உ

கணபதிதுணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மையபாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிகர் தாலாட்டு

முதலியபிரபந்தங்கள்.

இத்தேசிகர்மாணாக்கராகிய

நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தன.

இவை,

ஷை தேசிகர் ஆதீனத்தில்

பதினான்காம்பட்டமாக இப்பொழுதுவிளங்கும்

ஸ்ரீ@ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையின்படி,

இத்தேசிகசுவாமிகள் மாணாக்கராகிய

சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பரிசோதித்து,

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சர்வசித்து ௵ வைகாசி௴.

க. தாலாட்டு.
உ. நெஞ்சுவிடுதூது.
ந. திருப்பள்ளியெழுச்சி.
ச. பிள்ளைத்தமிழ்.
ரு. கலம்பகம்.

சரித்திரத்துடன் விலை அணா - ச.

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரலாறு.

கடல்சூழ்ந்த இப்பூவுலகத்திலே, முற்காலத்திலே, வேதாகமங்கள்மறைய, இல்லறமுதலிய நல்லறநெறிகள் குறைய, சமண்முதலிய புறச்சமயங்கள்நிறைய, சைவசமயமும் அதற்குரிய விபூதிருத்திராக்ஷசாதனங்களும் நாடோறுந் தேய்ந்தன. அதுகண்டு, சித்தர்களும் இருடிகளும், ஒருங்குசேர்ந்து, திருக்கைலையிற்சென்று, திருநந்திதேவ ரநுமதிபெற்று, சந்நிதியையடைந்து, சிவபெருமானைத், தரிசித்து, கைகளைச்சிரமேற்குவித்துத் தோத்திரஞ் செய்து நின்றூர்கள். அப்பொழுது, சிவபெருமான் அவர்மீது கருணைகூர்ந்து, "அன்பர்களே! உங்களுக்கு யாதுகுறை?" என்று வினவியருள; அச்சித்தர்முதலியவர்கள் அடியற்ற மரம்போல நிலத்திலேவீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்துநின்று, "எம்பெருமானே, பூமியிலே வேதசிவாகமங்களிற் கூறப்படும் சைவசமயந்தழைக்கவும் சமண்முதலியபுறச்சமயங்கள் நசிக்கவும் திருவருள்செய்யவேண்டும்." எனப் பிரார்த்தித்து, அங்ஙனமே அநுக்கிரகிக்கப்பெற்று, தங்கள் தங்களிடத்தைச் சார்ந்து, சைவசமயந்தழைத்தோங்குங் காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அதுநிற்க.

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார் ஓர்நாள், நீர்விளையாடலைவிரும்பி, திருக்கைலாசமலையின் ஓர்பக்கத்தில் சண்பகமுதலிய மரங்களடர்ந்த ஓர்சோலையையும் அதன் நடுவே நாற்புறமுங் கோப்புவாய்ந்த ஓர்தடாகத்தையும் சிருட்டித்து, கணநாதராகிய சங்குகன்னரையழைத்து, "யாம் நீராடிவரும்வரையில் ஒருவரையும் உள்ளேவிடாதொழிக." என வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, அவரை வாயிற்காவலராக நிறுத்தி, சரஸ்வதி இலக்குமி முதலாகிய தெய்வப்பெண்களோடு பாங்கியரும் புடைசூழத் தடாகத்திலிறங்கி நீர்விளையாடுகையில், திருக்கைலாச மலைச்சாரலிலுள்ள சிறப்புக்களைக்கண்ணுற்று அங்கெழுந்தருளிய சிவபெருமான், சோலையையும் அதனடுவிலுள்ளதடாகத்தையுங் கண்டு அதிசயித்து, அத்தடாகத்தின் வாயிலையடைந்து, அங்குநின்ற சங்குகன்னர் ஒன்றும் விண்ணப்பஞ்செய்யாது அஞ்சிவாளாநின்றமையால் உள்ளேசெல்ல; நீர்விளையாடிக்கொண்டிருந்த உமாதேவியார் கண்டுவெள்கி, தெய்வமகளிரோடும் ஓர்பக்கத்திலொளித்தனர். எம்பெருமான் அதை உற்றுணர்ந்து விரைந்து வாயிலையடைந்து, சங்குகன்னரைநோக்கி, "உமையின்று நீர்விளையாடலை நமக்கு உணர்த்தாதகுற்றத்தால் நீ பூமியிலே மனிதப்பிறப்பை அடைவாயாக." என்று சபிக்க; அதுகேட்ட சங்குகன்னர் மனங்கலங்கி, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, "எம்பெருமான்றந்த இச்சாபம் நீங்குநாள் எந்நாள்!" என்று பிரார்த்தித்தனர். உடனே கடவுள் கிருபைகூர்ந்து, "நீ பூமியிலே பிறந்து வேதசிவாகமங்களை விளக்கி, சைவசம

யத்தை விர்த்திசெய்து, எப்பொழுது நமது குமாரனாகிய சுப்பிரமணியனோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வாயோ அப்பொழுதே இச்சாபம்நீங்கி, சின்னாளிலே நம்முருவத்தையும் பெறுவாய்." என்று அநுக்கிரகித்தனர்.

பின்பு சங்குகன்னர் பூமியிலே யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறவாது, சிவந்த சடையையும், குண்டலம்பொருந்திய காதையும், கல்லாடையோடு விபூதிருத்திராக்ஷம் சிவலிங்கம் விளங்கும் உறுப்புக்களையும், சின்முத்திரையோடுகூடிய வலக்கரத்தையும், விபூதிப்பையையும் மாத்திரைக்கோலையுந்தாங்கிய இடக்கரத்தையும், லங்கோடு கௌபீனம் பொருந்திய திருவரையையும், திருப்புன்முறுவலோடுகூடிச் சிவாகமத்தையுபதேசித்தருளும் செவ்வாயையும், அஞ்செழுத்தை அகலாதுச்சரிக்கும் நாவையும்பெற்று, பத்துவயதோடுவிளங்கும் மானுடத்திருமேனிதாங்கி, ஞானசூரியன்போல மயூராசலத்துக்குச் சமீபமாகக் கீழைச்சமுத்திரத்திலேயுதித்து, அந்தச்சமுத்திரதீரத்திலே ஓராச்சிரமங்கண்டு, அதில் சிலசித்துக்கள்விளங்க சிவயோகசமாதியோடு எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, தம்மிடத்து அன்புபூண்டடைந்த சித்தர்முதலிய அடியவர்களுக்கு வேதாகமங்களிற்கூறப்படும் ஞானசித்திகளையுபதேசித்து, சிலகாலம் வீற்றிருந்து, பின்பு பெருமுக்கல்மலைமுதலிய பலமலைகளினும் வனங்களினுஞ்சென்று, அங்குள்ள சித்தர்கள் முதலாயினோர்க்கும் அநுக்கிரகித்து, அச்சமுத்திரதீரத்திலுள்ள ஆச்சிரமத்திலே மீளவும் வந்திருந்தார். பாலவயதோடு சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து சித்திகளில் வல்லரா

யிருந்தமையால், இவருக்குப் பாலசித்தர் என்னுந் திருநாம முண்டாயிற்று.

இவ்வாறு பாலசித்தர் அவ்வாச்சிரமத்தில் வீற்றிருக்கு நாளில் ஓர்நாள், சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையின்படி திரிலோகங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற நாரதமுனிவர் சித்தரிடம் வந்து, அவராற்செய்யப்பட்ட உபசாரத்தைப்பெற்று மகிழ்ந்து, அவரைநோக்கி, "இவ்வாச்சிரமத்திற்கு மேற்றிசையிலே மயூராசலமென்று ஓர் திவ்வியக்ஷேத்திர மிருக்கின்றது: அது, தன்னையடைந்தவர்கள் வேண்டியவரங்களை வேண்டியவாறேபெறும்படி மயூரமானது மலையுருக்கொண்டு முருகக்கடவுளை வழிபட்டு வாகனமாகப் பெற்றது." என்று குறிப்பால் விளக்க; சித்தர் "அச்சரித்திரத்தை விரித்துரைத்தல்வேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டனர். முனிவர் "முன்னே முருகக்கடவுளது வேலாயுதத்தினாற் கிழிக்கப்பட்டு யுத்தத்திலே மயிலுருக்கொண்ட சூரனானவன், பின்னே ஞானத்தையடைந்து, அக்கடவுளை வணங்கிநின்று, "சுவாமீ, அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டருளவேண்டும்." எனப் பிரார்த்திக்க; கடவுள் "நீ இப்பிறப்பிற்செய்த பாவங்கள் ஒழியும்வண்ணம் தொண்டைநாட்டிலே பெண்ணைநதிக்கும் மாவிந்திய பர்வதத்திற்கும் நடுவிலுள்ள பூமியிலே தவஞ்செய்து சுத்தனானபின் நாம் அவ்வாறே கொண்டருள்வோம்." என்று ஆஞ்ஞாபித்தனர். அதனால், அவன் அவ்விடஞ்சென்று, மயில்வடிவாயமைந்த மலைரூபமாயிருந்து, முருகக்கடவுளைக்குறித்து ஒருவருஷந் தீவஞ்செய்ய; எம்பிரான் எழுந்தருளிவந்து அவனை வாகனமாகக்கொண்

டருளி, இன்னும் வேண்டும்வரம் கேளென்று கட்டளையிட்டனர். உடனே சூரன் பணிந்து, "அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டதன்றியும் இம்மலை என்னுடைய அம்சத்தால் மயூராசலமென வழங்கவும் இதில் தேவரீர் எந்நாளும் வீற்றிருந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கவும் வேண்டும்." என்று வேண்டிக்கொள்ள; கடவுள் "இம்மலையின்கண்ணே பாலசித்தன் என்பவன் சிவபெருமானாற் றனக்குக்கிடைத்த சாபத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு நம்மைக்குறித்துத் தவஞ்செய்வான்; யாம் அவனுக்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டி இம்மலையின்கண்ணேவந்து, அன்றுமுதல் எந்நாளும் நீக்கமின்றி வீற்றிருப்போம்." என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஆகையால் அதனையடைந்து அருந்தவமியற்றில் எண்ணியகருமம் எளிதிற்கைகூடும்." என்றுணர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றனர்.

அப்பொழுதே மயூராசலத்தையடைந்து, அம்மலையினுச்சியிலேறி அங்குள்ளசுனையில் ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதி ருத்திராக்ஷந்தரித்து சிவபூசைமுடித்து, பத்மாசனமாக இருந்து, முருகக்கடவுளைக்குறித்து முப்பத்தைந்துவருஷம் தவயோகமும், பின் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து சிலகாலங் கடுந்தவமும் புரிந்தும், கடவுள் பிரசன்னமாகாமையினால், அவருடைய தேவிமார்களைக்குறித்துப் பலநாள்தவஞ்செய்தார். அக்காலத்தில், வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளை நோக்கி, "நம்மைக்குறித்து நெடுங்காலமாகத் தவஞ்செய்கின்ற பாலசித்தனிடஞ்சென்று அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்." எனப்பிரார்

த்திக்க; கடவுள் வள்ளிநாயகியைப்பார்த்து, "அப்பாலசித்தன் சிவாபராதியாதலால் அவனுக்கு அருள்பாலித்தல் முறையன்று." எனக் கட்டளையிட்டும் மேலுமேலும் தேவியார்வேண்டல்கண்டு முனிந்து, "பெண்ணே நீ சிவாபராதியிடத்தில் இரக்கம் வைத்திருக்கின்றாய் யாகலின் நமதருகில் நில்லாது அகலுதி." என்று மேல்விளைவைநோக்கி மறுத்தருளினார். உடனே, தேவிமாரிருவரும் சித்தகன்னிகைகளாக வடிவங்கொண்டு சித்தருக்கு முன்வந்துநிற்க; அதுகண்ட சித்தர் முருகக்கடவுளுடைய தேவிமார்களே நம்மையாட்கொள்ள இவ்வுருக்கொண்டு எழுந்தருளினரொனத்துணிந்து உபசரித்து, "நீயிர்யாவர்? இங்கு வந்தகாரணம் யாது?" என்று வினவினர். அக்கன்னியர்கள் "இவ்விடத்தில் சித்தர்கள் இருப்பதையறிந்து நாமும் வசிக்கவிரும்பி வந்தேம்; நீர் எங்களைப் புத்திரிகளாகப்பாவித்து ஆதரிக்கவேண்டும்." என்று கூறி, அதற்கு அச்சித்தர் மனமகிழ்ந்து உடன்பட்டமைகண்டு, தேவதச்சனால் அம்மலையின்மேல் ஒருமாளிகை சிருட்டிப்பித்து, அதிலே தாம்வீற்றிருந்துகொண்டு, "யாவர் வரினும் உள்ளேவிடவேண்டுவதில்லை." என்று சித்தனை வாயிற்காவலராகநிறுத்தி, அவரால் தினமுங்கொடுக்கப்பட்ட காய், கனி, கிழங்கு முதலியவைகளை உண்டுவந்தார்கள்.

தேவிமார் இங்ஙனமிருக்குநாட்களில், ஓர்நாள் முருகக்கடவுள் திருவுளங்கலங்கி இவர்களை எங்குந்தேடி இளைத்தவர்போல நடித்துக்கொண்டு மயூராசலத்தையடைந்து, அம்மலையின்மேலேறி, அதன்மேல் அதிவிசித்திரமாக நவமணிக

னால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மாளிகையை உற்றுநோக்கி, அதனுள்ளேசென்று தேவிமார்களைப்பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆசையால் ஓர் அரசகுமாரவடிவங்கொண்டு, கையிலே வேல் வாள் வில்முதலியவற்றையேந்தி அம்மாளிகையின் வாயிலிலே நுழையப்போக; அத்தருணத்தில், காவலராக நின்றசித்தர் சிவபிரான்றந்த சாபசம்பந்தத்தால் அவரை முருகக்கடவுளெனத் துணியாது, "இராஜகுமாரனே இம்மாளிகையில் சித்தகன்னியர்கள் வசிக்கின்றார்கள்: நீயோ யுத்தசந்நத்தனாய் வந்திருக்கின்றாய்: நின்னோடெதிர்த்துச் சமர்புரிவார் இங்கொருவருமில்லை: அன்றியும், மநுநீதியறிந்த அரசர்களுக்கு ஒத்தவரசர்களோடன்றிச் சித்தர்முதலியவர்களோடு யுத்தஞ்செய்வதும் அறமன்று: ஆகையால், இதைவிட்டுப்போவதேதகுதி." என்றார். இவ்வாறுரைத்தும், கேளாது கடவுள் உள்ளேசெல்லத்துணிதலை சித்தரறிந்து, உள்ளேயிருக்கும் தேவிமார்களைத்தியானித்து, அவர்களால் அத்திரசத்திர வித்தையுபதேசத்தோடு ஆயுதங்களையும் தேர்முதலியவற்றையும் சிருட்டித்தருளப்பெற்று, அவர்கள்கிருபையால் முருகக்கடவுளோடெதிர்த்து, அவரால்விடப்பட்ட ஆயுதங்களனைத்தையும் தடுத்தமையேயன்றி, அவர் விடுத்த வேலாயுதத்தையும் தேவிமார்தியானபலத்தால் கைப்பற்றினர். அக்காலையில், கடவுள் மிகுதியும் கோபமுடையவர்போல வில்யுத்தத்தைவிடுத்து, மல்லயுத்தந்தொடங்கிச் சித்தரது மார்பிலேயறைந்து கீழேதள்ளி, எலும்புகளொடியும்வண்ணம் குத்த; அதனால், சித்தர் மிகவும் சோப

த்தையடைந்தும், கடவுளைப்பரிசிக்கப்பெற்றதால் விரைவில் வருத்தம்நீங்கி, இவர் முருகக்கடவுளேயென்று உணர்ந்தெழுந்து நமஸ்கரித்துத் துதித்து, "சுவாமீ! அடியேன்செய்த இக்குற்றத்தைப்பொறுத்து, சாபத்தையும் நீக்கியருளல்வேண்டும்." என்று பிரார்த்தித்தார்.

முருகக்கடவுளும் அவ்வாறேயருள்செய்து உள்ளேயெழுந்தருளிச் சிங்காதனத்திலேவதிந்திருக்க; உடனே சித்தரும் தேவிமார்களையலங்கரிப்பித்து அழைத்துவந்து அவர்களோடும்வணங்கிநின்று, "அடியேன் புத்திரிகளாகப் பாவிக்கப்பட்ட இக்கன்னியர்களைத் தேவரீர் திருமணமுடித்து இத்தலத்திலேயே எந்நாளும் வீற்றிருந்தருளல்வேண்டும்." என்று வேலாயுதத்தையும் சந்நிதியில்வைத்து விண்ணப்பித்தார். கடவுளும் அதற்கியைந்து, சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும் கணங்கள்சூழ எழுந்தருளும்படி தியானிக்க; எம்பிரானும் அவ்வாறே தேவியாரோடுமெழுந்தருளி மயன்வகுத்த மணமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தார். முருகக்கடவுள் சிவபெருமானுடைய ஆஞ்ஞையால் பிரமதேவர் திருமணச்சடங்குநடத்த, சித்தர் தத்தநீர்வார்க்க, கன்னியரிருவரையுந் திருமணம்புரிந்தார். அவ்வமயத்தில் சிவபெருமான் சித்தரைநோக்கி, "நம்முடைய சாபத்தினின்று நீங்கியநீ இந்தஸ்தலத்தில் நமதுகுமாரனாகிய சுப்பிரமணியனோடு இன்னும் ஐந்நூறுவருடமிருந்து உலகத்தில் சைவசமயத்தை விர்த்திசெய்து பின் நம்மிடத்திற் கலப்பாயாக." என்று கட்டளையிட்டு, தமது திருவருட்குறியாகிய ஓர்சிவ

லிங்கமும் அங்கேதோன்றும்படி அநுக்கிரகித்து எழுந்தருளினார்.

அவ்வாறே சித்தர் முருகக்கடவுளோடு மயூராசலத்திலிருக்கும்போது,ஓர்நாள் கடவுள் சித்தனைநோக்கி, "நீ நம்பெருமான ஆக்கினைப்படியே பூமியிற்சென்று பக்குவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து வரக்கடவை." என்று கட்டளையிட்டு, முத்துச்சிவலிங்கமுதலியவற்றையுங் கொடுத்து அனுப்பியருள; சித்தர் சிவிகையிலேறி, அடியார்கூட்டத்தோடும் பலதேசங்களினுஞ்சென்று, அங்கங்குள்ள அன்பர்களுக்கு வேதாகமங்களினுயர்ச்சியையும் அவற்றிற் கூறப்படும் சைவசமயத்தினருமையையும் அதற்குரிய விபூதி ருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷரங்களின்பெருமைகளையும் இவற்றைக் கைக்கொண்டு சிவபெருமானை வழிபட்டாலன்றி முத்திப்பேறில்லையென்பதையும் உபதேசித்து, தம்முடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்து, அங்கே பிரசன்னராகவிளங்கும் முருகக்கடவுளை நமஸ்கரித்துநின்றனர். சிவஞானத்தை யாவருக்கும் உபதேசித்துவந்தமையால் சித்தருக்கு சிவஞானபாலசித்தர் என்னுந் திருநாமமுண்டாயிற்று. அவ்வேளையில், எம்பிரான் சித்தனைநோக்கி, "வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்.,, என்று கட்டளையிட; சிவஞானபாலசித்தர் நமஸ்கரித்துநின்று, "ஐயனே, அடியேனாலுண்டாக்கப்பட்ட இந்தமடத்திலே அடியேனுடையசீடன் ஆசாரியாபிடேகம்பெற்று மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்து கொண்டு விளங்கும்படி தேவரீருடைய திருவருளைப் பதிவித்தல்வேண்டும்." என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார்.

முருகக்கடவுள்,இதற்குமுன்னே * பச்சைக்கந்த தேசிகர்மரபிலே புத்திரப்பேறில்லாமல்வருந்திய அம்மவையென்பவள் பெருமுக்கன் மலையையடைந்து பாலசித்தர் திருவுளப்பாங்கின்படியே தினந்தோறும் திருவமுது கொள்ளும்படி சதுரக்கள்ளிப்பாலைக் கறந்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்க ஒருநாள் தயைகூர்ந்து அப்பாலசித்தரளித்த பாற்பிரசாதசேடத்தாலுதித்து அருகே தொண்டுபூண்டொழுகிநிற்கும் புதல்வனையழைத்து, சந்நியாசாச்சிரமந்தந்து, ஆசாரியாபிடேகமும் ஞானோபதேசமும்புரிந்து, தமது அம்சத்திலே ஓரம்சம் அவரிடத்திலேபதியும்படிசெய்து, "நீ பாலையுணவாகக்கொண்டு சீடபரம்பரையோடு சிவஞானதேசிகனென வாழ்வாயாக." என்று அநுக்கிரகித்து, மடத்திலிருத்தி, பின்பு சித்தரைநோக்கி, "பிரமநிலையுணர்ந்த நீ பாலவயதோடும் சித்தனுகத் தங்கியிருந்தமையால் இவ்வாச்சிரமத்

---

* இவ்வாசிரியர் கன்னடதேயத்திலேயவதரித்து, மல்லிகார்ச்சுனபருப்பதத்திலே சிலகாலந்தவம்புரிந்து, சிவானுக்கிரகம் பெற்று, பின்னர் தென்றிசைநோக்கி வருங்கால் வழியிலே, சோமேசர் கட்டமுதளிக்க வுண்டு, மலையனூரையடைந்து, அங்கே, சலத்திற்பதிந்துகிடந்த மரகதக்கடகமானது தானேவந்து தமது திருமேனியிலே பச்சையொளி பரப்பிப் பிரகாசிக்கும்படி அற்புதங் காட்டியருளி. அதுகண்ட அரசனல் யானைமுதலிய பலவிருதுகளுந்தந்து உபசரிக்கப்பெற்று, சிதம்பரத்தையடைந்து தெய்வீகமுற்று விளங்கியிருந்தவர்.

திற்கு * பிரமபுரமெனவும் பாலசித்தர்மட்மெனவும் பெயர்வழங்குக.'' என்று திருவாய்மலர்ந்து, அவருடன் மயூராசலத்தையடைந்து, முன்னர் சூரனுக்கருளியவரத்தின்படியே தமது தேவிமார்களோடும் வீற்றிருந்தருளினார். சித்தரும் அம்மலையிலே சிலகாலமிருந்து மிதுனமாதத்தில் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே அம்முருகக்கடவுளுடைய சந்நிதிக்குத் தென்பக்கத்தில்விளங்கும் சிவலிங்கமயமாயினார். †

சிவஞானதேசிகர் அதுகண்டு அற்புதமுடையராய் பலவாறு துதித்து, முருகக்கடவுளுக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் நித்திய நைமித்திகங்களைக் காலந்தோறும் வழுவாமல் நடத்திக்கொண்டு மயூராசலத்திலும் பொம்மபுரத்திலும் சிலகாலமிருந்தனர். பின்பு காஞ்சீபுரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைத்தரிசித்து, அன்பர்கட்கு அருள்பாலித்து இருக்கும்பொழுது, விஷந்தீண்டியிறந்த ஒருவனை அன்பர் வேண்டுகோளின்படி உயிர்ப்பித்து, அவ்விடத்திலே எக்காலமும் விஷவாதனையில்லாதிருக்கவும் அநுக்கிரகித்தனர். அதுகேட்டு அந்நாட்டையாளும் நபாபு வென்பவன், தன் மனைவிக்கு நேரிட்டிருக்கும் கொடிய சூலைநோயைத் தணிப்பித்துக்கொள்ளும் உத்தேசமுடையவனாய்ச், சந்நிதியையடைந்து வணங்கி விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள; அவனை நோக்கி, "ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதிமுதலியவற்றில் உன்னாற்

---

* பிரமபுரம் என்பது பொம்மபுரமென்றாகி பொம்மையபாளையமென மருவிற்று.

† இச்சரித்திரவிரிவை மயூராசலபுராணத்துட்காண்க.

குறைக்கப்பட்ட "நித்தியநைமித்திகங்களை முன்போல நடத்துவையாயின் இந்நோய்நீங்கும்." என்று கட்டளையிட்டு, விபூதியால் அந்நோயைத்தணித்து, ஆலயங்கட்கு முன்னையினுமதிகமாக நிபந்தனைகளை நடத்துவித்து, அங்கே அவனால் விளைநிலமுதலியவைவிடுத்து கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில், அடியார்களால் மகேசுரபூசைமுதலியவற்றை நடத்திக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

சிலநாட்சென்றபின் அங்ககன்று, வழியிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு * செய்யூரையடைந்து, அங்கே வேளாளரிற்சிலர் பரிசோதனையினிமித்தம் ஓர்புதுக்குடத்தில் நிறைத்து மறைத்துக்கொண்டுவந்த வெண்மணலைச் சருக்கரையாக்கி, யாவருக்குமளித்து, அவர்களால் நிலமுதலியவைவிடுத்து கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில் வதிந்திருந்து, பின்பு தக்ஷிணயாத்திரையைவிரும்பி, சிதம்பரத்தையடைந்து, ஸ்ரீநடேசப்பெருமானைக் காலந்தோறும் தரிசித்துக்கொண்டு சிலதினம் வசித்துநீங்கி, இடையிலுள்ள தலங்களையும் தரிசித்து, மதுரையையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு தங்கியிருந்தனர். அக்காலையில், தையல்வேலைசெய்பவனொருவன் புதல்வற்பேற்றைவிரும்பி அதுகாரணமாக மீனாட்சியம்மையின் சந்நிதியிற் கட்டுதற்கு அறுபத்துநான்குதிருவிளையாடல்களையும் நெடுங்காலமாக தையலாற்சித்திரித்த ஒரு அரியபடாத்தை அந்த அம்பிகையின் கட்டளைப்படியே, சிவஞானதேசிகர் சந்நிதியில்வைத்து, மனைவியுடன்வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள; உடனே

* சேயூரென்பது செய்யூரென வழங்குகின்றது.

அச்சித்திரபடாத்தைநோக்கி திருவுளமகிழ்ந்து, அவ்விருவருக்கும் மூப்பையகற்றி, இளமையைத்தந்து, புத்திரப்பேற்றையுமளித்து, அத்தலத்தினீங்கி, மற்றையதலங்களையுந்தரிசித்து விருத்தாசலத்தையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு சிலநாள்வாசஞ்செய்து, பொம்மபுரியைச்சேர்ந்து, தெய்வீகசித்தியோடு விளங்கியிருந்தார்.

இங்ஙனம் விளங்குநாட்களில், ஜீவகருணையால், அநேகருக்கு விபூதியளித்து கூன் குருடு முடமுதலிய அங்கவீனங்களையும், குடர்நோய் வெப்புநோய் காசமுதலிய கொடியவியாதிகளையும், மாந்திரிகர்களால் நீங்காதுவருத்திநின்ற வலிய பேய்முதலியவற்றையும் நீக்கியருளினார். இவற்றை அடுத்த கூனிமேட்டிலிருந்த ஓர் மாந்திரிகன்கண்டு, பொறாமைகொண்டு செஞ்சியையடைந்து, திரியம்பகமகாராஜாவைக்கண்டு, "ஐயா! தங்களாளுகையிலமைந்த பொம்மபுரத்திலிருக்கும் சிவஞானதேசிகரென்பவர் மிகவும், சித்துடையவர்போல நடித்து சனங்களை வஞ்சிக்கின்றனர். ஆகையால் அவரைப் பரீக்ஷித்து நமது நாட்டைவிட்டகற்றுவதே தகுதி." என்றனன். அதுகேட்ட அரசர் உடனே இளமைதொடுத்து நரைமுதிர்ந்தகூந்தலையுடைய தன்பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து சிவஞானதேசிகரையடைந்து, தன்கருத்தை அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள; அப்பொழுதே திருநீற்றினால் அந்நரையைமாற்றுவித்தருளினார். அதுகண்டமாந்திரிகன் இவரை ஓர்வகையாகமருட்டி ஊரைவிட்டகற்றவேண்டுமென்னும் உத்தேசங்கொண்டு, அரசரைநோக்கி, "எங்களிருவருள் கடலினுள்ளேமூழ்கிக் கரையேறுபவ

ர்களே சித்தியில்வல்லவர்கள்." என்று வீண்வாதஞ்செய்ய; அரசர் ஞானதேசிகரநுமதிபெற்று, அவர்களோடு தோணியேறிச்சென்று, அவ்விருவரும் கடலினுள்ளேமூழ்கியவுடன் கரையையடைந்து, அதற்குமுன்னமே அங்குவந்துவீற்றிருக்கும் ஞானதேசிகரைக்கண்டு, அதிசயித்துவணங்கி, அம்மாந்திரிகன் ஒருமீனால்விழுங்கப்பட்டதை அவ்வாசிரியராற்கேள்வியுற்று, மனம்வருந்தி, "ஐயனே! தேவரீருக்கு அபராதியாகிய அம்மாந்திரிகனை மீன்வாயினின்றும் வரவழைத்தருளல்வேண்டும்." எனப் பிரார்த்தித்தார். அவ்வரசர் வேண்டுகோளின்படியே அவனையுயிர்ப்பித்து, நல்லறிவு போதித்து, அடிமையாக்கிக்கொண்டருளினார்.

அப்பொழுது, அரசர் மனமகிழ்ந்து பொம்மபுரத்திலே ஒரு பெரியதிருமடங்கட்டுவித்து, அதிலே எவர்கள் எப்பொருளைவிரும்பினும் ஈதற்குவேண்டும்சிலகிராமங்களைச் சர்வமானியமாகச் சிலாசாசனமெழுதி நியமித்துவிட்டு, யானைமுதலியபற்பலவிருதுகளையுங் காணிக்கையாகக்கொண்டு, ஞானதேசிகர்சந்நிதியையடைந்து, "எம்பெருமானே, இவற்றை அங்கீகரித்து அடியேங்களைச் சந்ததிபரம்பரையாக ஆட்கொண்டருள்வதுமல்லாமல் இப்பொழுது அடியேனுக்கு மிகுதியும் சத்துருக்களாயுள்ளவர்களைவெல்லும் ஆற்றலையும் தந்தளித்தல்வேண்டும்." எனவணங்கிப் பிரார்த்திக்க; தேசிகர் அவ்வாறேயென்று அரசாளும்படி ஆசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து * அணுக்கத்தொண்டராகக்கொண்டு, அவரால் சில திவ்வியதலங்களில் அடியவர்கள் ஆராதனையின்

---

* அணுக்கம் - சமீபம்.

பொருட்டுத் திருமடங்கட்டுவித்து, மயூராசலத்திலும் பொம்மபுரத்திலும் முருகக்கடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அடியவர்பூசைமுதலியவற்றிற்கும் வேண்டும் நிபந்தனைகளையேற்படுத்தியருளினார். அன்றியும், நடுநாட்டிலே சிலபாகத்தையாண்டுகொண்டிருந்த சிதம்பரபூபதியென்பவர், தமதரசுரிமையை வேற்றரசன் கவர்ந்துகொண்டமையால், ஓர்வகைவெறுப்புத்தோன்றி, இனிபிச்சையெடுத்துண்டு பெரியோர் பணியியற்றியுய்தலே தகுதியெனத்துணிந்து, பொம்மபுரத்தையடைந்து, இயன்றபணிகளை இயற்றிக்கொண்டிருக்க; ஒருதினம் தேசிகர் திருவருள்கூர்ந்து, அவர்பக்கத்திலிருந்த சிலசேனைகளைக்கொண்டே பகைவனைவென்று அரசாளும்படியாசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து, இவரையும் அடிமையாகக்கொண்டு, தாம் தம்மையடைந்த மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்துகொண்டு சிவயோகசமாதியில் வீற்றிருந்தருளினார். இதுநிற்க.

காஞ்சிபுரத்திலே, ஏறக்குறைய இருநூற்றெண்பதுவருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டலவேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமிதேசிகர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர், திருக்கார்த்திகைத்தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலையாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு, ஒருநாள் வழியில், ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்றுசாயங்காலமே தாங்குறித்த அத்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானியதீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ்செய்துகொண்டு, பூசைப் * பேடகம் எங்கே? என்று பரிசனர்களிடத்து வினவ;

* பெட்டகம் என்பதும் வழக்கம்.

அவர்கள், பகலிலேதங்கியிருந்த இடத்தில்வைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு, மிக மனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களை பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனமவனையும் பரிசோதித்துவரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவனை விட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே! என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான், ஓர் சங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு, அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்குநிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து அன்பொடுவணங்கி நின்ற அவர்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, "நீர் அங்கம்வேறு இலிங்கம்வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது: இலிங்காங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது: உமது பூசைப்பேடகம் நாளையுதயத்தில் வந்துசேரும்: நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும்." என்று அநுக்கிரகிக்க; அவர், இச்செய்கை தமதுசீடர் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதை விண்ணப்பித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான், "அந்தச் சீடர்முதலியோரால் பெறப்படும் பயன் சிறிதுமில்லை: நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் பிறப்பார்கள்: அவர்களால் இம்மை மறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால், இவ்வாலய

த்திற்குத் தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவ ரிடத்திலே தாரணதீக்ஷைசெய்துகொள்ளும்.'' என்று வற் புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவ சமயாசாரநெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு ம றைந்தருளினார்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின் படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீகுருதேவராலனுப் பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து, குரு தேவரைத்தரிசித்து, அவராலே தாரணதீக்ஷைசெய்யப்பெ ற்று, திருக்கார்த்திகைத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதே வரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சீபுரத்திற்குவ ந்து, தமது அநுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குந் தாரணதீ க்ஷைசெய்துகொண்டிருக்க; அக்காலத்திலே அவருக்கு அண்ணாமலையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்றுபுத்திரர்க ளும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிதேசிகர், களிகூர்ந்து அவர்களுக்கு, முறையே சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானாம் பிகை என்று நாமகரணந்தரித்து, முதன்மூவரும் கல்வி யிற்பயின்று வருங்காலத்தில், சிவலிங்கவயிக்கியமாயினார்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தமது சகோதரர்முதலியவர்களோடு திருவண்ணாமலைக்குப்போய் குருதேவரைத் தரிசித்து, அங்கே வாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற்றளராது வாழும் நாள்களுள் ஒரு நாள்; அந்தச் சோணசைலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து

வரும்போதே, சோணசைலமாலையெனப்பெயரிய நூறு செய்யுள்களால் அதனைத் தோத்திரம்பண்ணினார். பின்னும், பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங்கற்கவிரும்பி, தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிரயாணமுற்று, வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத்தில், சிவபூசைசெயதுகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில், அக்கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயுங் குருலிங்கசங்கமபத்தியிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்வரவைக் கேள்வியுற்று, அங்கடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில், அவரிடத்தே அநுக்கிரகம் பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, "சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்." என்று பிரார்த்தித்து, அவரை உடன்படுத்தி, தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர்மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒருதிருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து,* அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக் கொண்டு, இரண்டுவருஷம்வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி, தக்ஷிணதேசத்திற்குச் செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, தாமிரபர்ணி நதிதீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீன

* அகோராத்திரம் - பகலிரவு.

த்து வெள்ளியம்பலவாணசுவாமிகள் இலக்கணவிலக்கியங்களில் அதிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று, அவ்விடத்திற்சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு, தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர். அச்சுவாமிகள், சுவாமிகளுடைய இலக்கியப் பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு, "கு, என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடையிற்பெய்து கு, என்பதையே ஈற்றினுங்கொண்டு முடியும்படி ஒருவெண்பாட் பாடுக." என்று கூற; சுவாமிகள்,

"குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழன்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள
வூருடையா னென்னு முலகு."

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். மேலை வெண்பாவினுள் வடக்கோடுதேருடையான் என்று அமைத்தமையை அச்சுவாமிகள் வியந்துபாராட்டி, சுவாமிகளைத் தழுவித் தம்மருகிருத்தி, சுவாமிகள் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமிகள் கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் என்னும் இருவருக்கும் ஒருபக்ஷத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லிமுடித்தார். அதுகண்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பேருவகையுற்று, அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர் தங்களுக்கு வழிச்செலவிற்குபகரித்த முந்நூறுபொன்னையும் குருதக்ஷணையாகவைத்து உபசரிக்க; அச்சுவாமிகள், "இது நமக்குவேண்டுவதில்லை: நம்மைத்தூஷித்தலையே இயல்பாகக்கொண்டு திருச்செந்தூரில்வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவரொரு

வரைத் தங்கள்முன்னிலையில் வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நம்மைவணங்கும்படி செய்துகோடலே குருதக்ஷிணையாகும்." என்று மறுத்தருளினார்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர்மாணாக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத்தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணம்வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளை யாவரொன்று அவருடன்வந்த மாணாக்கரிடத்திற்றானேவினாவி, மேற்படிசுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் எலபதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமது வழக்கப்படியே தூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும் கலகநேரிட; புலவர், சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத் துணிந்து, "நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம்: முன்னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்." என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார்: சுவாமிகள், தங்கருத்து நிறைவேறுதற்கு வாயில் இதுவே என்றுகருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடுபாடத்தொடங்கி உடனே, அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமக வந்தாதித்தொடையாக முப்பதுகட்டளைக்கலித்துறைபாடி முடித்தருளினார். அதுகண்டபுலவர், தாம் ஒருசெய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கி, "அடிமையாயினேன்." என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; சுவாமிகள், தம்தடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதீனத்திற்கழைத்துவந்து அச்சுவாமிகளுக்கு அடிமையாக்கி

விட்டார். அச்சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைப்பார்த்து, "தாங்கள் பாடியசெய்யுளில் சிவபெருமானுக்குரியதலம் சிதம்பரமேயெனச்சுட்டிக் குறிப்பால்விளக்கினமையால் அத்தலத்திலே சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக." என்று விடைகொடுத்தனுப்பியருளினார்.

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்டோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து, முன்போலவே அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையிலமைந்த வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கைமாநகரத்திலே, தம்பொருட்டுஅவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வீற்றிருந்துகொண்டு,அத்தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களை இயற்றியருளினார். அக்காலத்தில் ஒருநாள், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவஇரதத்தால், அடியார்க்குபயோகமாகத் திருமடத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு,

"திருந்துதமி ழிலக்கணமைவந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச் செல்வற் கோதும், பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோலை வெங்கைநகர்ப் பிடாரி காண்க, விரும்புவீயிலொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா மற்காத்திங் கிருக்குநீநம், முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனையென் றூனைக்குமுறைய தாமோ."

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே, அவ்விர

தம் அழிந்தொழிய; தாம் சிலகாலமங்கிருந்து, துறைமங்க லத்தையடைந்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர், சுவாமிகளை "தேவரீர் விவாகம்செய்துகொள்ளவேண்டும்." என்று பிரார்த்திக்க; சுவாமிகள்,

"செய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுட னேயரவப், பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டீச சுரத்தானே, நோய் கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவய தளவிருந்து, பேய்கொ ண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே." எனவும்,

"நிட்டையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த பெரியோர்க ணிமலன் றுளைக், கிட்டையிலே தொடுத்துமுத்தி பெறு மளவும் பெரியசுகங் கிடைக்குங் காம, வெட்டையிலே மதி மயங்குஞ் சிறுவருக்கு மணம்பேசி விரும்பித் தாலி, கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே கிடத்துமட்டுங் கவலை தானே." எனவும்,

விடையளித்தருளினார். சுவாமிகள்கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க; அவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறுமோ என்னுங் கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டுமின்றி மௌனராயினார். பின்னர் யாத்திரையினின்றும் வந்த கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில், அவர், அதற்குத்தரமாக,

"நாணி யென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றுற்

காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற்
பூணு வார்மயல் காளைய ரென்பதும் புதிதோ."
என்னும் கலித்துறையைப்பாடித் தமதுகருத்தை உள்ளபடி தெரிவித்தார்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தம்பின்னோராகிய இருவர்கருத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம் துறவறம்பூண்டமையைத் தெரிவித்து மணம்புரிவித்து, அத்தருணத்திலே யாவரும் பெருவகையுறும்படி விநோதமாக,

"ஐயநின் சென்னிமிசை யுறைகின்ற மடமங்கை யாரென்ன வுமை வினவவு,மன்னதொரு மடமங்கை யன்றுவெண்டிரைகொழித் தழகொழுகு தண்புன லெனத், துய்யவொளியானனங் கரியவிழி காதுவாய் தோயத்தி லுண்டோவெனச், சொல்லருங் கமலமலர் காவிமலர் கொடிவள்ளை தூய செங் குமுத மென்னப், பொய்யென நினைத்துநற் கொங்கையுங் கூந்தலும் புனலினிடை யுண்டோ வெனப், புற்புதஞ் சைவலம் தெனவே மறுத்துப் புகன்றிடுதி நங்கா யெனத், தையலவ ளேனென்ன நாணொடு வணங்கியுன் றன்பிழை பொறுத்தி டென்றே,சங்கர னுரைத்திடத் திருவுள மகிழ்ந்தசிவ சங்கரி யுமைக் காக்கவே." எனவும்,

"அரனவ னிடத்திலே யைங்கரன் வந்தினையவென் செவியை மிகவு, மறுமுகன் கிள்ளினா னென்றே சிணுங்கிடவு மத்தன்வே லவனை நோக்கி, விரைவுடன் வினவவே யண்ணனென் சென்னியில் விளங்குகண் ணெண்ணினா னென, வெம்பிடும் பிள்ளையைப் பார்த்துநீ யப்படி விகடமேன் செய்தா யென, மருவுமென் கைந்நீள முழமளந் தானென்ன

மயிலவ னகைத்து நிற்க, மலையரைய னுதவவரு முமையவ ளை நோக்கிநின் மைந்தனைப் பாரா யெனக்,கருதரிய கடலா டை யுலகுபல வண்டங் கருப்பமாப் பெற்ற கன்னி, கணப தியை யருகழைத் தகமகிழ்வு கொண்டனள் களிப்புட னுமைக் காக்கவே.” எனவும்,

“அம்பிகை யரன்றன்னை நோக்கியுன் றாபரண மரவ மென வுமையை நோக்கி, யரியரவ சயனத்தை யரவுருவ மானத்தை யறியாய்கொல் சிறிது மென்ன, நம்பிமனை தொறுமிரந் துணுமாண்டி நீயென்ன நான்றுத லறிவே னென, நவையுறும் பொய்புகன் றீரெனப் பாரத நடந்ததே கரியா மென, வெம்பியொரு வன்பிரம் பாலடித் தானென விளங் கிழை யொருத்தி தாம்பால், வீசின து சொல்லென்ன வெண் ணு யிரம்பெண்கண் மிருகற்பை நீக்கினை யெனப், பம்புகற் பினிலோ ரிரட்டிப்பு நீக்கின து பதருமனீகே ளெனப், பர மருட னிவ்வாறு விளையாடு பச்சைப் பசுங்கொடி யுமைக் காக்கவே.” எனவும்,

“அச்சுத னளிப்பனில முமதுநே யன்வித்தை யருளுவ ன் பலபத்திர, னலமுதவு வன்சமன் பகடிவ னந்தமக் கான தோ ரொருது முண்டே, மூச்சிர வயிற்படையினைக் கொழுவ தாக்குவோ மொய்ம்புட னிமூத் திறுக்க, முந்திய வடக்கயிற் றுடன்மற்று நமதன்பர் முன்போ யிரந்து கொள்வோ, மி ச்சையுடை நமதிளை தனையனு கியகந்த னினிமையொடு மாடு மேய்ப்ப, னினியுழுது பயிரிடுத னன்றுநன் றிதைவிட் டிரந்துண்ப தீன மெனவே, கச்சுமுலை மாதுமை யுரைத்திடு ம் புத்தியைக் கைக்கொண் டுளத்தி லிதுநற், காரிய மெனக்

கருதி மெத்தக் களித்திடுங் கண்ணுத லுமைக் காக்கவே."
எனவும்,

"கவுரிகம லாயர னிரந்தசோ றுணவெனக் கமலைமண் கண்டே னெனக், காளையொன் றேயரற் கெனமாடு மேய்த் ததைக் கட்டிடைய னுரோ வெனச், சிவனொருவர் தூதென்ன வத்தூது சென்றகதை செப்பிலொரு பாரதமெனச், சேரோடு திருடினு னரனெனக் கட்டுண்ட செய்திநா மறிவோமென, வவையினட மாடினு னரனென்ன வவ்வாட லரவமறியாதோ வென, வாலமதை யுண்டன னரனென்ன மண்ணுண்ட வதனையறி யோமோ வென, விவரமொடு மலைமகளு மலர்மகளு மிவ்வாறு விளையாடு மிவர்க டுணையா, மேவிவரு புத்ரமித் திரகளத் திரருடன் மேன்மேலு மிக வாழியே."
எனவும், சிலசெய்யுள்களால் ஆசீர்வதித்தருளினர்.

பின்பு தம்மிடத்தன்புபூண்ட அண்ணுமலைரெட்டியாரோடு சிதம்பரத்திற்கு எழுந்தருளி. அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்து கொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, அத்தலத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப்பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு தங்கியிருந்தனர். அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்சிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைதலைக்கண்டு, இரக்கமுற்றுத் திருநோக்கதீக்ஷை செய்து, அவளது நல்லூழையும் பரிபக்குவத்தையும் உண

ர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு,

"நிறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மா - னுறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு."

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத்திரத்தே, அப்பெண்,

"தென்னேங்கு தில்லைச் சிவப்பிரகா சப்பெருமான்
பொன்னேங்கு சேவடியைப் போற்றினே-மன்னேன்
றிருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் தீராக்
கருக்கூட்டம் போக்கினேங் காண்."

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்க விரைவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய்நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ்செய்தருளினர்.

அதன்பின் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி அண்ணமலைரெட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலே சாந்தலிங்கசுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்தபின் அவரைநோக்கித் தாங்கள் பேருஒன்னும் திவ்வியதலத்தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ; அவர், சிவஞானபாலையதேசிகரைத் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் பெருங்காதலால் வந்தேன். என்றுரைத்தருளினர். பின்னர், இருவரும் பேருவகையுற்றுப் பொம்மையபாளை

யத்துக்குச் சமீபமாகிய புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தைய டைந்தவுடன், சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமிகளை நோக்கி, "நாமிருவரும் சிவஞானபாலையதேசிகரைத் தரிசிக்கவேண் டியிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்கள் பாடுக." என்று பிரார்த்திக்க; சுவாமிகள், "நாம் நரஸ்துதி பண்ணு கிறதேயில்லை." என்று மறுத்துவிட்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிக ளோடு அவ்வூரிலுள்ள ஐயனார்கோயிலின்புறம்பில் அன்றிர வு துயில்கொண்டார். அப்பொழுது, முருகக்கடவுள் மயில் வாகனரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங் களைவைத்து "இவற்றை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய்." என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்ததா கக் கனவுகண்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க; அவர், "சிவஞானபாலையதேசிகர் முருகக்கடவுளிடத்து அதி பத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால் அது பற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொப்பனத்தில் அத் தேசிகர்மகிமையை இவ்வாருகப் புலப்படுத்தினர்." என்று வலியுறுத்தினர். அத்தேசிகர்மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூ து என்னும் பிரபந்தங்களைப்பாடி, சந்நிதானத்திலே அரங் கேற்றி, ஞானேபதேசம்பெற்று, அந்தஞானசாரியரது கட் டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் *சாந் தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்துவிட்டு தம் மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உ டன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணமலைரெட்டியாரைத் துறைமங்

---

* சாந்தலிங்கசுவாமிகள் பின்னர்த் துறவுபெற்றவர்.

கலத்துக்குப் போகும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, ஞானசாரியனைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்திற்றானே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவராற் கன்னடபாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்துக்கு வேதாந்தசூடாமணியெனப்பெயர்தந்து அதனையும், இரேணுகரென்னுங் கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவர்சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தமிழிற்பாடியருளி, ஞானசாரியனைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் பேராசையால் அவர்மீது திருப்பள்ளியெழுச்சி, பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் இரண்டுபிரபந்தங்களையுஞ் செய்துகொண்டு, அங்ககன்று இடையிலுள்ள தலங்களைத்தரிசித்து, கூவமென்னுந்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள வேளாளர்கள்முதலியோர் வேண்டுகோளின்படி புராணம்பாடி அரங்கேற்றி, ஞானசாரியனையடைந்து தரிசனஞ்செய்து, மேற்சொல்லிய பிரபந்தங்களனைத்தையும் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடன்வசித்திருந்தனர். அந்நாளிலேயொருநாள், சாயங்கால அநுட்டானமுடித்துக்கொண்டு ஞானசாரியரிடத்துத் தாம் ஏகாந்தமாயிருந்து, ஷடுஸ்தல இலிங்காநுபவமுதலியவற்றை ஆராய்ந்துகொண்டு இன்புறும்பொழுது, எதிரொழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு,

"கடன்முரச மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்றா லேறி
யடைமதி விண்கழைநின் றாடக் - கொடமருவு

மெங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக டாம்."

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர்.

பின்னர் ஞானாசாரியரநுக்கிரகித்தபடியே விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதனையும் பெரியநாயகியம்மையாரையுந் தரிசித்து வணங்கி, அவ்விடத்திலே தம்பொருட்டு ஒருதிருமடமமைத்து எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச்சிறப்பித்து,

"வெங்கைப் பழமலை யார்மீது கோவை வியந்துரைக்கு
மெங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு
திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன் றர் சேர்மறுகின்
மங்குற் சிதம்பர பூபதி நல்கு மடமிதுவே."

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி, அத்திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி, பிக்ஷாடனநவமணிமாலை, கொச்சககலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஒருநாள், மணிமுத்தநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்துவரும் பொழுது, அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின் புறத்து வழியே விழுந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு நைவேத்தியத்திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதியெடுக்க; அதுகண்ட அச்சோலைக்காவலாளன், மகிமையறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனவருத்தஞ்செய்தனன். சுவாமிகள், அவன் சிவாபராதியாயிருத்தலின் அவனை தண்டித்துச் சுத்தனாக்கத் திருவுளங்கொண்டு,

"அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளா
லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யாறு—லெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்."

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி. சூரியனுதயமானவுடன் உயிர் துறக்கும்படிசெய்து, நற்கதியிலடைவித்தருளினார்.

இங்ஙனம் இருக்குநாளிலே, சிவஞானதேசிகர் தமக்கு ஐந்நூறுவயது பூர்த்தியாயினமையால், உலகின்கணிருத்தலில் உவர்ப்புத்தோன்றி, அப்பொழுது சகலபற்றுக்களையும் ஒழித்துவிளங்கும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய சித்தவிரத்தியைத் தாமறிந்திருப்பதால், பரிபக்குவராகிய வேறோர் மாணுக்கருக்கு ஆசாரியாபிடேகஞ்செய்து, ஞானோபதேசம் புரிந்து, அவரைத் தமக்குப்பதிலாக நியமித்து விட்டு, வைகாசிமாதத்தில் பௌர்ணிமைத் திதியோடுகூடிய விசாகநக்ஷத்திரத்திலே, சிவயோகசமாதியிற்கூடி, சித்தியால் திருமேனியை விபூதிமயமாக்கியொடுக்கி, தாம் இஷ்டலிங்கபரசிவத்திலே கலந்தருளினார். இதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மனங்கலங்கி, பொம்மபுரத்தையடைந்து, ஆசிரியரொடுங்கிய குகையுட்சென்று, அடியற்றமரம்போல விழுந்து பலமுறை நமஸ்கரித்துத்துதித்து "கருணாநிதியே! இக்கடையேனையும் விரைவிலேதிருவடியிற்சேர்த்தருளுக." என்றுபிரார்த்தித்து, தாமியற்றியகலம்பகத்தையுஞ் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, அக்குகையுள்ளே ஞானசாரியரை பாவனாரூபமாகவழிபட்டுக்கொண்டு, மூன்றும்பட்டத்துச்சுவாமிகளோடு தங்கியிருந்தனர். ஒருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்

தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற்பரப்பிலே தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பாநாற்பதையும் எழுதிவரும்படி தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்பதிகம் பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைபுரிந்து வந்தனர். அக்காலத்திலே, அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவரென்பவர் எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற்பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே, அக்கொள்கையை மறுத்து, யேசுமதநிராகரணமெனப்பெயரிய ஓர்நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வொருதலங்களையும் இவ்விரண்டுவெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்துமுடித்து, நல்லாற்றூரையடைந்து, ஞானாசாரியரது திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள், இஷ்டலிங்கவகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச்சருக்கம்வரையும் தமிழில்மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில், பதினெட்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார். அதனையறிந்தசிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவ்விடத்தேசென்று,

"முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு கண்டசுவை
முதிர்ச்சி யாலே, தன்னியலை முழுதுமுரைத் தமையாமுன்
னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ளத்தி, மன்னவனுண் டானென்னு
மாதவத்தின் வலிதிர மண்ணின் மீதே, யென்னுடன்வந் தவ
தரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச னென்னுங் கோவே."

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடிநிற்க; வேலையசுவாமிகள்,

"ஆண்டதனு லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற் றமையனினு மதிக மென்றே, பூண்டவுல கதனினுள்ளோர் புகல்வதுகேட் டிருந்துமென்ன புதுமை தானோ, காண்டகுகண் மணியேநல் லிளங்கருணைப் பிரகாசக் காளாய் நீதான், மாண்டனையென் றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிகு வன்னெஞ் சேனே."

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலாற்றாது வருந்தினின்றனர். அவரை ஒருவாறு தேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம் நல்லாற்றூரையடைந்து, திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப்பெருமான்மீது அபிஷேகமாலையும், நெடுங்கழிநெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும், சீகாளத்தி புராணத்தில் கண்ணப்பச்சருக்கமும், நக்கீரச்சருக்கமும் செய்தருளி, சிவாநுபவச்செல்வராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, முப்பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பௌர்ணிமைத்திதியில், இஷ்டலிங்க பரசிவத்திற் கலந்தருளினார்.

அப்பொழுது, வேலையசுவாமிகள்

"அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராய்ந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான்-முல்லை
யரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்."

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க்கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறு தெளிந்து, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்றும்

நீங்கி, நல்லூர்ப்புராணம், இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை, கும்பகோணச்சாரங்கதேவர்சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநமச்சிவாயதேசிகர் சரித்திரமாகிய நமச்சிவாயலீலை, கிருஷ்ணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச்செய்தருளி, சீகாளத்திபுராணத்தையுமுடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில், எழுபத்திரண்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார்.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்திருவடிவாழ்க.

உ

பிரசித்தபத்திரம்.

—:o:—

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலிய மூவருமருளிய (சஉ.) பிரபந்தங்களையும் வெளிப்படுத்த உத்தேசங்கொண்டு ஒவ்வொன்றாக அச்சிட்டுவருகின்றோம்; ஆகையால், அச்சிடப்படாத பிரபந்தங்களில் ஏதேனும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவர்கள் இத்தருணத்தில் அனுப்புவார்களாயின், மிகுதியும் பேருதவியாகும்: இதுவிஷயத்தில் பொருளைவிரும்பினும் இயன்றவளவு உபகரித்துப் பெற்றுக்கொள்ளுவோம். அறிவிக்குக.

இங்ஙனம்,

சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டை தம்புசெட்டியார் வீதியில் மேலண்டைவாடை 130 - வது நெம்பர்வீடு

கா - ஞானசுந்தரஐயர்.

ஃ

சிவசண்முகன் றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்முதலிய மூவருமருளிய பிரபந்தங்கள்.

இருபத்தெண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருள்சிவப்பிரகாசவடிகளருளியநூல்கள்சீர்ச்சோண சைலமாலை, செந்திலந்தாதிவெங்கைக்கோவைவெங்கைக்க லம்பகம்வெங்கையினுலா, செப்பரியவெங்கையினலங்கார மேசிவப்பிரகாசநல்விகாசஞ், சேர்தர்க்கபரிபாஷைநால்வர் நான்மணிமாலை திரிபில்சதமணிமாலையே,— யருளுறுஞ்சி வஞானிநெஞ்சுவிடுதூதுதாலாட்டுபிள்ளைத்தமிழ்கலம், பக மொடும்பள்ளியினெழுச்சிகூவப்புராணம்பிரபுலிங்கலீலை, ய மையும்வேதாந்தசூடாமணிசித்தாந்தச்சிகாமணி நல்பழமலை யினந், தாதிபிக்ஷாடனநவமணிமாலையுடனுறைகொச்சகக்க லிப்பா,— மருளதனைமாற்றுபெரியம்மைக்கலித்துறைவளர் நெடுவிருத்தப்யேசு, மதநிராகரணநன்னெறியோடுசிவநாம மகிமைதலவெண்பாமுறை, வதியிஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலை யுநெடுங்கழிநெடில்குறுங்கழிநெடில், மாநிரஞ்சனமாலைகை த்தலமாலையாம்ற்றுவேலையர்நூல்கள்,— வெருளில்கைத்த லமாலைநல்லூர்ப்புராணமலர்விரிபாரிசாதலீலை, வீரசிங்காத னபுராணமயிலாசலவிரட்டைமணிமாலையொடுலா, மிளிர்கு கைநமச்சிவாயர்லீலைகருணைப்ரகாசர்மேவிஷ்டலிங்க, விதி யகவல்சீகாளத்திப்புராணந்தனைவிரித்தனரிம்மூவருமரோ.

ஆக - சஉ.

உ

கணபதிதுணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர் தாலாட்டு.

காப்பு. நேரிசைவெண்பா.

அவஞானம் போக்கி யருண்ஞான மாக்குஞ்
சிவஞான தேவன் றிருமுன் - றவஞானத்
தாலாட் டெனுந்தமிழைச் சாற்றுதற்கு நற்றுணையா
மாலாட்டு மாமுகத்தன் வந்து.

திருவருளா லென்னைத் தெரிவிக்க விங்குத்
திருவுருவாய் வந்த சிவஞான தேசிகனே. (க)

என்றுநித்த பூரணமா யின்பவறி வுண்மையாய்
நின்றபடி நிற்கு நிகழ்பிரம மென்றானே. (உ)

தன்சத்தி யாலாந் தலமங்க லிங்கமென
வென்சத்தி பாதத் தெழுந்தருளிச் சொன்னானே. (ங)

நண்பாகு மிட்டலிங்க நன்றாம் பிராணலிங்க
மொண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றானே. (ச)

ஆசார லிங்கமுட னருங் குருலிங்கந்
தேசாரு மிட்டலிங்கஞ் சேர்ந்தாகு மென்றானே. (ரு)

அந்தப் பிராணலிங்கத் தாகுஞ் சிவலிங்க
மிந்தச் சரலிங்க மென்றசிவ ஞானியோ. (சு)

பாவலிங்கந் தன்னிற் பரமப் பிரசாதந்
தாவகன்ற மாலிங்கஞ் சார்ந்துவரு மென்றானே. (எ)

ஏகாங்க மேயாகு மின்பத் தியாகாங்கம்
போகாங்கம் யோகாங்கம் போற்றியறி யென்றானே. (அ)

பத்தனுமா யேசனுமாம் பன்னுந் தியாகாங்க
முய்த்துணரி னென்ன வுணர்த்தும் பெருமானே. (கூ)

பிரசாதி யோடு பிராணலிங்கி யாகு
முறைசாரும் போகாங்கமொன்றென் றுசொன்னானே. (க0)

சாற்றுமியோ காங்கஞ் சரண னயிக்கியனும்
போற்றிநீ காணென்று போதித்த தேசிகனே. (கக)

அங்க நவவிதமு மந்தநவ லிங்கமொடு
தங்கு மெனவெனக்குச் சாற்றும் பெருமானே. (கஉ)

விழுங்கல் பருகலொடு மெல்லலா சார
மொழுங்கிற் குருசிவமு முற்றிடுமிங் கென்றானே. (கங)

சோகிய லேகியமுஞ் சொன்ன விவற்றறிவு
மேகியுறும் பின்முன் றிலிங்கத்து மென்றானே. (கச)

இந்தக்கா யார்ப்பணங்க ளிட்டலிங்கத் தென்றெனக்குச்
சந்தப் படவுரைத்துத் தந்தசிவ ஞானியோ. (கரு)

பீடமிடை வட்டம் பெருங்கோ முகநாள
மாடவுறு கோளகமா சாராதிக் கென்றானே. (கசா)

நாற்றஞ் சுவையுருவ நல்லூ றொலிநிறைவு
சாற்றுஞ் சடுலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னோனே. (௧௭)

வேர்முதலாங் கந்தம் விளங்கு மரமுதலாங்
கூர்மணமா சாரங் குருவினிலா மென்றோனே. (௧௮)

தளிராதி கந்தமுகை தான்முதலாங் கந்த
மொளிரார் சிவசாத்தி னுற்றிடுமிங் கென்றோனே. (௧௯)

காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காசில்பிர சாதத்துந்
தூய்மலிமா லிங்கத்துந் துன்னுமெனச் சொன்னோனே. (௨௦)

மதுரந் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாஞ்
சதுரொன் றிருத்தியவா சாரத்திக் கென்றோனே. (௨௧)

பொன்மைவெண்மை பச்சைமாஞ் சிட்டபோ தங்களெலா
நன்மையவா சாராதி நண்ணுமென்ற நாயகனே. (௨௨)

வன்மைமென்மை வெம்மைதண்மை வாய்ந்தமிசிரமெலாஞ்
சின்மையவா சாராதி சேர்ந்துகொளு மென்றோனே. (௨௩)

கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதியொலி
யஞ்சொலிவை யெல்லாமவ் வாறூறு மென்றோனே (௨௪)

மணமுதலா மைந்து வகைநிறைவெ லாமு
நணுமுறையா சாராதி நாடிலெனச் சொன்னோனே. (௨௫)

இம்முறையா றாறு மிலங்குகர ணார்ப்பிதமென்
றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ. (௨௬)

தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிந்து நுகர்ந்துமகிழ்ந்
திட்டமைந்து நிற்கு மிலிங்கங்க ளென்றோனே. (௨௭)

கூறுமிவை யாவினுமிக் கொள்கை பெறுமிலிங்க
மேறு மிரட்டுநூற் றெட்டாகு மென்றானே. (உஅ)

உருவஞ் சுவைநிறைவா யோங்கர்ப் பிதங்கண்
மருவுந் திறஞ்சொன் மயிலை மலைவிளக்கோ. (உகூ)

சுத்தசித்த மோடுபிர சித்தமெனத் தோன்றுபுபா
சத்தமுத்த மாக்குபிர சாதமரு ணாயகனே. (௩0)

அங்கலிங்க சத்திபத்தி யத்தமுக வர்ப்பிதசே
டங்களிவை யட்ட சயிலமெனச் சொன்னானே. (௩க)

குசித்த மழிந்து குடும்பநோய் மாற்றுஞ்
சுசித்தமதி லாசாரந் தோன்றுமெனச் சொன்னானே. (௩உ)

குபுத்தி யழிந்து குருநெறியி னிற்குஞ்
சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்குருவிங் கென்றானே. (௩௩)

ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதி
னீங்கா திலகு நிகழ்த்துசிவ மென்றானே. (௩ச)

கமன மழிந்து கறையற்று நிற்குஞ்
சுமனமதி னின்றிலகுந் தூயசர மென்றானே. (௩ரு)

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிரும் பிரசாதஞ்
சுஞ்ஞான வத்தமதிற் றோன்றுமெனச் சொன்னானே. (௩சு)

துற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித
சற்பாவ மாலிங்கஞ் சீருமெனச் சொன்னானே. (௩எ)

ஆதார பீடங்க ளாறினுமவ் வாறிலிங்க
மீதாக வைத்து விளங்கச்செய் வித்தகனே. (௩அ)

ஆறு முகங்களுமவ் வாறுசா தாக்கியமு
மாறு வருணமுமா மாறிலிங்க மென்றானே. (௩௯)

பத்தனொடு மாயேசன் பார்ப்பரிய வாசார
மெய்த்தகுரு நான்கும் விளங்குகுரு வென்றானே. (௪0)

பிரசா தியுமப் பிராணலிங்கி தானு
முரைசால் சிவசரமு மோங்கிலிங்க மென்றானே. (௪௧)

ஒழிந்தவங்க லிங்க மொருநான்கு நம்பா
லெழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் றின்பந் தருவானே. (௪௨)

உருவ முருவருவ முற்றறிதற் கெட்டா
வருவமென நின்றிடுமவ் வாறுமெனச் சொன்னானே. (௪௩)

மாசுதரு தூலாதி மானவிசு வாதியே
யாசி றியாகாங்க மாதியா மென்றானே. (௪௪)

விரிந்தன வெலாமும் விரிந்தமுறை சென்றே
யொருங்கியங்க லிங்க வுபயமா மென்றானே. (௪௫)

கடத்தி னுபாதியா காயமுற்ற வாபோ
லடுத்த வுபாதியா லங்கலிங்க மென்றானே. (௪௬)

தங்கு மிலிங்கமாந் தற்பதமத் தொம்பதமே
யங்க மயிக்கிய மசிபதமென் றுண்டானே. (௪௭)

ஆக முயிர்துரிய னாய்நின்ற போதெமைத்தான்
சோகமனத் தானகத் தோன்றும் பெருமானே. (௪௮)

அமைத்தபரஞ் சுத்தத் தசுத்தமதிற் சிவன்
றமைப்பகுதி யிற்றோன் றுந் தத்துவங்க ளென்றானே. (௪௯)

நிரஞ்சன சூனியமா நிட்களத்திற் சித்து
வருஞ்சுடர்சின் னாதி வாய்ப்பவெனச் சொன்னானே. ()

மூலசித்து நாதாதி மூன்றும் புணர்ந்தாகு
மாலகற்றுஞ் சோதிமய மாலிங்க மென்றானே. (௫௧)

அகராதி மாலிங்கத் தாகியவை கூடித்
தகவாமோங் கார சதாசிவமா மென்றானே. (௫௨)

அந்தச் சதாசிவத்தி னைம்முகத்து மைம்பூதம்
வந்துற் றிதயத்தான் மாவருமிங் கென்றானே. (௫௩)

அப்பூதம் பஞ்சீ கரித்திருபத் தைந்தாகி
மைப்பூணு மான்மாவை மன்னியிடு மென்றானே. (௫௪)

ஆணவத்தான் மூடனு மாருயிர்க்கு முன்வினையான்
மாண வளிக்குமிறை மாயைவடி வென்றானே. (௫௫)

மேலைவினை யாலுழலு மெய்யுயிர்க்குப் பாசமலக்
காலமுறச் சுத்தக் கரணமா மென்றானே. (௫௬)

கூறுமனச் சுத்தமுறக் கொண்டுபிண்ட நாமத்தை
நூறு தலநெறியு நோக்குமெனச் சொன்னானே. (௫௭)

கிரியைமன பாவங் கிடைப்பரிய ஞான
மருவிவிடா தங்கம் வயங்குமெனச் சொன்னானே. (௫௮)

ஞாதிருவு நின்றறியு ஞானஞே யங்களுமற்
றேதமற வென்று மிருந்தபடி வைப்பானே (௫௯)

வானேத்த வென்று மருவற் கரியபத
நானேத்த நல்குசிவ ஞானகுரு தேசிகனே. (௬௦)

மிடியற் கெளிது விழியுற்ற பொன்போ
லடியற்கு வந்திங் ககப்பட்ட வாரமுதோ. (சுக)

கயிலைமலை மேவுங் கடைப்பிடியாற் சீர்சான்
மயிலைமலை மீதிங்கு வந்தமர்ந்த மாமணியோ. (சுஉ)

எல்லாக் கலையுணர்ந்து மெய்தாப் பொருளையொரு
சொல்லாற் றிகழ்த்துதற்குத் தோன்றும் பெருமானோ (சுந)

சீலந் திகழ்த்துமதிச் சின்னமின்றி யும்படியோர்
கோலஞ் சிவமெனவுட் கொள்ளுமருட் குன்றமோ. (சுச)

மண்களிக்க நாயேன் மனங்களிக்கக் கண்டுகொண்டு
கண்களிக்க வந்த கருணைப் பெருங்கடலோ. (சுரு)

சம்பந்த னன்றொருநாட் டாளுண்ட பாலனு
மெம்பந்த நீங்க வினிதமுது செய்தானோ. (சுசு)

வேண்டுவவெல்லாமுமாம் வெண்ணீ றளிப்பதற்குத்
தீண்டு மலர்க்கைச் சிவஞான தேசிகனோ. (சுஎ)

இம்மை மறுமை யிரண்டும் பெறவெமக்குச்
செம்மைதர வந்த சிவஞான தேசிகனோ. (சுஅ)

அரசமய மன்றி யகங்களித்தெஞ் ஞான்றும்
பரசமய மும்பணியும் பங்கயப்பொற் றாளானோ. (சுகூ)

தானபங்க னென்னுமதன் றன்னாணை யைக்கடந்து
மானபங்கம் பண்ணும் வலியொன் றுடையானோ. (எ0)

அறியா தொருநா ளறையினும்வன் பாசஞ்
செறியா தருளுந் திருப்பே றுடையானோ. (எக)

பூதமுத லெல்லாமும் போக்கியவற் றுண்மறைந்து
ஞாதிருவா மென்னை நயந்தறிவித் திட்டானே. (எஉ)

எந்தைசிவ சாதனங்கட் கெல்லாந் திருநீறு
முந்தியதென் றுண்மை மொழியும் பெருமானே. (எங)

உருத்திரனே யையமிலை யோருருத்தி ராக்கந்
தரித்தவ னென்றெமக்குச் சாற்றும் பெருமானே. (எச)

ஒண்மறையின் கண்ணு முருத்திரமவ் வஞ்செழுத்துங்
கண்மணியென் றையமறக் காட்டு மருட்கடலோ. (எரு)

அருவாகி நின்றசச்சி தானந்த வீசன்
குருவாகித் தன்னைக் கொடுக்குமெனச் சொன்னானே. (எசு)

பரம சிவமெனவும் பண்டைமறை போற்றும்
பிரமமென வும்பேர் பெறுமிலிங்க மென்றானே. (எஎ)

நிரஞ்சரமென் றீசன் றிருவுரு விரண்டிட்
பரஞ்சரமென் றோதும் பவளவா யண்ணலோ. (எஅ)

அங்கம் புனைவோ னடிப்புனலல் லாதுபவப்
பங்கங் கழுவப் படாதென்று சொன்னானே. (எகூ)

அந்தக் கரணத் தழுக்கறுப்ப தெங்கள்பரன்
சந்தப் பிரசாதந் தானென்று சொன்னானே. (அ0)

தருணமதிற் சீறுந் தனிவிழிகாட் டாமற்
கருணை குடியிருக்குங் கண்களொடு வந்தானே. (அக)

ஏரூருந் தான்வா ழிடமேநற் காசியுந்தென்
னாரூரு மம்பலமு மாக்குசிவ ஞானியோ. (அஉ)

தன்பாத தாமரைதோய் தண்புனலே கங்கையாய்
வன்பாச நீக்க வழங்குசிவ ஞானியோ. (அ௩)

மண்படைத்த நான்முகனார் மானுடர்த மொண்முகத்திற்
கண்படைத்த பேறுபெறக் காட்டு முருவானே. (அ௪)

ஆர்க்குங் கொடுநோ யனைத்துங் கடைக்கண்ணாற்
றீர்க்குங் கருணைச் சிவஞான தேசிகனே. (அ௫)

செப்ப முறவெனது சிந்தைவீட் டாசையெனுங்
குப்பை துகைத்துக் குடியிருக்க வல்லானே. (அ௬)

தன்னையரு ளாளனெனுந் தன்மை யுலகறிய
வென்னையடி யாரோ டெழுந்தருளிக் காத்தானே. (அ௭)

மெய்த்த வறிவாம் விளங்குகதை யொன்றெடுத்துத்
தத்துவமா மட்கலத்தைத் தாக்கும் பெருமானே. (அஅ)

வழுவின்றித் தன்மா வலியுலக மேத்த
மழுவின்றிப் பாவ மரமெறிய வந்தானே. (அ௯)

இணையாது மில்லா விடர்ப்பவவே லைக்குப்
புணையாக வந்தருளும் புண்டரிகத் தாளானே. (௯0)

ஊனே வுயிரோ வுயிர்க்குயிரோ வானந்தத்
தேனே வமுதோ சிவஞான தேசிகனே. (௯௧)

அண்ட முழுது மணுவிற் சிறியவாக்
கொண்ட பெருமைக் குணக்குன் றனையானே. (௯௨)

எங்கண் மலவிருளுக் கீண்டு மயிலைமிசைச்
செங்கதிர்போற் றோன்றுஞ் சிவஞான தேசிகனே. (௯௩)

அற்பகலு மாறு தரனடியார்க் கிதேலுறுங்
கற்பகமாய் வந்துதிருக் காஞ்சிநக ருற்றானே. (௯௪)

பூணு மருள்வசவன் பூண்டசர பூசையன்று
காணு வெமக்கின்று காட்டுசிவ ஞானியோ. (௯௫)

விருப்புவெறுப் பின்மை விளக்கவென்புன் சொல்லைத்
திருப்பதங்கொள் கின்ற சிவஞான தேசிகனே. (௯௬)

பொறியூடு செல்லுமனப் போர்க்களிற்றைத் தன்றாட்
டறியூடு நிற்பத் தளைந்தசிவ ஞானியோ. (௯௭)

பாடியுந்தன் சீர்த்தி பரவியுந்தன் பாதமலர்
சூடியுமிக் காலந் தொலைக்கவருள் செய்தானே. (௯௮)

பொய்ம்மாயை யென்னும் புலியின்வாய்ப் பட்டேனைக்
கைம்மாறி லாமற் கருணைகொடு மீட்டானே. (௯௯)

பத்தியுந்தன் பங்கயப்பொற் பாதமே பாடுகின்ற
சித்தியுந்தந் தாளுஞ் சிவஞான தேசிகனே. (௧௦௦)

தாலாட்டு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

சிவஞானபாலயதேசிகர்

நெஞ்சுவிடுதூது.

காப்பு. நேரிசைவெண்பா.

கைக்களிற்றை யன்றுரித்த கண்ணுதலோ னீன்றதனி
மெய்க்களிற்றை நெஞ்சமே மேல்கொண்டு - புக்குருக்கி
மேவுன்பாற் றூதாகு மேனிச் சிவஞான
தேவன்பாற் றூதாகச் செல்.

நீர்கொண்டு தாளாலங் நீரைத்தீஞ் சாறென்று
பேர்கொண்டு வந்தாரப் பெய்கரும்பி - னேர்கொண்ட

பூமுடியா னீர்கொண்டு பொங்கு மருளென்று
நாமுடியால் வீழ்ந்திறைஞ்ச நல்குதரு - காமருதன்

றேசுணர்த்த வேண்டித் திருமுடிமேன் மேவிவாழ்
மாசுணத்தைத் தாஞெளித்த மாணிக்க - நேசித்துக்

கொள்ளு மடியார் குழாத்தினைத்தான் வஞ்சித்திங்
கெள்ளும் விடங்கலவா வின்னமுதந் - துள்ளு

மொருமான் மழுவோ டொளித்தெமைமுன் பற்று
மிருமா ஞெளிக்கவரு மெம்மான் - பெருமா

னுடுத்திருந்த வாதனையா லோங்குபுலித் தோன்மே
லடுத்திருந்து வாழு மரசு - தடுத்திருந்த

தொன்றென் றவித்தை யொழித்திட் டுடம்பினை நீ
யன்றென் றொழித்தெனைத்தா னாக்குவா - னன்றென்று

பொன்னை நரர்க்குக் கொடுத்துநீர் போமென்று
தன்னை யெனக்கருளுந் தம்பிரா - னன்னையெனு

முற்றா னமுதமே யொப்பா னருண்மேனி
பெற்றா னடியேன் பிழைபொறுப்பான் - கற்றார்

தொடுத்த தொடைக்கிசைந்த தோற்றத்தான் றன்னைக்
கொடுத்த கொடைக்குவந்த கோமா - னடத்தலுறச்

செல்லுமணித் தேர்மீது செய்தமைத்த பாகன்போ
லில்லு ளமைவைத் தியக்குவா - னல்ல

சுரர்மேன்மை யெங்கீழ்மை தோன்றா தொழிய
நரர்மேனி சாத்திவரு நம்பன் - றணாமேன்

மழுவேறு கையான் வரினுநீ றெள்ளுங்
கழுவே றிகளுந்தாழ் காலான் - புழுவேறு

மென்பயிர்போல் வெய்ய விடயத் தரிப்புண்டு
துன்புறுவேற் குற்ற துணையானா - னென்பிலுயி

ராக்கினான் போல வடியே னுளத்தன்புண்
டாக்கினான் மாறாத வானந்தந் - தேக்கினா

னாதாந்தன் வீடுதவு ஞானவினோ தன்றெளிந்த
வேதாந்தன் கைம்மாறு வேண்டாதான் - போதாந்தன்

விண்ணோ ரமுதுண்ண வேண்டி விடமுண்ட
தண்ணா ரருள்சிறிது தானாக - வெண்ணா

விறப்புக் கடிய விருவினையோ டெங்கள்
பிறப்புக் கடியப் பிறந்தான் - சிறப்பக்

கயிலைமலை மீதிருந்த காட்சிபோல் வந்து
மயிலைமலை மீதிருக்கும் வள்ளல் - பயில

ஈரனென் றிருந்தாலு ஞானமிலா தாரும்
பரனென் றறியப் படுவா - னொருநன்றில்

பாவிக் குதாசனர்க்குப் பத்தர்க்குச் சீடர்க்கு
மேவிக் கருணைபுரி மேன்மையா - னாவிக்குத்

தோன்றாத் துணையாகித் தோன்றுந் துணையுமாய்ச்
சான்றோர்க் கருளுந் தகைமையான் - மூன்றாற்

பெருக்கு மிருசமயம் பேதித் தறியா
திருக்கு நிலையி னிருப்பா - னரக்கன்

மலையா நிலையாகி மத்தாகி யாழி
யலையாத தாயளப்ப தன்றிச் - சிலையாய்ப்

பொறுப்ப திலதாய்ப் பொறையருவி தூங்கி
வறப்பினு நல்கும் வளத்தாய்ச் - சிறப்ப

வணியார் கொடையார்கு மைந்தருநற் சிந்தா
மணியார் கருணை மலையான் - கணியா

வறிவாங் குறிஞ்சியினின் றுங்கெழுந்து காமச்
செறிவாங் கொடும்பாலை தீர்த்து - மறியாத

மாயையெனு முல்லை வளர்பசுக்கொண் டைவரொனு
மாய ருறுதொழிலை யாங்ககற்றிப் - பாய

விடய மெனுங்குளங்கள் வேறுவே ருகா
துடைய வுடைத்திட் டுளமென் - றடையு

மருத நிலநிறைந்து வாள்விழியா நெய்தல்
பெரிதுபெற வந்து பெருகிக் - கருதிலொரு

தானந்த லின்றித் தலம்விசும்பு போர்த்துவரு
மானந்த மென்னுமலி யாற்றினன் - ஞானம்

பயனாக வோர்முப் பகுதியுயிர் வாழ
நயனாகு மும்மாயை நாடன் - வியனாக

விள்ளலரு மன்பர் விடயக் கரவருரு
வுள்ளமெனு நன்கமைந்த வூருடையான் - றெள்ளுதமிழ்ச்

சொல்லா மலரைச் சுவையா மதுவொழுகப்
புல்லா வழூச்சொலெனும் புன்மையெலா - மில்லாமற்

புன்புலவ ராங்குரங்கு போற்றுப் பெருமையுற
வின்புலவ ராஞ்சுரும்பார்த் தீண்டிவர - வன்பெனுமோர்

வீடாத நார்கொண்டு மென்று வெனுங்கரத்தால்
வாடா வகைபுனைபா மாலையான் - பீடார்

மலரா லயனார் மனச்சாலை நின்று
நலநா மணிவாய்த னண்ணி - நிலனாக

வானிடையே யோடி வரையா வழகுடைத்தாய்த்
தானனுமா னிப்பினுயர் தன்மைத்தாய் - ஞான

நிறையா மரபு நிலைவழா தோங்கு
மறையா மரியபரி மாவான் - குறையாத
தத்துவமாஞ் சேனை தனைத்துரந்திட் டாணவமாய்
வைத்த தளையின் வலியறுத்து - மெத்து
வினையாம் பணையொடித்து வீட்டியெழுந் தோடு
மனமாம் பரிமாவை மாய்த்துத் - தனிமாரன்
கன்னன் முரித்துக் கருந்தோலாற் போர்த்திருந்த
துன்னுநிண மென்புதசை சோரிகுட - நென்ன
வளந்தறிவ வெல்லா மழிந்துபுறந் தோன்ற
விளங்கிழையார் தம்மை மிதித்துத் - துளங்கு
சமயமாம் பொய்க்குழியிற் சார்ந்துவிழா தோடி
யமையுமா னந்தநீ ராடிச் - சுமையலா
வேதா கமமாம் விளங்குமணி தாங்கிவரு
மாதார மாஞான வானையான் - மாதேவன்
சங்கர னதியிறை தாணுவெனும் பேருடைய
கங்கரனே யாதி கருத்தாவா - மங்கணனை
யேத்தி யடியி னிடந்து விழிக்கமலஞ்
சாத்தி முடிவணங்கிச் சக்கரமொன் - றீத்தருள்செய்
யென்றுபெறு மான்முதலோ ரெல்லாம் பசுவென்று
மன்றமுறக் கட்டுதரு மக்கொடியா - னென்று
மடியா தெழுமொலியா யானந்த மாகி
முடியாத நாத முரசான் - கடியார்மென்

சந்தமல ரோன்முதலோர் தங்களாற் றோற்றமுத
லைந்தொழிலுஞ் செய்விக்கு மாணையான் - முந்து

தவஞான மில்லாதார் சாற்றினும்வீ டெய்துஞ்
சிவஞான தேவெனும்பேர்ச் செல்வன் - பவநாசன்

முன்னொருநாட் சாதனத்துண் மூந்துதிரு வெண்ணீறு
மன்னு முயிரினுறு மாசொழிக்குந் - துன்னு

கலவையுடன் மாசாய்க் கழியுமெனக் கூறிப்
புலவரினம் போற்றப் புணர்ந்து - பலவணிக

டாங்குமள வன்றித் தரும்பே றிலையென்றுந்
தீங்கி லிதையொருவன் றீண்டுறினு - மோங்கு

முருத்திரனே யாவனென வோருருத்தி ராக்கம்
பொருத்த முறவுறுப்பிற் பூண்டு - வருத்துகழை

விற்றேன் மதவேளை வெல்லுமடை யாளமெனக்
கற்றோய் துகின்மருங்கிற் காட்சிதரக் - கற்றோ

ரறியா வறிவாகு மானைமேல் கொண்டு
மறியா மனத்தை மறிப்பா - றறியாய

தற்றுநிலம் வீழ்ந்ததுபோ லாசையற மெய்ச்சிவத்தி
னுற்றுவச மற்றிருக்கு முண்மையார் - முற்று

மழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வறமுடையோ ரென்பார் - வழுக்கா

மனைதுறந்தார் மாயை வலிதுறந்தார் பாவ
வினைதுறந்தார் போகம் வினைசிந் - தனைதுறந்தார்

வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாதார் மெய்யன்பு
பூண்டு சிவனடியே பூசிப்பார் - மீண்டுபவம்
வாராவா ரோர்வார் மறையுஞ் சிவாகமமு
மாராய்வா ரார வனுபூதி - சார்வாவார்
பொன்னுஞ் சிலையும் புகழும் பழியுமே
மன்னுங் குடிலுமணி மாளிகையு - முன்னும்
படிவே றிலாதார் பகைநட் பிலாதார்
முடிவே லரசாய் முயல்வார் - கடிவேது
மில்லா திரப்பா ரிறையை நினைந்தொன்றுஞ்
சொல்லா திருப்பார் துதிசெய்வார் - வெல்லாத
வைம்புலனும் வென்றா ரவற்றைத் தடாதுமனஞ்
செம்பொருளின் வைத்துச் செயல்செய்வார் - நம்பெருமான்
மேனியா மஞ்செழுத்தும் வேண்டி யெடுத்துரைப்பார்
மோனிகளாய் வீற்றிருந்து முன்னுவார் - மேனியெலாம்
பூசுவார் வெண்ணீறு புண்டரமே சாத்துவார்
தூசுளார் தூசு துறந்துளா - ராசையினால்
வேணி முடிப்பார் விரிப்பா ருலகியலை
நாணிநடப் பாருலகை நாணுதார் - பேணித்
தனதுபத மெத்திறத்துஞ் சாரு மடியா
ரினமருவி யெம்மருங்கு மீண்ட - மனுவுரையாத்
தன்பெயர்கொண் டார்வமொடு சாரும் புலவரிற்கால்
புன்புவியில் வையாப் புலவர்தாம் - வன்பவநோய்

மாற்றுமருந் தென்று வடிவிற் படைத்துடையா
தேற்று மகிழ்வடியின் றுகள்போய்ப் - போற்றுமிசை

விண்ணிற் புகவணைய மேவுதனை மாசகன்று
மண்ணிற் புகுமா மதியென்று - நண்ணிப்

பலவியமும் பொங்கிப் பரவையூ யார்ப்ப
மலவலியை மாற்றுவான் வந்தான் - றொலைவின்

முழங்கு மறையின் முடிந்த பொருளை
வழங்கு மருளுடையான் வந்தான் - விழுந்து

பரவு மடியார் பவப்பிணிக்குத் தானே
மருவு மருந்தனையான் வந்தான் - பொருவின்

மணிகண்ட னென்னுமொழி மாற்றியே யக்க
மணிகண்ட னென்னுமவன் வந்தான் - கணிகண்

டெயினர் மணமயர்வுற் றின்ப மருவு
மயிலை மலையுடையான் வந்தான் - றுயர்செய்

பொறிக்குஞ் சரமதனைப் போகாமற் றுளின்
மறிக்குஞ் சிவஞானி வந்தா - னெறிக்குந்

தினகரனு லாரழலாற் றிங்களாற் போகா
மனவிருளை நீக்குவான் வந்தா - னெனமுன்

பரிச்சின்ன ஞானம் பரியநரர் காதிற்
றிருச்சின்ன வாரமுதந் தேக்க - விரித்துக்

கவிராயர் போற்றக் கவரிபல முத்திப்
புவிராய ரென்றிரட்டிப் போதத் - தவிராமன்

ஞாலவட்டந் தாங்குமொரு நாகத்தின் குட்டியென
வாலவட்டம் பாங்க ரசைந்துவரச் - சாலவட்ட

மாமதியாய் நன்கு வளர்ந்து துறந்தபிறை
காமருதன் வாழிடத்தைக் காண்பதற்குச்-சேர்முறைபோல்

வெள்ளை மணிக்கவிகை மேனிழற்ற வான்மழைபோற்
கொள்ளைமல ரன்பர் குழாம்பொழியக் - கிள்ளை

மொழியார் மயறுரந்து முத்திபதத் தென்று
மழியாத வின்ப மருள்வாய் - பழியா

நடையா யுலகிறந்த ஞானோ தயாவெம்
முடையாய் புலன்கொ ளுணர்வாம் - படையா

யணியே யமுதமே யாவியே சிந்தா
மணியே கருணை மலையே - பணியேறு

கோலங் கரந்துவந்த கோதிலாத் தேறலே
ஞாலம் புகுஞான ஞாயிறே - சீலங்கொள்

காவேயென் செல்வமே கண்ணே சிவஞானத்
தேவே யெனவந் தியர்துதிப்பப்-பூவேறு

கோனும் புரந்தரனுங் கொண்ட னிறத்தானும்
வானும் புகழ்பவனி வந்தருள - ஞானம்

பருவ வகையாற் பலபேதப் பட்டார்
தெருவின் மனமகிழ்ந்து சென்று - நீருவி

ஞெருதா னிணிய வுரியனவா மென்னும்
பெரிதா மழுவும் பிறவுந் - தெரியாம

னீத்துப் பொதுவாகு நீறுதிரு மேனிகொடு
சாத்திப் பெருமைபெறுஞ் சங்கரனை - மூத்துத்

திருந்து நதிமுழுதுஞ் சென்றுடி ஞறு
மருந்து முணவுசரு காக்கி - வருந்துறினு

நீங்காத மும்மலமு நீக்கவருண் மேனிகொடு
நாங்காண வந்தருளு நாயகனை - யோங்கார

நாத முறுபொருளாய் நாதாந்த நாடகனாய்
வேத முடிமணியாம் வித்தகனைச் - சாத

மருளு சகனை மயிலைமலைத் தேனைக்
கருணை லயனையெதிர் கண்டார் - சரணா

விந்தந் தொழுவார் விழுவா ரிதுநமக்கு
முந்து தவத்தின் முதிர்வென்பா - ருந்தன்பி

னுள்ளந்தா ணின்றுச்சி காறுமுள மாயுருகி
வெள்ளம்பாய் கண்ணராய் மெய்விதிர்ப்பார் - கொள்ளுங்

கலமென் றுகிலுதவிக் காவென்பா ரோனைப்
பலவும் பெறுமோர் பரிவிங் - கிலமடியே

மெம்மை யெமக்கருளா யென்பா ரிறையவனே
யிம்மை நினையனையோ மென்றுனு - மம்மையினில்

யானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னுமுறை
தானின் றனையணைவோஞ் சார்ந்தென்பா - ருனின்று

வாழ்ந்த தனமயுமினி மாய்ந்தானு நன்றென்பார்
வீழ்ந்துமொழி யொன்றுபெற வேண்டுவார் - சூழ்ந்த

திசையெலா நின்மெய்த் திகழ்வென்பா ரொன்சொற்
கிசையலா மோவரசே யென்பார் - நசையினுல்
யாம்புணர்ந் தின்ப மிவராற் பெறுவதலாற்
ரும்புணர்ந் தின்புருர் தாமென்பார் - நாம்புணர்ந்தா
னீங்குவது முண்டா நினையா திருந்தபடி
யாங்குறுவ தேதல் லறிவென்பார் - நாங்கள்
கரவி லிவர்வடிவங் கண்டநாட் டொட்டிங்
கிரவு பகலில்லை யென்பா - ரரிதிற்
பிறந்தபயன் மன்மதனுற் பேதுற்று வாளா
விறந்து படுவதோ வென்பார் - சிறந்த
சிலையோநின் னுள்ளஞ் சிவஞான தேவே
மிலையோ கருணைதா னென்பார் - மலையோடு
மற்பொருதல் போல வலிந்துவரு கென்பார்நீ
யெற்புணர்வ தென்றென் றிரங்குவார் - பொற்ப
வறவனே நின்னை யலதெண்ணேம் வானத்
திறைவனே வந்தாலு மென்பார் - துறவனே
மேவிலெமை நின்னை விகாரி யெனவுரைப்பா
ரியாவருல கெங்கு மிலையென்பார் - பூவி
லிவரொ லும்புந் தோலுமா யெய்திஞு ராயி
னெவர்விரும்பி வேண்டுவா ரென்பா - ரவர்நெருங்கி
யெய்த வுடன்வணங்கி யிவ்வா றடியேனுஞ்
செய்த தவங்கள் செலுத்தப்போ - யைய்ன்

றெழும்பு மறந்தொழியாத் தொல்விசயன் வில்லின்
றழும்பு மறைந்த தலையு - மெழுந்தமதன்

வின்னியா சஞ்செய்முன் வென்றுபகை யின்மையாற்
சன்னியா சஞ்செய்படைத் தண்ணுதலு-மன்னிவாழ

கேவலமென் கங்குல் கெடுக்குந் தொழிலொன்றின்
மேவலுற வொத்த விழியிரண்டு - மாவலொடு

நல்லவியல் கேளா நணுகுமிசை பாடுநரைச்
செல்ல விடுத்த திருச்செவியும் - வல்ல

வியற்பகையை முன்ன மிரந்த மொழியை
யயர்த்த மலர்வா யழகும் - வியப்புறவவ்

வாலமுண்ட தென்ப தறையாம லிவ்வுலகம்
பாலருந்து மென்னப் படுமிடறு - மேலுவந்து

நாமங்கை பேர்ற்றவுள நாணுந் தலைமாலை
போமங் கலைநீம் புயமலையுஞ் - சேமங்கொ

ளேனமருப் பில்லா திருப்பதுவு மோரழகென்
றான மறத்திகழு மொண்மார்பும் - வானம்

வழுத்தம் புயமா மனையான் றலைக்குக்
கழுத்தென்ப தில்லாக் கரமு - மெழுத்தென்று

கொள்ளுங் கொடுவரித்தோல் கொள்ளாது நூல்வலியைக்
கொள்ளுந் துகிலுடுத்துக் கொண்மருங்கு - முள்ளுழும்பர்

மன்னு முடிவெருவி வந்துழியிம் மன்பதைதஞ்
சென்னி படச்சிவக்குஞ் சித்தடியு - மென்னுடைய

கண்களிப்பக் கண்டுமிகக் காதலா னேனிந்த
மண்களிக்க வந்தசுவை வானமுதம் - பெண்களுக்கு

மாலா ரணனமரர் மாதவரிம் மானுடர்போற்
றோலாத வீரமுடைத் தோற்றத்தான் - மேலாய

செங்கையமு தன்னான் சிவஞான தேசிகனெம்
பங்கமல மாயைப் பகையானன் - றங்கணல

லூண்டுறந்து சீர்சா லுடைதுறந்து செம்மணிப்பொற்
பூண்டுறந்து கண்கள் புனல்சொரிய - வாண்டடைந்து

நையு மவர்நிற்க நாயேன்பாற் பொங்குமருள்
செய்து திருக்கடைக்கண் சேர்த்தினு - னையனைநா

னன்று தொடங்கி யணைவான் விருப்புற்றே
னென்றுணை நீயன்றி யிலைநெஞ்சே - நன்றிபுரி

வேதா கமங்கள் விதிக்கும் விதியனைத்து
நீதான் புனிதமுற நேர்ந்தன்றோ - வாதார

யோக மிருநான்கு முன்னவய மாக்குவதற்
காக முயலுவன வல்லவோ - போகமுறு

தன்மைக்குஞ் செய்யுந் தவத்திற்குங் கற்றறியு
நன்மைக்குங் கொள்ளுமொரு நட்பிற்கும் - வன்மைக்கு

மீகைக்குந் தன்னை யிருந்தாங் குணர்ந்தடையு
மோகைக்கு நீயே யுறுதுணைகாண் - போகத்தி

னின்றூா மெய்த்துறவி னிற்பிப்பா யத்துறவிற்
சென்றூா யில்லிற் செறிப்பிப்பாய் - குன்றூ

வறத்தை மறமாக்க வம்புவியின் மிக்க
மறத்தை யறமாக்க வல்லாய் - நிறுத்தி

யொடுக்குதலே முத்தி யுனைவிடயத் தோட
விடுக்குதலே பந்தமென மிக்கா - யடக்குதலா

னின்றாயே யாகிலொரு நீதான் புலன்பரந்து
சென்றாலு மெய்துவதோர் தீதுண்டோ - பொன்றாத

முத்தி யொருகணத்தின் முன்வருநீ வேண்டுவையே
லித்தனையு நின்னா லிசைந்தனகாண் - சத்தியமா

யேதேனு மேனி யெனக்கொண்டு வந்தருளா
மாதே வனைநீ வருவிப்பாய் - தூதேவு

நம்பிகர வுண்டவொரு நற்பனவப் பிள்ளைதனை
யம்புவியின் மீள வழைத்ததூஉ - மெம்பெரிய

நாவிற் கரசு நடுக்கடலுட் கற்பெருந்தூண்
மேவிப் புணையா மிதந்ததூஉம் - பாவிற்கு

வல்ல வொருபுலவர் வல்லென்பு பெண்ணாகச்
செல்ல மயிலையிடைச் செய்ததூஉந் - தில்லையினில்

வாளா நெடுங்கண் மடவாரலே நீலகண்டர்
சூளான் மனையுட் டுறந்ததூஉந் - தோளாத

மூத்தனைய நன்மாதை முன்ன மியற்பகையார்
வித்தகனை நல்கி விடுத்ததூஉம் - புத்திரனைத்

தொண்ட ரறுத்தமலன் றொண்டர்போல் வந்திரப்பப்
பண்டு சமைத்துப் படைத்ததூஉ - மண்டிருளின்

முக்கணனுர் செல்ல முனைவார மாறனு
ரக்கணமே செய்க்க ணடைந்ததூஉம் - புக்கரனுர்
வேண்ட வரிந்துமகண் மென்கூந்தல் கஞ்சாற
ராண்டு வணங்கி யளித்ததூஉ - மூண்டமரி
னேற்றுனை யீசனென வேனுதி நாதனுர்
நீற்று னினைந்துருகி நின்றதூஉ - மாற்றுனைக்
குத்தினு னென்று குறியாமன் மெய்ப்பொருளார்
தத்தனே காக்கவெனச் சாற்றியதூஉ - மத்தவிபஞ்
சிந்த மலரைச் சிவகாமி யாண்டார்க்காய்
முந்தியெறி பத்தர் முனிந்ததூஉஞ் - சுந்தரரைத்
தொண்டத் தொகைபெறாத் தொல்லுலக முய்யவிறன்
மிண்டத் தொழும்பர் வெகுண்டதூஉ - மண்டபத்து
நீலநக்கர் பாணருக்கு நேசித்து நல்யாக
சாலை யிடத்தைமுனந் தந்ததூஉ - மாலயற்கு
மெட்டாற்கு வேண்டி யிருங்கலயர் குங்குலிய
முட்டாமற் கொள்ள முயன்றதூஉம் - வட்டாடி
யாக்கு பொருளை யரனடியார்க் கன்பினுல்
மூர்க்க ருதவி முடித்ததூஉந் - தூக்குதுலை
மீது பரனெளித்த வெண்கோ வணத்திற்காப்
போதவமர் நீதியார் புக்கதூஉ - மாதியுமை
பாக னடியவரைப் பண்டை நிலை யுன்னியதந்
தோகைகரங் கம்பர் துணித்ததூஉஞ் - சோகமறக்

கண்ணப்பர் மென்றசையைக் காளத்தி யார்தம்மை
யுண்ணப்ப வென்றுமுன மூட்டியதூஉம் - வண்ணப்பொன்

மீனை யளக்கரிடை மிக்க வதிபத்தர்
மேனைமரு கற்கென்று விட்டதூஉம் - யானைமிசை

வந்தமலை நாட்டரசர் வண்ணனைத் தொண்டரெனப்
பந்தமறு மன்பாற் பணிந்ததூஉங் - கந்தைபராற்

கன்பி னுதவிலனென் றக்குறிப்புத் தொண்டர்தா
முன்புசிலை யோடுதலை மோதியதூஉ - மன்புறுமோர்

தாட்புலியார்போற்று திருத் தாண்டவனெற்கொள்கிளையை
கோட்புலியார் நேசமறக் கொன்றதூஉங் - கேட்பிலிவை[க்

யெல்லாமு நின்ற னிசைவாற் புரிந்தனநீ
யல்லா தியற்றலற மன்றுகாண் - சொல்லாட

நின்பெருமை யாரறிவார் நீயென் னெடுசு-டி
லென்பெருமை சொல்வாரு மில்லைகாண் - வன்புவியி

னின்னைத் துணையல்லை நீயென்று நீங்கினற்
பின்னைத் துணையாகும் பேரில்லை - யுன்னைத்

துணையாக் கொளற்குத் துணைநீ நினக்கிங்
கிணையாய்ப் பிறிதொன் றிலைகாண் - புணையாய்ப்

பிறப்புக் கடற்குப் பிடிக்கப் படுவாய்
மறப்புற் றதினமூழ்த்த வல்லாய் - சிறப்பு

விலங்கி னரர்தமக்கு மேவியது நின்னு
லிலங்கு முனிவரர்கட் கெல்லா - நலங்கொள்

பெருமை நினைத்துணைக்கொள் பெற்றியா னென்றே
யுரிமைநீ யன்றிவே றுண்டோ - வருமையென்ப
தில்லையுனக் கெவ்விடத்து மென்மனமே யாதலினா
னல்ல பெரியசிவ ஞானிபாற் - செல்லவுனை
வேண்டுறுவேன் றாதாக வேதக் கிளியைவிடிற்
காண்ட லரிததனாற் கண்டாலு - மாண்டதுதா
னென்றுக வோதா துரைக்கும் பலமயங்கச்
சென்றாலு நீயேதான் செல்லாம - னின்றாலு
நீயே பிறிதில்லை நெஞ்சமே யெற்பயந்த
தாயே யவனிடங்கள் சாற்றக்கேள் - பேயே
னெழுநகரி னுட்சிறந்த தென்பதலாற் சீர்மை
முழுது மியம்ப முடியா - தழகுறுவேற்
கந்தனுயர் கச்சிவளங் காற்கூ றளவுரைப்ப
னைந்துகரன் சொல்வ னரைக்கூறு - நந்தமரன்
கூறுடையா ளோர்முக்காற் கூறுரைப்பண் முற்றுமிள
வேறுடையான் சொல்வ னெனவனந்தன் - வீறுடைய
நாவா யிரங்கொண்டு நானுரைத்தல் காற்கீழென்
றோவாத நாணகி யோடியே - தாவாத
வேலையிடை வீழவவன் மேல்வீழ்ந்து துஞ்சினன்
போல வரிகிடப்பப் பொங்குபுகழ் - ஞாலமெலா
நண்ணவொரு * காசி நடுமெய்ஞ் ஞகரமுறு
மெண்ண வரிய வெழினகரு - மண்ணுலகின்

---

* காசிநடு ஞகரமெய்யுற்றநகர்-காஞ்சி.

முன்னோர் தொடைப்பொருளை முற்றுங் கரந்துரைத்துப்
பின்னே ரொமதென்னும் பெற்றிபோ - லன்னேபின்

வந்திளைய காசி மரிப்பார்க்கு முத்திபதந்
தந்திடுவ னென்றுமிகு தன்செயலை - முந்துகொடு

சென்றுபர தேயத்திற் சேர்ந்திருப்பச் சீர்மலிந்து
மன்றன் மலரு மணியணியுந் - துன்றுநறுங்

குங்குமமுஞ் சந்தனமுங் கோலம் பெறப்புனையா
வங்குருகு மேகலையு மாங்கொலிப்பத் - துங்கமுறு

நன்பதியைச் சேரவரு நங்கைபோற் சென்றுமலி
தன்பதியைச் சார்ந்தணைந்த தண்கங்கை - யென்பதுதான்

புத்தா றெனத்தான் புராதனவா றென்னுமணி
முத்தா றுடுத்த முதுகிரியுஞ் - செய்த்தாம

மன்னமாய் முற்றும் விளைய வளங்களெலாந்
துன்னுநாட் டிற்சுவை விளைய - மன்னுவேண்

மீதண்ட நோடமர்ப்ப வெங்கணையும் வின்னுணுங்
கோதண்ட மும்பொருந்திக் கொண்டேக - வேதண்ட

மொப்ப வுயர்த்தவுய ருப்புக் குவான்மீது
வெப்ப மறுமதிய மெய்யுரிஞ்சத் - துப்புறுபுள்

ளுண்ணிலா வுண்ணு தொழிந்துமட வார்முறுவல்
வெண்ணிலா வுண்டு மிகவளரக் - கண்ணெலாம்

பூப்பட் டிருந்தாலும் பூம்பொய்கை நன்காய்ந்து
பாப்பட்ட சேடன் பணங்காட்ட - வாய்ப்புற்ற

கங்கையுடன் வந்தாரூர் கண்டுவரு வீரொன்று
தங்குறுதன் மக்க டமைவிடுப்பத் - துங்கமுற்று

முத்தீ வளர்ப்பமறை முன்னோர் விருந்தினுத
ரத்தீ யவிப்ப வவர்மாதர் - கொத்தின்

கொடியனையார் கொம்மைமுலைக் குன்றே வருத்தத்
துடியிடையே நின்று துவள - நெடிய

கலவ மயிலிவருங் கந்தவே டேரோ
புலவ நிலைபெயர்வுற் றோடப் - புலவ

ரிரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்றேன் - முனைப்பாவில்

வைதலை யஞ்சி வளத்தா ரிரப்பவர்தா
மெய்தலை நோக்கி யிருந்துதவப் - பொய்தவிர

வில்லென் பதுமொருவ ரீயென் பதும்வினையாஞ்
சொல்லென்ப தின்றுபெயர்ச் சொல்லாக - நல்லவள

மிக்கெலா நாளும் விழவரு வீதியணி
திக்கெலா மேத்தமலி சேயூரு - முக்கணனார்

மந்திர மொன்றூ யிரமாய் வளர்ந்துபயன்
தந்திடு மொண்மயிலைத் தண்மலையும் - பந்தமறு

தன்னை மருவினரைத் தானாக்குந் தன்மையுடை
மன்னுசிவ ஞானி மருவிவாழ் - நன்னிலையா

லம்ம பிரமபுர மாகும் பொருள்படவே
பொம்மபுர மென்னும் புகழ்ப்பதியு - மெம்மிறைவன்

வீற்றிருந்து வாழிடங்கண் மேவியிவற் றொன்றினுறுந்
தேற்ற முணர்ந்துநீ செல்லுங்கா - லாற்றலுட

னில்லை யிறைவனூற் பூதமலா லிங்கென்று
சொல்லி யுனைமறித்துச் சூழ்ந்துதா - னல்ல

வலகா யுதமெறித லாயுளாப்ப னந்த
வுலகா யதனுரைகேட் டோடேல் - பலகாலு

நாணேது மின்றிக் கருமமலா லூனிறையைக்
காணேனெனுங்கரும காண்டியொடு - பூணே

னினையணு வாக்கு நியாய னுரையைத்
தினையள வாயினுநீ தேறேல் - பினைவருவை

சேடியனை நெஞ்சமே சேரவவன் றம்பியென
நாடி யொருசிறிது நண்ணுறேல் - கூடியொரு

புத்திகண பங்கமெனப் புத்திகெட்ட புத்தனுரை
மெய்த்ததென்ன நின்று விடாதிநீ - முத்திபெறு

தன்னை யணுவாக்கித் தாழ்பஞ்ச ராத்திரிதா
னென்ன சொலினு மிசைந்துறே - னின்னைக்

கெடுப்பதே யெண்ணிக் கெடும்யோ கிகளை
விடுப்பதே நன்றென்று மேவே - லடுப்பதெனக்

கள்ளைக் குடித்துக் களிக்கின்ற வாமிமொழி
கொள்ளத் தகுவதெனக் கொண்டுறேன் - மெள்ளப்

பகுதி விகுதி பகுத்தறியின் முத்தி
தகுதியெனுஞ் சாங்கியனைச் சாரேன் - மிகுதிபெறு

நஞ்சமார் கண்டனொடு நாரணனை யொப்பாக்கும்
பஞ்சமா பாதகரைப் பாராம - லஞ்சிநீ

சென்று திருமடத்தைச் சேர்ந்துகழு நீர்த்தடமாய்
நின்று நறியகழு நீர்பூப்பத் - துன்று

முகிலா யடைந்துபுகை மூன்றுலகுங் காக்க
நிகமா கமம்விதித்த நீதி - யிகலாத

கோடிமறை யோர்நிறையக் கொள்ளுமுண வின்பயனை
நாடியிடும் பிச்சையா னல்குமொரு - கோடிசிவ

யோகிகட்குப் போன முவந்து சமைப்பாரைப்
போகிகட்குப் புற்றனைய பொற்சடைமேன் - மோகிகட்குப்

பூசனைக்கு வேண்டும் பொருளுதவு கின்றாரை
வாசமலர் கொய்து வருவாரைப் - பூசனைசெய்

கின்றாரை ஞானநூல் கேட்பாரை நைந்தோதா
நின்றாரை மேனியெலா நீறணிந்து - குன்றாத

கண்டி புனைந்து கமலா தனத்திருந்து
கொண்டு சிவனைக் குறிப்பாரைக் - கண்டுருகிப்

போற்றிவணங் காவுட் புகுந்து புரமெரித்த
ஏற்ற மறந்ததெய்வ சிங்கத்தை - மாற்றலருஞ்

மானை யென்றுந் தெவிட்டாத தெள்ளமுதைக்
காமானை ஞானக் குணக்குன்றை - பூமாரன்

ண்டு படாத மலைநாஞ் செய்தவத்தாற்
ண்டுகொளுந் தண்ணறும்பூங் கற்பகத்தை - மண்டலமு

மேனைப் புவனங்க ளெல்லாமும் வேண்டுபசுந்
தேனைச் சிவஞான தேசிகனை - நீநெக்

குருகியெதிர் கண்டுகொண்டே யோடிப் பெருமான்
திருவடியில் வீழ்ந்தன்பு தேங்கிப் - பருகமுதே

வேண்டுவார் வேண்டுவன வேண்டியவா றேயுதவு
மாண்டகையே யெங்க ளரசனே - நீண்டவொரு

தந்திதரு பச்சைபுனை தன்மையா னீண்டுபச்சைக்
கந்த மரபிலுறுங் காரணனே - பந்தமற

வாளாய வன்பர்க் கமரா பதம்போல
மீளாத வீடுதவும் வித்தகனே - வேளானை

தள்ளு மடியார் தமக்குத் துணையாகக்
கொள்ளு மிருமலர்த்தாட் குஞ்சரமே - விள்ளலறப்

பத்திக் கடலுட் படிந்த வடியார்க்குத்
தித்திக்குங் கோதிலாத் தேறலே - முத்திக்குச்

சாதியா லன்றுரிமை சாதனத்தா லென்றுண்மை
போதியா நல்குமொரு பொன்மலையே - நீதியால்

வீடும் பொருளும் வெறுத்துமுத்தி வேண்டுவார்
தேடுஞ் சிவஞான தேசிகனே - பாடும்

பொருளே யெனவணங்கிப் போற்றிநின்று நின்பே
ரருளே துணைவே றறியேன் - றெருளே

நினது திருப்பவனி நேர்ந்தநாட் டொட்டுக்
கனலின் மெழுகாய்க் கரையும் - புனல்பெருகு

கண்ணொடு நின்றேங்குங் கங்குல் பகலின்றி
புண்ண வுடுக்க வுவப்பொழியும் - பண்ணொடு

பாடு நினைமெய் பதைக்கு நினையெங்குந்
தேடு முருகுந் திகைத்தலறும் - வாடுமெனைப்

பாராயோ வென்னும் பரம சிவஞானி
வாராயோ வென்னும் வழிபார்க்கு - மோராயோ

வென்னோ யெனப்புலம்பு மென்னைநின்பாற் றூதாக
வன்றோ பலசெய் தனுரொய்துந் - தன்னோ

ருடம்பும் பொறையா யொழிப்பக் கருதுங்
குடும்பம் பகையாகக் கொள்ளு - மடங்க

வொருவூ தருமில்லா துற்ற விடத்தே
வருவூ ரணமா மருவி - யொருபோதும்

வேறிலா தொப்ப விரும்புறுமவ் வென்னுயிரைந்
மாறிலா ஞான மணிவிளக்கே - யீறிலாச்

செல்வமே யெங்கள் சிவஞான தேவனே
கல்விகொடு காணாத காட்சியே - புல்லுவாய்

புல்லு மளவு முனைவிட்டுப் போவதுநா
னில்லை யிறைவனே யென்றுநீ - தொல்லை

விடய நினைந்தகன்று மீளாம லில்லா
துடைய மலவிருளை யோட்டுஞ் - சுடரை

மரமு நிழலும்போன் மாழையும்பூ ணும்போ
லிருமை யபேதமென்ப தென்றும் - பரமுயிர்கள்

வேறென்றும் வேறல்ல வென்றும் விளம்புதலால்
வீறென்று தாதான் மியமென்று - மாறின்று
சாமி யடிமையெனுஞ் சம்பந்த மென்றுமுளம்
வேமிகலை யோர்மொழியில் வீப்பானைத் - தோமி
லுலகிற் கிறைவ னுபாதான மென்று
மில்குற்ற நன்னிமித்த மென்று - நிலவுற்ற
வாவி யணுவென்று மன்று நிறைவென்று
மேவிய மாயைதான் மித்தையென்று - மோவிலது
நித்திய மென்று நிகழ்த்தி மயங்கும்போ
ரத்தனையுந் தீர்த்த வருளானைப் - பத்தரிடை
யுள்ள படிதோற்று முண்மை யுடையானைத்
தெள்ளுஞ் சிவஞான தேசிகனை — விள்ளலறப்
பற்றி யடியேன் படுமிப் பெருந்துயர
முற்று மறிந்துசெல முன்னுநீ - யெற்றுதிரை
வேலையுல கெல்லாம் வியக்குஞ் சிவஞானி
மாலைமன மேவாங்கி வா.

நேரிசை வெண்பா.

என்னே டிருக்கு மெனினுஞ் சிவஞானி
யன்னே நினைவிடுத்தா லன்றியே - தன்னேகை
வஞ்சமே செய்குவனன் மற்றவன்பாற் றூதாக
நெஞ்சமே செல்விரைந்து நீ.

நெஞ்சுவிடுதூது முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிறைந்தவொரு சச்சிதா னந்தபர சிவத்தி
னிகழுமுயி ரிப்பியிடை வெள்ளிபோற் றோன்றி
யறிந்துமய லகன்றிடிலொன் றன்றிவே றிலையென்
றறைவர்சிலர் பதியினைப்போ லாருயிர்நித் தியமே
யிறந்துமல சத்திவிடிற் சிவசமா னதையா
யிருக்குமென வறைவர்சில ரெதுவழக்கென் றடியேஞ்
செறிந்தனநின் றனைவினவ வெங்கள்சிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. (௧)

சகலமெனும் பசுக்களைமு லாதார மென்னுந்
தக்கதொழு விடைமலமாந் தாம்பினா லார்த்துப்
புகலுமொரு நுகர்விலா துறைநிறுத்திப் பின்னர்
பொருந்துகலை யாங்கரத்தாற் கட்டவிழ்த்து விட்டே
யகலுநன வெனும்புரத்தி லோட்டியே விடய
மாகியபுன் மேய்த்தெமக்கிங் கமுதமருள் பவனே
திகழுமலை மகணகரின் மருவுசிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. (௨

காற்றுமறைப் பாயபடப் பாயலிடை மடங்கற்
கனலருகி னரிசனப்பொற் றூசுமிசை போர்த்துக்
கோற்றொடிமென் முலைமடந்தை தனைமார்போ டணைத்துக்
குளிர்க்குடையா னுததியிடைக் கண்டுயில்வோ னெழுந்து
போற்றிநின தெதிர்குறிப்பச் சங்கொடும்வந் துற்றான்
புண்டரிகன் கரகநீர் கொண்டுதவ நின்றான்
சீற்றமறுந் தவக்களிறே யெங்கள்சிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. (௯)

தூதுவிடு நம்பிவரு கிலன்சிலையா லெறிந்த
தொண்டனிலை விசயனும்வில் லோடும்வந்தா னில்லை
யேதமறு மியற்பகையார் கிளைஞர்கள்வந் தடைந்தா
ரில்லைநினை மண்சுமவென் றொருபிரம்பா லடித்தோன்
போதிலனின் றிருவடியிற் போதுகடேய்ப் பரவிப்
போற்றலுறு மடியவரோ பொருந்தினொம் மருங்குஞ்
சீதமதி துறந்தமுடி மருவுசிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. (௧0)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர்

பிள்ளைத்தமிழ்.

காப்பு.

அத்திமுகத் துத்தமனை
நித்தநினை சித்தமே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

திருமா மறையு மாகமமுந் தெருட்டும் பொருளோர் முடிவாகத், தெளிவில் சமயர் தமின்முரணித் தியங்கி யபேதம் பேதமென, வருமால் வாத மயலொழிய மலர்வாய் மலரப் பெருங்கருணை, வடிவாய் வந்த சிவஞான வள்ள லிணைத் தாண் மலர்க்காக்க, கருமா முடக்கொம் பொழுகமுதக் கதிர்வெண் டிங்கட் கண்ணிபுனை, காலத் தவன்சே வடியிற்செங் கமல விழியொன் றிடந்தணிந்தும், பொருமா மழவெள் விடையாகிப் பொறுத்துந் தொழும்பு தலைநின்ற, பொன்னந் திருமார் புடைக்கமஞ்சூற் புயல்வண் ணத்தெம் பெருமானே. (க)

மல்லிகார்ச்சுனேசுரர்.

உடற்கு விளையுஞ் சூர்தாக்கு மொழித்தற் கரிய பலபி
ணியு, முடற்று பசிநோய் முதலனவு முணர்வைப் பிணித்து
ப் பிறப்பெனுமாழ், கடற்கு ளழுத்தி யுயிர்சிவத்திற் கலப்
பைப் பிரித்து விடுமலமுங், கழலக் கருணை புரிந்தெம்மைக்
காக்குஞ் சிவஞா னியக்காக்க, முடக்கு மடிக ணிமிர்த்தெ
ழுந்து முள்காந் திருந்து களஞ்சுருக்கி, முழைவாய் பிளந்து
செவிநிமிர்த்து முறுக்கி வெடிவால் சிறிதடித்து, விடக்கு வி
ரும்பு புலிபாய விரையு முண்மா னுடைமதியம், வெருவுற்
றகலும் பருப்பதமாம் விலங்கன் முக்கட் பெருமானே.(உ)

உமார்தேவியார்.

இளைக்கு மருங்கு லொருமடந்தைக் கெய்து தவள மு
கிற்கூந்த, லிருஞ்சூன் முகிலி னிருள்படைப்ப விருண்ட வடி
யே னுளம்விளர்ப்பத், திளைக்கு மலர்க்கட் கருணைமடை தி
றக்குங் குண்ப்பொற் குன்றையுயர், சிகர மயிலைச் சிவஞான
தேவன் றனைநா டொறுங்காக்க, விளைக்குந் தவத்தாற் பாற
ணக்கு விரும்பிக் கொடுத்த கொழுநன்மணி, மிடறே போல
வெனதுபுன்சொல் விடமுண் கின்ற திருச்செவியை, முளைக்
குந் தரள நகைவாயான் முதிர்தீஞ் செய்யு ளமுதூட்ட, மு
ன்னம் பிள்ளைப் பெருமானை முலைப்பா லூட்டு மொருதா
யே. (௩

விநாயகக்கடவுள்.

நீர்வாழ் வரிச்செங் கயல்கவர நிற்குஞ் சிரல்வா ரிதி
லங்க,நிலைபேர்ந் துலவுந் திமிங்கிலப்பேர் நெடுமீன் கவர்வ

ணிற்பதெனப், பார்வாழ் மக்கட் பரப்பெல்லாம் பணிவேந் தாயின் மொழிப்படுசீர், பாடத் தொடங்கு மெனதிடத்தும் பழிப்பில் சிவஞா னியைக்காக்க, தார்வாழ் திருப்பொற் கோயிற்குத் தடமா மதிலிற் பொலிமார்பத், தனிவான் முகிலு ஞ் சரோருகப்பொற் றவிசிற் பசும்பொற் குவடும்வா, னூர் வா முரசு முனிவரு மொருதஞ் செயற்குக் காப்பாக, வுவ ந்து முதற்கட் பரவுபுக ழொருத்தன் முகத்தெம் பெருமா ளே. (௪)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பாயுங் கவனக் கடியமனப் பரிகா வாமற் கொடுவிடய ப், பகைகா வாமற் பிறருரைக்கும் பழிகா வாம லிருதாளு ந், தேயும் படிசென் றிடையின்றிச் செல்வச் செருக்கர் கடை காக்குஞ், சிறியேற் காக்குஞ் சிவஞான தேவன் றிருமே னி யைக்காக்க, வாயு மனமுந் தொடர்வரிதாய் வருதல் போ த லிரவுபகல், வளர்தல் குறைதல் வெறுப்புவப்பு வறுமை செல்வ மிலாததனை, யாயுந் தமிழக் குறுமுனிவற் கறித லறி த லிலாமைபோ, யறிவே யாகி யுலகொழிய வருள்செய் சு டர்வேற் பெருமாளே. (௫)

அல்லமதேவர். வேறு.

அகரவுயி ரனையபரி பூரணத் தீர்த்தனை
யடிநிழலி லடையுமெம தாருயிர்க் காப்பனை
நிகரிலல மயனையழி யாதமெய்க் கூத்தனை
நிகழுமனு பவனையரு ளாளனைப் போற்றுது
நகரவர சிட்டமரும் வாசனைக் காற்றெனு
நடையிரத மதனன்வலி வீயுமெய்க் காட்டனை

மகரமனை சுவறவெறி வேலுடைச் சூர்ப்பகை
மயிலைமலை மருவுசிவ ஞானியைக் காக்கவே. (சு)

வசவதேவர். வேறு.

விழுப்பநிலை குறிகுணங்க ளுடிடா தென்றும்
வேண்டுவன வேண்டியாங் களித்தரவே டத்தர்
குழுக்கடமக் கன்புசெய்நந் தலைச்சுமைவாங் குபுதான்
கொண்டவனென் றரியசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க
விழிப்பினமதொருநாமம் புகல்பவரைப் பிறப்பி
லெடுக்குநமக் கிஃதரிதன் றெனச்சென்று கடிது
வழுக்கிவிழு பவளையெடுத் தஞ்சலோம் பென்ற
வசவதேசிகனெனுமெங் குடிமுழுதாள் பவனே. (எ)

தேவாரமருளிய மூவர்.

கிளக்கிலா நாமணியி னுவே யாகக்
கேட்கிலாக் காதுசி யின்கா தாக
வளர்க்குமா புகழுலகிற் பரப்பா நின்ற
மயிலைவரைச் சிவஞான தேவற் காக்க
வளக்கிலாத் தமதுண்ணா பூந் தொடைபுனைந்த
வரசுபோன் றல்லனபுன் குறும்பு போலக்
கொளக்குறையாப் பெருஞ்செல்வ மெமக்கா ஞானக்
கூத்தனுறு பதிகள்பல பாடியமூ வருமே. (அ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அருந்தமிழ்நா டொருகோடி தவஞ்செயவந் ததிர்வெள்
ளருவிதூங் குயர்மயிலை வரையினமர் விளக்கைப்
பரந்துபடு மிகுபாச ஞானமொடு மற்றைப்
பசுஞானங் கடந்தசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க

விரிந்தமறை யொருநான்கு மெழுதுகில மெனவோர்
வீறுடைப்பொற் கொன்றைபுனை விரிசடையோ னெழுதத்
திருந்துதமிழ்க் கோவையொரு நானூறு முரைத்த
திருவாத வூரனெனுஞ் செழுமலர்க்கற் பகமே. (கூ)

சென்னவசவதேவர். வேறு.

அறிவுயிர் கரண முடலொடு பொறிகள் சிவமென வுத வு தானியைக் காத்தெமர், வழிவழி யடிமை யெனவருள் புரியு மொருவனை யெமது பரவனைக் கேற்றிடு, மமுதினை மணியை யடியவ ருயிரை யுயர்சிவ சமய நாதனைப் பார்த்து று,—குறிகுண நிலைகள் குருசிவ சரணர் தமையிகழ் பவரை வேறெனத் தாக்கியை, வளர்தரு தனது குணவருள் கனலி னழல்புனன் மருவு மாறெனத் தாட்டுணை, குறுகிடு பவரை யடைவுற வுலகின் வருசென வசவ தேவனைப் போற்றுது ம்,—பொரியொரு புடையில் வளையொரு புடையி லிரவியி னிருளை நாமறத் தீர்த்தெரி, மணிமிளிர் திகிரி யொடுபல வணிகண் முடியொரு புடையி லாருயிர்க் காப்புற, புயனிற வடிவ வரியொரு புடையில் விழவர வணையை வானுறத் தூக்குபு,—மதிதிரை கதறு கடலிடை யுதறு பொரிமயில் கடவு வீரன்மெய்ச் சீர்த்தியன், மலைமுனி முருக குருபர குமரசரவண பவவெ னுமிகப் போற்றிட, மறைமொழி யருள்செய றுமுகன் மருவு மயிலைவ ருசிவ ஞானியைக் காக்கவே.(க௦)

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

——:o:——

துங்கவெம் புகர்முகக் களிநல்யா னையினதட் சுமையும் பெரும்புலி தருந், துகிற்சுமையும் வெண்மருப் புச்சுமையுமிளையாது துள்ளியெழு சிறுகன்று மான், வெங்கனன் மழுச்சுமையும் வெண்முளரி மலர்வென்ற வெண்டலைச் சுமையுமணிகள், வெயிலெறித் திருள்விழுங் கோரா யிரம்படம் விரிக்குமர வச்சுமையு நீ, ளங்கம் புரண்டுவல மாலயம் புரியுமவ ரணியெனத் திரைகள் புரளு, மாயிரந் திருமுகக் கங்கையஞ் சுமையுமொழு கமுதகிர ணக்குழவி வெண், டிங்களஞ் சுமையினெடு போகட் டுலாவுமிறை செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (க)

வென்றிவிடை யினர்திருக் காமநா யகர்திரு விழாமுற்ற வருண்மா தவர், வேறுவே றுயதிரு வேடத்தர் நீறுதிமிர் மேனியினர் வேணி முடியர், துன்றிழை மலிந்தகந் தைச்சுவலர் பட்டுமென் றூசுமணி யார மணிவார், சூலப் படைக்கலத் தினர்தனித் தவரருகு தோகையர்க ளோடு வருவார், குன்றுறழ் புனைக்கைவெங் கரிசிவிகை யாதிமிசை கொள்பவ ரியந்த ழங்கக், கோடிநா றுயிரவர் மகரா லயத்தொடிகல் கொண்டதோர் செயல தென்னச், சென்றெதிர் முழங்குபொம் மையபட் டினச்செல்வ செங்கீரை யாடி யருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (உ)

ஒருவாறு மின்றியிது வென்றுணர வரியபர மொன்றி
ரண்டாகி யவைமூ, வுருவாகி மூவிரண் டாறுறு வகையிரட்
டுற்றநூற் றெட்டு விரிவா, யிருவாறு நின்றிலகி யிருநூறு
தலையிட்ட வீரொட்டு மாறுறி னவ், வெண்பெற்ற வாறினவ்
வாறுமூன் றினிலவை யிரண்டினி லிரண்டு மொன்றின், மரு
வா வடங்கிநீ நானென்னு மயலின்றி மனவா சகங்கடந்து,
வந்துகூ டுதலகற லின்றிநின் றிடுநிலையை மலரடி முடிக்க
ளித்துத், திருவாய் மலர்ந்தெனக் கொருமொழியி லருள்ப
வா செங்கீரை யாடி யருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான
மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (௩)

பாவகப் படுபெரும் புகழிமய மலைபெறு பவானிவளர்
திருமுலைத்தண், பாலுண்டு தண்டையந் தாள்சிவந் திடவா
தி பகவன்வியன் மார்பி னுலவிப், பூவகப் பள்ளியமர் தருபு
ங் கவன்றலை புண்படக் குட்டி நீடு, பொன்னகங் குவட்டுமா
யிருஞால முடிவைத்த புழையெயிற் றரவ சைத்து, மாவல
ர்ச் செங்கைகொடு சிறுதே ருருட்டியுயர் வானவர்க் கிடர்வி
ளைத்து, வலிகொண் டிருந்தவன் றிறலசுரர் தலைவெட்டி வ
ட்டாடு மொருவெற் றிவேற், சேவகப் பிள்ளை துணை யாகவி
ளை யாடுவாய் செங்கீரை யாடி யருளே, திமிரமல மகலவ
ரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (௪)

பெருமுடக் காணிமிர்ந் ததுகூ னிமிர்ந்தது பிணிகள் பல
பலபோ யின, பிடித்திருந் தெவரானு மகலாது துயர்செய்த
பேயகன் றிட்ட தம்மா, வருமகப் பெற்றுவந் தனமிடி யக
ன்றன மகிலம் புரக்க வருமோ, ரரசெய்தி னஞ்சென்று

வென்றெய்து தற்குமிக வரியபகை வென்றெய் தினம், வரு மடக் கொடிமாதர் கண்வலைப் பட்டதுயர் மாற்றவற நெறி, கண் டன, மலமாயை கருமங்க ணிலைகண்டி லோமென்னு மக்களொலி விண்ண ளப்பத், திருமடத் தரசிருந் தருள்செ யருள் விழியாள செங்கீரை யாடி யருளே, திமிரமல மகல வரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (ரு)

மெய்தயங் கரிசனம் பூசிவெந் நீராட்டி விழியூதி மெய் துடைத்து, விரனிலந் தைவந் திடும்பொட்டின் மீதுலையின் வெண்ணீ றணிந்து விழியின், மைதயங் குறவெழுதி யியல் பாகு மக்கமணி வடமணிந் தம்பொ னரைஞாண், மணியரிக் கிண்கிணி சதங்கைபொற் றண்டைகள் வனைந்துபொற் றொட்டி லுய்த்தே, யெய்தவந் தறுபெருஞ் செல்வமே யடை யாத வின்சுவைத் தெள்ள முதமே, யென்னுயிர்த் துணையா ய மாணிக்க மதலையே யென்றுசீ ராட்டி யன்பாற், செய்த வம் பெருகும் மவைவளர்க் குங்குழவி செங்கீரை யாடி யருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடி யருளே. (சு)

வேறு.

முந்துதவு வார்களிடை யொன்றூர்வங் கூர
முந்தையினு மோர்பொருளை நின்றீகின் றூரில்
வந்துமிகழ் காருதவு மங்காறங் காறு
மண்டுதிரை யானிறைய வொண்காவின் றேறல்
கந்தமலர் வேனிலுமி ழுஞ்சீர்பொன் றூத
கம்பரொரு மாவினுமை யுந்தாமுஞ் சார

நந்துநக ராளுமிறை செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. (௭)

வஞ்சமல மாயைகரு மஞ்சார்வின் றோட
மண்டுவிழி நீர்சொரிய நின்றேயன் பாகி
நெஞ்சுருகு வார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நின்றநிலை பேர்தலில செங்கோசெங் கீரை
விஞ்சுருவ மோடருவி ரண்டோடொன் பானும்
வெம்புபனை யாதியும கன்றுகும் போத
நஞ்சொருப மாவருளி செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. (௮)

பங்கயம தேறிநற வுண்டேசெங் கீத
பண்கள்பல பாடியொழு குநதாளொண் காவி
யங்குமுத மூசுபிண ரந்தாள்கொம் பூதி
யம்பணில வாவியினும் வெஞ்சூல்கொண் டேகி
மங்குறுயில் சோலையினு மங்கோடிங் கோடு
வண்டுதிரி கீழ்நதியு ளின்கேளின் பூசை
நங்கைநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. (௯)

கம்பநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
கங்கைசும வாதபர செங்கோசெங் கீரை
செம்பொன்முடி தாழ்சரண செங்கோசெங் கீரை
செங்கைமணி நேர்தலைவ செங்கோசெங் கீரை
யிம்பர்வரு மாரமுத செங்கோசெங் கீரை
யெங்கண்மல நாசவொளி செங்கோசெங் கீரை

நம்புமடி யார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. (க०)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

——:o:——

ஆற்றற் பெரியோ ராற்றுவார்க் காற்றல் பசியை யா ற்றுதலென், றறைந்த மொழியைக் கடந்துசிவ னடியா ரொ னூறல் விருந்தழைத்துச், சோற்றுக் குவடு தொலைத்தசிறு தொல்லைப் பூத மொருகோடி, தொலைத்தற் கரிய செஞ்சா லிச் சோறுங் கறியுங் கைகவிப்ப, வூற்றற் கமைத்த பாறயிர் நெய் யுதிர்தீங் கனியு முறைமுறையே, யொழுகு பந்தி பல விருத்தி யுவந்து படைத்துத் தீப்பசியை, மாற்றிப் பெருஞ் சீர் பெறுதற்கு வல்லாய் தாலோ தாலேலோ, மயிலை வரை யிற் சிவஞான மணியே தாலோ தாலேலோ. (க)

அருவா யுருவா யவையன்றி யறிவாய் நிற்கு மவிர்சடி லத், தண்ணல் பெருஞ்சீ ரிசைப்புலவ ரறைதல் பட்டாங் கா தல்போன், மருவார் மலர்த்தண் பொழின்மணிநீர் வாவி பசு ம்பொன் மதின்மாட, மணிமா ளிகைகோ புரநெடுந்தேர் ம றுகு முதலா யினவற்றின், பொருவா வளங்க ளிறும்பூது புகல்வார் புகலும் படியெல்லாம், பொருளே யாகி யேனைய போற் புராண மலது மறைகூறுந், திருவார் கச்சி நகரிடங்

கொள் செல்வா தாலோ தாலேலோ, தேடற் கரிய சிவ ஞான தேவே தாலோ தாலேலோ. (உ)

ஆர்க்கு மதுரச் சங்கமளித் தரவ மடுத்த பெருங்கங் கை, யாறு மடுத்துப் பிறைத்தோணி யமர்ந்து சடைச்செந் துகிர்படர்ந்து, பார்க்கு முமைகட் கயலுலவும் பழைய கரு ணைக் கடலகத்துப், படிந்து பரக்கும் புறச்சமயப் பாம்பு பதைப்ப விடித்துமயல், போக்கு மயிலை வரையிவர்ந்து பெ ருண்மா மாரி மிடிக்கோடை, பொன்றப் பொழிந்து புகழ் வெள்ளம் பொருப்பு வாளக் கரைவாவி, தேக்கு முகிலே யமுதேசெந் தேனே தாலோ தாலேலோ, தேடற் கரிய சிவ ஞான தேவே தாலோ தாலேலோ. (ங)

முதையா மெமது மனப்புலத்தை மூடுங் காம வெகுளி வன, முற்றுங் கருணைத் தீக்கொளுவி முருக்கித் திருத்திச் செருக்கெனுமா, மதயானையைவந் தழியாது மறிப்பப் பொ றைவே லியுமமைத்து, வலிய சிவமந் திரப்பண்டியால் வாய் ப்ப வுழுது சிவவிதையை, விதையா முளைப்பப் பிறதெய்வ விரவு களைகட் டறவளர்த்து, வீடாங் கனிகொள் பருவத்து விடயக் கரவர் புகுந்ததனைச், சிதையா வண்ணங் காத்தளி க்குந் திறத்தாய் தாலோ தாலேலோ, தேடற் கரிய சிவஞா ன தேவே தாலோ தாலேலோ. (ச)

வாங்கு சிறுவெண் மதிக்குழவி வயங்கு முடியு மதன் மாள், மலர்ந்த விழிசேர் திருநுதலு மதிநேர் சங்கக் குழை ப்பணியே, தாங்கு செவியுங் கடற்காளந் தரித்த மிடறுங் க னன்மழுமான், றயங்கு கரமுந் தனிக்கேழற் றடங்கோ டி

மைக்கும் திருமார்பு, மோங்கு சினவெம் புலியதளொன் று டுத்த வரையு மான்மலர்க்க, ணுற்ற வடியு நினதுண்மை யு ணரா வஞ்சஞ் செயக்கருணை, தேங்கும் விழிக ளேயதனைச் செய்யா தாலோ தாலேலோ, தேடற் கரிய சிவஞான தே வே தாலோ தாலேலோ. (ரு)

வேறு.

மீனை னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கட்சிறு வின்னுதற் றுவர் வாயார், வேட்கை நோய்தவிர்ப் பவர்க்குமட் புனலிடைவே றுசெய் தேறேபோ, லூனு யிர்க்கொரு பிரிவுதந் துதவுறு முத்தமா தாலேலோ, வுருவ மாகிவந் தென்கருங் கன்மன முருக்குவாய் தாலேலோ, வான ளக்குறுங் காலென வெய் திடும் வைந்துதிக் கணையென்ன, வாரி யுட்புகுங் குடமென வுட்புற மருவினின் றகலாம, ஞானி னைப்பரும் பரசிவத் து றவரு ணற்றவா தாலேலோ, நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர் ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ. (சா)

பாரி னிற்பெருஞ் செல்வமுண் பவர்க்கெனப் பற்றினின் றுண்ணுமற், பனைப முத்ததற் கொக்குமூர் நடுநயப் பண்பி னேன் றிருவென்னுஞ், சீரி யற்படு மொழியெமக் கல்லது திருவுடை யோர்தம்மிற், சிலர்க்கு ரைப்பது முகமனென் று ணர்த்துறு செய்கையொன் றுடையோனே, கூரி சைப்படா வீவறன்மா லையனிடைக் குறுகுரு தீவோர்கட், குறுகு வா ரிற்சண் பகம்விடுத் தொள்வழைக் கொத்தில்வேள் சிலைவா ங்கு, நாரி மொய்த்தெழு மயிலைமால் வரைக்கொரு நாயகா தாலேலோ, நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ. (எ)

கல்லெ னத்திர டோட்புனை யீர்ந்தொடைக் காமவே ளுலகெல்லாங், கவன்று தன்வலிக் குடைந்துதம் புறந்தரக் கண்டதோர் மிகுவீரன், வில்லி யற்சுவைக் கரும்பும்வெம் பகழிகள் வீயும்விற் குழைநாரி, விளரி யங்குரற் சுரும்புமா ய் முடிந்துற வினைத்தவோர் விறலாளா, சொல்லி சைப்படு சங்கவண் புலவர்தந் தூக்கொடு நிறைநிற்பச், சொக்கர் கூ டலிற் பொற்பல கையினிடாத் தூக்கினும் படியொக்கு, நல் லி சைத்தமிழ் மாலைசூ டியபுகழ் நல்லவா தாலேலோ; நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ. (அ)

வே று.

ஒருமா யையினுயிர் மாபரம் வேறு மாபோலு
முதுபோ மெனினிலை பேதமெ னுவோ தாவியா
வருமா மறையுளா யாடலும் வேறு மான்மாவோ
டருளார் பதியியல் பாயென வோதா மாறுவாய்
வருமா கமமுளா யாடலு மாரா யாராயே
மலைவா துசெய்மய லாலுள மோவா நோவாவார்
செருமாய் வுறுமொரு வாசக தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ. (கூ)

நனவா வொருசிவ மோதிறை தாலோ தாலேலோ
நவிலு வலர்புகழ் மாலைய தாலோ தாலேலோ
கனவா வுலகுறு தேசிக தாலோ தாலேலோ
கதிர்வே லவன்மயி லாசல தாலோ தாலேலோ
மனவா சகவினை மேவிலி தாலோ தாலேலோ
மதனு டல்கொலட்ன் மாதவ தாலோ தாலேலோ

சினவா வருளித யாலய தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ. (௧௦)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

——:o:——

காளம் புரைந்தநெட் டுடலழற் கட்கொடிய காலன்வந் தனன்வந் தனன், கண்டவா றிஃதுரைத் தனமுரைத் தன மென்று கைதட்டி விடுவ தென்ன, வேளம்பு தைத்தலறும் வன்னெஞ்ச ரிவ்வுலக மெய்யென்ப திலையென் பவர், விரிச டைக் கடவுளடி யவர்வரவு கண்டுள்ள மிக்கெழு மகிழ்ச்சி யென்ன, வாளம்பு யத்துணர்ப் பதமுக்க ணிறைபகழித்த புன் சமய மென்புள், ளணிகடிவ தென்னமழ விடையொன் றுகைப்பவ னரியபுகழ் பாடி யாடத், தாளம் புடைப்பதற் கடியிட்ட தென்னநீ சப்பாணி கொட்டி யருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (௧)

மொண்டுபொய்ப் பொருளென்று பொருளையிர வலர்வ ரின் முத்திரைசெ யாம லுதவி,முழுமறைப் பொருளைமெய்ப் பொருளென்று தொண்டர்க்கு முத்திரைசெய் தீங்கருள் வது, விண்டுமது மடைதிறந் தொழுகுபைங் கொன்றைபுனை விரிசடைக் கற்றை நெற்றி, விழியுடை யவர்க்கலது குவியாத திலையென்று விரியாத தேதி லார்முன், கொண்ட வெம் பவநீறு படநீறு தன்னைக் கொடுப்பது நடுங்க வாவி,

கொள்ளைகொண் டுண்ணவெம் பால்வருங் கொடியவெங் கூற்றைத் தடுப்ப தாய,தண்டளிர் கவற்றுநின் கையிணை லைய நீ சப்பாணி கொட்டி யருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

உருக்கிளரும் வடிவென்று நிலையாத விடயத்தி லுழலும் புலன்களென்று, மொழிகின்ற புத்தியது தானென்றும் விரிவாகி யொன்றாய குணமதென்றும், பரக்குமிவை யன்றன்று புருடனே யென்றுமுயிர் பகுதியே யென்று மதன்மேற், பரவிந்து வென்றுமவை யன்றியே மனமொழி படாத வொரு பிரமமென்றும், விரிக்கிலிது நிறைவென்று மணு வென்று மொன்றென்றும் வேறுபற் பலவென்று மெய், விளைவென்று மிலதென்று முயிரியல்பு பலசமயர் வேறுவேறாக வைத்துத், தருக்கமிடு கலகமற வந்தகருணாகரா சப்பாணி கொட்டி யருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ந)

மும்மைமல முங்கதிர்க் கற்றைவட் டப்பரிதி முன்னிருள்செய் தீர மதியின், முழுநில வெறிக்கும்வெண் டிறநீறு ஞானமெனு மொய்குழலை மன்றல் புரிவா, ரொம்மணிய தென்றுபுனை நன்முகக் கண்டியுட னிறைவனருளஞ்செழுத்து, மிலிங்காங்க சங்கசம ரசநிலைமை யிதுவென்ன விருளறவுணர்த்து குருவு, மெய்ம்மையுணர் வொடுகலந் துற்றிருந் தங்கையில் வெளிப்பட்ட ஞான வடிவும், விளங்குசர மும்புனித தீர்த்தசிவ சேடமும் மேனுலக வித்தென் றவை, தம்மையுல கினில்விளக் கியவந்த தேசிகா சப்பாணி கொட்டி

யருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ச)

உரைமன மிறந்தவொரு தனிநிலைமை யிதுவென்ன வுள்ளபடி முனிவர் நால்வ, ருணர்ந்திட வுணர்த்துதற் குற்றதவ யோகத்தி னெண்ணுதற் கண் டிறந்து, பொருமதனை வென்றனன் பரமனென் கின்றசிறு புகழன்றி யோக நிலைமை, பொன்றியங் கவன்வென்றி கொள்ளலாற் படுதோல்வி பொன்றலற வெய்தின னெனும். வரைவில்சிறு மொழிபுகா தெண்ணிலோ ருணரவரு மறைமுடி வுணர்த்தி வெய்ய, மதனன்வந் தொருகணமு மெதிர்நிலா தொழுகுதவமாயாத நிலையி னுடனித், தரையினிடை வந்தருளு மெம்பரம யோகியே சப்பாணி கொட்டி யருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டி யருளே.

வேறு.

பெருவாழ் வுற்றிடு தீயர்செ ருக்குல கிற்கோரிற்
பிழையாய் முற்றிடு மாறெண நத்திட ருற்றுழ
விரைதேர் புட்குலம் வாயிரை யிட்டிரி யக்காவி
யிதழ்சா யத்தடு மாறி வரிக்கயல் கெட்டோட
வெருவா மொய்த்திசை பாடளி மட்டுணல் விட்டேக
விளையா டித்தட வாளை குதித்தெழு பொற்பாய
திருவார் கச்சியர் நாயக கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (ரு)

குருநீ பத்தொடை யாளி யெதிர்த்த விறற்சூர்
குலமாள் வித்தவன் வாழ்மயி லைக்கிரி பொற்பார

வருநீர் மைக்கரு ணாகர கொட்டுக சப்பாணி
மலமா யைப்பகை யானவ கொட்டுக சப்பாணி
கருநீர் மைத்திரு மாலடி யுய்க்குமெ னப்பூசு
கவர்நா மக்குறி சேர்தரு நெற்றிது டைத்தீசர்
திருநீ றிட்டிடு மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

ஒருமா தர்ப்பிறை வாணுதன் மைக்கண் மலர்க்கோதை
யுமைகா ணக்கம லாலய னேத்துற நற்றுளம்
வருமான் வத்திர னார்கொளு மத்தள முற்பேச
மகிழ்வீ ணைத்தொழி லாரிசை யொத்திசை யப்பாட
விருமா தர்க்குயி ராமுரு கற்பெறு நிட்காம
விறையா டப்புல வோர்புனை மெய்க்கவி தைப்பேர்கொ
டிருமா லைப்புய மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

எளியா னைப்பெறின் மேனிப தைப்ப வலைத்தர்வி
யெதிர்வா னைப்பெறி னோடு மறச்சிறி யர்ப்போல
வொளியா முற்சிறு மீனொதி ரக்கவர் வுற்றுடி
யுகள்சே லுற்றிட வாயினா கக்குபு கொக்கோடு
மளியார் மட்டலர் வாவியு டுத்தற நற்சாலை
யழகார் கச்சிநி வாச கருத்தும ருட்பாடு
தெளியார் கட்கரு ணீர்மைய கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (௯)

புதையா மெய்ப்பொரு ளீகைய கொட்டுக சப்பாணி
பொழில்சூழ் கச்சியின் வாழ்பவ கொட்டுக சப்பாணி

மதயா னைப்பொறி காவல கொட்டுக சப்பாணி
மறைவாய் மைத்திரு வாசக கொட்டுக சப்பாணி
சுதையா மெய்ப்பொடி மேனிய கொட்டுக சப்பாணி
தொழுவார் கட்கரு டேசிக கொட்டுக சப்பாணி
சிதையா நற்குண தாபத கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. (௧௦)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

அருந்து மமுதி னினியதா யன்போ டளைந்து படிறில தா, யறைந்த மொழிதத் துவமசியி னன்றி மாறு வியல்பி னதாய்ப், பொருந்து மறையா முடம்பிற்குப் புக்க வுயிரா ய்ப் பவக்கடற்குப், புணையாய்க் கயிலை வழித்துணையாய்ப் பொலிந்த திருவஞ் செழுத்தென்னும், பரந்த புகழ்மந் திர வேந்து பவனி போதுந் திருமறுகாய்ப், பனிவெண் டிங்கட் சடைமுடியோன் படிவ முணர்த்தும் விளக்காகித், திருந்து பவளத் திருவ்வாயாற் செல்வா முத்தந் தருகவே, திளைக்கு ங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே. (௧)

எல்லாத் தேவர் தமதுயிரு மிமைப்போ தினிலுண் கரி யகடு, வீன்ற வோதைக் கடன்முத்த மெனைத்தும் வேண் டே மெழின்மதவேள், வில்லாய்க் கொலைசெய் தொழில்ப டைத்த வேழக் கரும்பின் வெண்முத்தம், விரும்பே மலர்ப் பூம் பொழிற்றிருநெல் வேலிப் பதியின் வேய்முத்த, மல்லா ற் கருங்காட் டுயிரனைத்து மலமந் தழியக் கதழெரியை,

யாக்கு நெடிய வேயமுத்த மனுகேஞ் சிறிது மருளின்மொ ழி, செல்லாப் பவளத் திருவாயாற் செல்வா முத்தந் தருக வே, திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருக வே. (உ)

களரின் முளைத்த செங்கரும்பு கண்ணுற் பயந்த விளங் குமரன், கதிர்கான் றெழுசெம் பரிதியுடல் கறுப்பச் சிவந்த சுடரிலைவேற், றளிரி னியல்வென் றலவுசிறு தவளை வாய்ச் சில் லரிக்குரற்பூஞ், சதங்கைச் செம்பொற் சிறுதண்டைத் தாளென் றலைமேல் வைத்தபிரான், விளரி வரிவண் டிமிர்கு வளை வியன்சீர்த் தணிகைக் கருங்கல்லின், மிசைப்பூப் பித் தா னெனக்கருதி வினையே னுள்ளக் கல்லிடைத்தாண், மு ளரி மலர்கள் பூப்பித்த முதல்வா முத்தந் தருகவே, முருக ன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. (ந)

கற்ற புலவர் மிகச்சிறந்து காட்டு மொன்றன் வளமெ டுத்துக், கவியால் விரித்துப் புகன்றியம்பக் கருதி யதுபொ ற் குன்றநா, ணுற்ற மணிப்பொற் கோபுரமோ வொளிர் பொன் மாட மோமுகில்வந், துறங்கு மதிலோ மாளிகை யோ வுலவு திருத்தேர் மறுகோசீர், பெற்ற குடிகண் மனை வளமோ பிரச மலர்த்தண் டலையோநீர், பெருகு தடமோ வெனவிறைவி பிறங்கு கோயிற் றிசைபோல, முற்ற மயங் குஞ் சீர்க்காஞ்சி முதல்வா முத்தந் தருகவே, முருகன் மயி லைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. (ச)

இணையி றிருவள் ளுவப்பெயர்கொ ளெம்மான் கரப் பா ரிரவன்மி, னென்ன விரந்து மிரத்தக்கார்க் காணி னிரக்

கவென் றுரைத்து, மூணர்வு தெருள்வித் தமைகொண்டே யொருவர் தமையு மிவ்வளவு, மொன்று மிரந்தா மல்லமி யா முன்னை யின்றீங் கிரக்கின்ற, மனையு மவர்தம் முகக் குறிப்பா னறிந்தங் கவர்த மகம்விழைந்த, வனைத்து மமுத முறழீர மளைந்த வின்சொ லுடனளிக்கு, முனையில் கொ டைச்சிந் தாமணியே முகிலே முத்தந் தருகவே, முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. (௫)

வேறு.

அதிர்செய் கடலகன் ஞால முடியர விற்கெலா
மரசு நடுமுடி யீனு மெழுசுடர் வட்குமோர்
கதிர்கொள் புதுமணி கோடு கொடுமிடி யுற்றுளார்
கடையு மணிகொடு வீசு மவரென நிற்றறீர்
துதியி லுடல்பொரு ளாவி கொடுதமி யற்குமா
சுருதி முடிவுறு மாசில் பொருளுத வுற்றகூன்
மதியின் முடிமதி யாள பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. (௬)

கருவி யுடல்பொறி பூத முதலன முற்றுமே
கழல்பு தனியறி வாகி யொருபிர மத்துநாம்
விரவி யதுவடி வாயி னமெனுமொர் சுட்டுமே
விளிய வரவெட்டு சேற லருகயல் கொட்புறு
வருவ முருவமி லாத நிலையொர் கணத்துளே
யருளு மொருமொழி யாள திருவளர் கச்சியூர்
மருவு பெருகருள் வாரி பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. (௭)

நிறையு மருண்மழை மேக மெனவும முப்புரு
நிதிய வளையொடு தாம னாயெனவும் வற்றுறு
துறையு மலிதயை வாரி யெனவுநி னைப்பரா
யுணர்வு தருகலை யோதி யுணர்வும யக்கிலா
ரறையு மொழிகொடு மேவி நினையிரங் துற்றுநா
மலது பிறர்தமை யாது மருவியி ரக்கிலே
மறையி னிலைதவிர் யோகி பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. (அ)

குதலை மொழிமருள் பேதை * பிலநதி மட்டுவார்
குவளை மதர்விழி மாலை மதியைம ருட்டுவா
ணுதலை வழிபட வேகி மறியும்வி யப்போடே
நுவலி லளவில வாகும் வளமலி கச்சியாய்
திதலை முலைமட மாதர் கொடுமய லிற்படார்
திகழு மனமுடை வாய்மை நெறியறி ஞர்க்கெலா
மதலை யெனவரு தூய பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. (௯)

இயலு மொருகுட வானை யதனுளி ருக்கவா
னெனவ திவுறவு பாதி யறவறி வித்தல்போ
லுயலி லுடலினுண் மேவு முயிர்பிர மத்தின்வே
றுறுழிய வொருபொரு ளாகு மெனவறி வித்தவா
செயலொ டுணாமனம் யாவு மதியம ருட்டுமோர்
திலக நுதலுமை பாகர் பணிசெய வுய்த்துவாழ்

* பிலநதி-கம்பை.

மயலி லடியவர் நேச பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிபணி முத்தமே. (கo).

முத்தப்பருவம்முற்றிற்று.

வாரானைப்பருவம்.

நேரா வெமக்குக் கொடுத்தவுடனிலையா தழியும் பொருளாவி, நெறியின் மயங்கித் தமவென்னு நினைவினோரிங் கிவரொன்றுந், தீரா வெகுளிக் கனற்கிவர்தஞ் சிந்தை முருட்டுவிறகென்றுந், தீய காமக் கள்ளுண்டு செருக்கு களியரொன்றுமருள், கூரா தழுக்கா றெனுமளற்றுக் குழிவீழ் குருடரிவரொன்றுங், கொலையை யஞ்சா ரொன்றுமுளங் கொண்டு தமியேமழைப்பவுநீ, வாரா தொழியல் பெருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே, மயிலை வளாயிற் சிவஞான முனியே வருக வருகவே. (க)

அணங்க வெம்மைப் பிடித்திருந்த வவாப்பேயகன்று குடிபோக, வருள்செ யொருமந் திரவாதி யாகிப் பாச வல்லிருளைப், பிணங்கு மொருசெஞ் சுடராகிப் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாகிப், பிறந்த வன்புக் குழவிக்குப் பெற்ற தாயா யிடும்பைச்சே, றணங்க வெழுசெங் கதிராகி யுழலுஞ் சமயக் கடாக்களிற்றை, யுடற்று மரிமா னேருகி யுவந்து தமியேநறுமலர்தூய், வணங்க வொருதே வாய்க்கருணை வடிவே வருக வருகவே, மயிலை வளாயிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. (உ)

பைந்தா துருக்கு நறுங்கொன்றைப் பனிமா மலருங் குழவியிளம், பயில்வெண் மதியுந் துளையெயிற்றுப் பாம்புஞ் சுமக்கு மன்றுநீ, செந்தா மரைச்சே வடிநோவத் திரும்பித் திரும்பி யோரிரவிற், சேல்வென் றகன்ற வரிமதர்க்கட் சிலைக்கூன் புருவத் தரளநகை, நந்தா விளக்கின் றிருமணைக்கு நாவ ணகரின் வன்றொண்டர், நடத்த,வொருது தாளாகி நடந்த வுனக்கின் றடியேம்பால், வந்தால் வருமோர் பழியுண்டோ மதுரக் கனியே வருகவே, மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. (ரு)

முருந்தேர் நகையார் மயறுரக்கு முத்தே வருக பிறவிவன, முரிக்குங் கருணைக் கடாக்களிறே முன்செய் தவத்தோர் தமக்குவரு, விருந்தே வருக தூண்டுசுடர் விளக்கே வருக சோதிமணி, விழியே வருக பரமுணர்ந்து விளைக்குந் தவத்தோர் பானிறைய, விருந்தே கமழுந் தீங்கனியே யிறையே வருக புகழ்நிலா, வெறிக்கு மறுவின், மதியமே யெமையா ளுடையாய் வருகவரு,மருந்தே வருக பெருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே, மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. (சு)

இரவின் முயல்வார் மிடியினு லிரங்கா ருள்த்த னெனப்படுத, லிருளாற் பகைஞ னெனப்படுத லிறவாக் கொடுந்தீவினையினுற், பொருவில் கொலைஞ னெனப்படுதல் பொய்யாற் பொய்ய னெனப்படுதல், பொருமை யதனு லிவனென் றும் பொருமை யினன்கா ணெனப்படுதல், வெருவுமுடம்பி னிடும்பையினுல் விளங்க வறியர் னெனப்படுதல்,

வெகுளி யதனுற் றரியாத வெகுளி யினனு மெனப்படுதன், மருவி யுலகில் வருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே, மயி லை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. (ரு)

சுருளுங் குடரும் புழுமலமுஞ் சொரியு நீருங் கலந்துபு றந், தோன்று வயிறும் வேறொருபாற் றோன்றி நரலையெனு ந்தசைதான், திரளும் புன்மார் புறமுலையுந் திமிரு நறுநாற் றப்பொருளாற், றீர்க்கு முடலைப் புலா லுடம்புஞ் செத்தாற் கிடந்து புறங்காட்டிற், புரளுந் தலையுங் கொடுநின்ற புன்மா தனைவா னமுதமே, பொன்னங் கொடியே பசுங்கிளியே பூ வாய் மயிலே யென்றென்று, மருளும் பெரும்பித் தொழிய வரு மருந்தே வருக வருகவே, மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. (சு)

போற்ற வருக வடிமையேம் புகழ வருக நறியமலர், பு னைய வருக வருண்மாரி பொழிய வருக வடிகடலை, யேற்ற வருக மவுனமொழி யிசைப்ப வருக வெமதுளத்தி, னிருப்ப வருக வறங்கடலை யெடுப்ப வருக நீற்றழகு, தோற்றவருக வெங்கண்மய றுரப்ப வருக கொடுங்காமந், துடைப்ப வருக கூற்றுவலி தொலைப்ப வருக பிறவிநோய், மாற்ற வருக வறி வுருவில் வைப்ப வருக வருகவே, மயிலை வரையிற் சிவஞா ன மணியே வருக வருகவே. (எ)

அற்றங் களையு மின்பெருஞ்சீ ரறைந்த செந்நா விவ்வு லகி, லயலோர் மொழியு மறையாம லன்பா னின்பாற் பற் றமுளம்,பற்றொன் றிங்கட் செயாமலுனைப் பார்த்த விழிகள் பிறபொருளைப், பாரா துன்சொற் கேட்டசெவி பயனில் பி

றசொற் கேளாம, லுற்றன் றிருத்தாட் குற்றேவ லுஞற்று கரங்கள் பிறிதொன்றை, யுஞற்று துள்ள ப்டிசுட்டா துன்னை யுணர்ந்த பேருணர்வு, மற்றொன் றினையிங் குணராமல் வந்த குரவா வருகவே, மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. (அ)

வேறு.

முட்டு மார்புல னுயய சேனைகண் முறியமான்
முற்று நானெனும் வேழ மர்ய்வுற மனமென்மா
பட்டு வீழ்தர வாவி யாமர சுடையவே
பற்றி ஞானநல் வாளி னுலொரு தமியனுய்
வெட்டு பாணிய னுன லாலய விலையெனு
வெற்றி யாலறி வாகு மோர்நக ரிமையுளே
கட்டு மாறெதிர் மாறில் சேவகன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. (க)

பற்றி லாவுணர் வர்கி மாமன மருவியே
பற்று வாள்விழி யாறு சேர்புகை தனில்வரா
வுற்றி லாவமர் ஞான நாயகன் வருகவே
யொப்பி லாவருண் மூல காரணன் வருகவே
முற்றி லாமுலை மாத ரால்வரு மயலறு
முத்தி சேர்வுறு மாறு தீதறு துணிவுநூல்
கற்றி லாரறி யாத சிரியன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. (க0)

வித்து வான்வர வால லாதொரு பிறிதின்
மிக்க வாழ்வுபெ ருத வாறென வடியரோ.

மத்து வாமுடி வான நீவரு வரவுதா
னற்று வேறுள வேது வாலுள மகிழ்வுறே
முத்து வாளர வீனு மாமணி மிகுகுவான்
முற்று மாமதி ஞாயி றுமெனு மயிலைவாழ்
கத்து வாதமி லாத போதகன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. (கக)

வாரானைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்.

ஆரவடைவை நீயிரவை யடையா னிவன்கலை யெண்டி ரண் டுடையை யிவனெண், ணெண்கலை கடந்தவன் மறுவு ண் டுனக்கிவற் கில்லையா லோர்மறுவு நீ, மருவுமனை நாணி லவை யிவனொன்று மழியாது வருபெரும் புகழ்நில விறைன், வளர்குழவி யிற்றொழு வதற்குரியை நீயிவன் வணங்கியிட வென்று முரியான், விரவுபெண் மயலுடைப் போகிநீ யிவ ன்மயலை மேவாத பரம யோகி, விடையுடைப் பாகன்முடி யிற்பொறையை நீயிவன் விளங்குதளிர் மென்கை யில்விடா, தரவவணி யற்பொறுப் பவனுத லால்விரைந் தம்புலீ யாட வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யாட வாவே. (க)

பையரவின் வெவ்விடப் பகுவாயி னிடைசென்று பட் டுழைப் போல நைந்து, பாதியுமை பங்கனை யிகழ்ந்தவன் வேள்வியிற் பல்லொழிந் தழலு மந்த, வெய்யவன் றனை

யடைந் தென்பயன் மெய்குன்றி வினையவிங் கெய்த வருநீ, விரிசிறைய வாரணச் சினையென்ன வேநின்னை மிசையவரு பைங்கணரவ, முய்யலற வோர்நிலச் சுமையரவை வாயல கினேடிக் கவர்ந்தெடுத் தே, யுதறுமொரு தோகைமயி றனையேவ வேதனக் கொருதுணைவ னுய முருகற், கையனிவ னுரைசெய்வ னுதலா னுளமகிழ்ந் தம்புலீ யாட வாவே, ய ருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யாட வாவே. (௨)

கரியவண் டிமிர்குவளை யிகலியங் கயல்வென்று காதள வு மோடி மீளுங், கருநெடுங் கண்ணுடைய வொருமாது கு ழல்வெண்மை கருமைசெய் திடுமிவற்குத், திரியநின் மெய் யினிடை வருகருமை யினைவெண்மை செய்வதரி தன்று கண் டாய், சிவமென்று முயிரொன்றும் வேறுசெய் தகலாத திமி ரமா மலமகன்றே, யிரியவருள் குடியிருக் கின்றவிழி மலர் திறந் திணைமலர்ப் பதமுடி யின்மே,லிருத்திமன மொழிகட ந் துடனின்று குறிகுணமு மின்றியரு மறை தனக்கு, மரிய பொருடனையளிக் கினுமளிக் குவன்விரைந் தம்புலீ யாட வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட ன ம்புலீ யாட வாவே. (௩)

உந்துமா றருள்பிறந் தெழுதரு மிவன்றிரு வுள்ளத்து முனிவில்லை யென், றுன்னல்சிறு விநிமகத் துறுமமரர் தம் மையு முன்றனையு மமர்குறித்து, வந்தமா மதனையுங் கண் புனறுளிப்பவே மனமுருகி மெய்யன் பினேன், மலர்கொண் டு பூசனை தொடங்குமொரு தொண்டன்மேல் வஞ்சினங்

கொண்டு வெம்பிச், சிந்துமா ரழல்விழிப் பணைமருப் பெரு மையிற் சென்றகொடு மறலி தனையுஞ், சிரமைந்தொ டைந் துடைய திரள்புயத் தெறுழ்வலித் தியனையு முன்வெகுண்ட, வந்தவா தனையிருப் பினுமிருக் குங்கடிதி னம்புலீ யாட வா வே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்பு லீ யாட வாவே. (௪)

நெடிமைகொண் டவிர்பவள வார்சடைக் கற்றையு நெ ளிதிரைக் கங்கை நதியு, நெட்டுடற் கட்செவிப் பணியுமத னைத்தெறு நெற்றிமிசை யொற்றைவிழியுங், கடிமைகொண் டுடுகவைக் காநெடும் பகடுந்து காள மேகம் புரையுமோர், காலனுயிர் கொண்டசெங் கமலமல ரடியின்மால் கண்ணுங் காணுமை யான், மடிமைகொண் டிங்கழைத் திடவுமொரு மனிதனென வாரா திராதி கண்டாய்,வழங்குமுடல் பொரு ளாவி கைக்கொண்டு மருளாது மனிதனைத் தனதருளினு, லடிமைகொண் டிடவந்த கள்ளவடி வினன்விரைந் தம்புலீ யாட வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாட வாவே. (௫)

நறியமலர் விழிசிவந் துனைவருக வென்றில னடந்தத ங் னமாயினு யா, நணுகவரு வாயென வழைத்தெதிர் விடு க்கில நாண்மலரின் முகமலர்ந்து, சிறியநகை யிளநில வெ றிப்பவரு கென்றனன் செயற்கைவடி விதுவன்று தன், திரு முடி யணிந்திஃ தியற்கைவடி வெனமனந் தெருள்விலார்த் தெருள்விக்க வோ, வறியவுரு வாமிரவி யெதிர்மழுங் குறு சிறுமை மாற்றியொளி பெறவைப்ப வோ, மாசுட றுடை

ப்பவோ குறைதவிர்த் தருளவோ மனத்திவர் நினைத்த நினை வை, யறியகில மறியாமை யறவருளு குர்வனுட னம்புலீ யாட வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாட வாவே. (சு)

வே று.

ஏதிலார்களிகழ் காமநோயதற, வேறறங்கடை யுடை யநா, மேதுபோவதென வேயிராதிமுன மீறில்வெம்பவ ம ருவுமோர், தீதிறு *னினிற ந்ாமனுமொருவன் ஞானியங்கழ ல் செறியவே, தேறிநீவருதி யாலெனுவினைக டகொள்பஞ் சென வழியநால், வேதமாமுடியி னேதுமோர்பொருளை மேனியிந்திய முதலவாய், மேவுபாதிகளை மோதியோர்மொ ழியில் வேறறும்படி யுதவினு, னுதலாலிவனு மோகையால ருளு மாடவம்புலி வருகவே, யாசிலாதசிவ ஞானதேவனு ட னுடவம்புலி வருகவே. (எ)

வெயிலிலுங்கிழை மாதராடவர் விரகமொன்றுறு மவ ரொலாம், விரியும்வெண்டிரை வேலையூடெழ வெளிறும்வெங் கடு வெனவெழா, முயலிறந்தசை யாதுதானுடன் முறுகவெ ந்துற வடலையான், முழுகும்வெங்கன லாகுமாலென முனி யவுன்றனை யகலெனு, தயர்வுளந்தரு காமநோய்கன வினு மடைந்திட வறிகிலா, வமலநெஞ்சின னுதலாலிவன் வருக வென்றன னருவிதாழ், மயிலையங்கிரி யாளியோடுற வருகவ ம்புலி வருகவே, மருவருஞ்சிவ ஞானியோடுற வருகவம்புலி வருகவே. (அ)

---

* நின்னிறநாமன் என்றது-சசிவன்னனே.

முடிவறுஞ்சக சீவமாபர மெனமயங்குறு மயலெலா, முகைநெகிழ்ந்தளி பாடுமாலையின் முதிர்சினங்கொளு மரவுபோ, னெடியவன்றறி காணுமோர்மக னெனவழிந்தொரு பிரமமா, நிலையினின்றிடு ஞானியேவலி னெழுகிநின்றிடு மவர்கடா, மொடிவறும்பர போகமேவின ருணருமங்கவர் நிலையிலே, யுறுவர்பின்பென வேதமோதிடு முறையுணர்ந்தனையலைகொலோ, மடிவறுஞ்சிவ யோகியோடுற வருகவம்புலி வருகவே, மருவருஞ்சிவ ஞானியோடுற வருகவம்புலி வருகவே. (கூ)

அகல்விசும்பெழு பாயபேரிருள் பருகுசெங்கதிர் வருகெனு, னமரனொன்றுயர் தேவர்தானவர் குரவர்தங்களை வருகெனன், முகமலர்ந்தனை யாடநீயிவண் வருகவென்றன னவன்வரு, முகிலுறங்குறு வானளாவிய மயிலையந்திரு மலையிலே, பகையெனுங்கதிர் கானுமாமணி யரவமுண்டென வெருவனீ, பரனொடொன்றிய நாகமாலிவர் பறவைகண்டுளம் வெருவுமோ, மகிழ்வுகொண்டெமை யாளியோடுற வருகவம்புலி வருகவே, மருவருஞ்சிவ ஞானியோடுற வருகவம்புலி வருகவே. (கo)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சிற்றிற்பருவம்.

——:o:——

கடியிற் சிலகஞ் சுகமனிதர் கல்வீழ் மணிநீர்க் குவளைமலர்க், கயத்துப் பாசி யெனவொதுங்கிக் கடிதின் முன்னரெ

னெருங்கிப், படியிற் பணியக் கிடையாமற் பாம்பின் றலையிற் பெருஞ்சுமையைப், பகைதீர்த் தொருசெங் 'கோலோச்சிப் பாது காக்கு முடிமன்னர், தொடியிற் பொலிந்த கரங்கொண்டு துடைத்துத் துகடம் முடற்கணிந்து, சுடர்மா மணிப்பொன் மகுடத்திற் சுமப்பச் சிறந்த நினதுதிரு, வடியிற் புழுதி படும்வண்ண மடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி'லழியேலே. ' (க)

அழிக்க வுளத்துக் கொண்டனையே லடங்கா தெழும்வெங் கொடுஞ்சினத்தை, யழிக்க கடலிற் பெருகியெழு மவாவை யழிக்க செருக்குளத்தை, யழிக்க விருளி னுய்த்திடுமோ ரழுக்கா றதனை மூலமற, வழிக்க காமப் பெரும்பிணியை யழிக்க கொலையை யஞ்சாமை, யழிக்க வினைகண் மூன்றனையு மழிக்க வழியு முடம்பதனை, யழியா தென்னுங் கருத்ததனை யழிக்க மூல மலவிருளை, யழிக்க புழுதி கொடுசமைத்த வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே. (உ)

பழித்த வுலக முயிராதி பகவ னெனப்பே தித்தென்றும், பாழ்செய் மூல மலவிருளைப் பதத்தா லழிக்குஞ் செயலன்றிச், சுழித்த கடலி லரவணையிற் றுயில்வோ னளித்த மலரயனற், றோன்று முலக மழித்திடுமத் தொழிலும் புகழ்செய் பாததெனி, னிழித்த புன்சொற் புன்புலவ ரிசைத்துத் தாமே யழித்தலுறும், யாப்பே போல விழைத்தளவில் யாமே யழித்து விடுமிதனை, யழித்த னினக்குப் புகழ்தருமோ வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே. (ங)

போக்கு வரவு குறிகுணங்கள் புணர்தல் பிரித லிரவுப கல், புறமுள் ளகன்ற நிரஞ்சனமாய்ப் புகாற் கரிய வவாச் சியமாய், நீக்கு முருவக் கலையாகி நிறைந்த வநாதி யாதி யாய், நிகரி லகர முதலனவாய் நின்று பலமந் திரமு நால், வாக்கு மறையு மாகமமு மற்றுங் கலைகள் பற்பலவு, மண்ணும் புனலுங் கதமெரியும் வளியும் விசும்பும் பேருல கு, மாக்கும் விளையாட் டுடைக்குரிசி லடியேஞ் சிற்றி லழி யேலே, யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியே லே. (சு)

செங்கட் கமல மலர்த்தவிசிற் சிறந்து தனிவீற் றிருக்கு மொரு, திசைமா முகற்குத் தொழில்படைத்த திகிரிப் ப டைவால் வளை சுமந்த, வங்கைக் கமல விழிக்கரிய வழகன் றனக்குத் தொழிலளித்த, லழித்த லெமக்குத் தொழிலென் னி லடுபோர்ப் பனைக்கைக் களிற்றுரியும், பைங்கட் பணியு ம் வேணிநெடும் பவளக் கொடியிற் றிளைதிளைத்துப், பாயு ங் கங்கைப் பெயர்யா றும் பணியத் தகுகூன் முதுகமுத, தி ங்கட் கொழுந்துங் காட்டென்பேஞ் சிறியேஞ் சிற்றில் சி தையேலே, சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதை யேலே. (ரு)

கொந்தார் மலரு நறும்புகையுங் கொண்டு நினையாந் தொழத்தக்க, குலதே வதையாய் வழிபட்டுக் குறித்துப் ப ணிதுஞ் செங்கரும்பே, நந்தா விளக்கே யமுதமே ஞான வடிவே நாயகமே, நாடும் பொருளே யென்றென்று நாளு நினையே பாடுதும்யாம், வந்தார் தமது பிணிதீர்க்கு மருந்தா ய்ப் பணியு மரசர்முடி, மணியா யெமக்கோர் பற்றுய வரிவ

ண் டொழுகு மதுவுண்ணுஞ், செந்தா மரைச்சே வடிநோவ ச் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதையேலே. (௬)

வே று.

இற்றைமணல் கோலியிழி சொற்பொருளை வாளா
வெய்ப்பில்புல வோர்கவியெ னப்புகலு மாபோ
லுற்றொருர்பெயர் கூறெமது,சிற்றில்சிதை யேலே
யுய்த்தமொழி யோவல வெமக்கிறைவ னீயே
மற்றுமொரு தேவுள வெனக்கருதி லேமான்
மக்கள்பிணி யேயலது மற்றருள்செய் யாதே
செற்றறிகி லாவொருவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. (௭)

மெய்ப்படிம மேவியடி மைக்குரிமை யாராய்
மெய்ச்செயலி லாதவரு நற்றவரொ ருவோர்
பொய்ப்பெயர்கொள் வாரொனினு மெய்ப்பெயர ராயே
புக்குதவு நீயெமது சிற்றிலென வோர்பேர்
வைப்பவளி யாதிதையு மக்கடலை மீதே
வைக்குமடி யாலிவண ழித்தலற மாமோ
செப்பரிய வாய்மையிறை சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. (௮)

ஒற்கவிர வோர்களிலெ னப்புகல்வ தேநீ
புற்றொருவர் பாலுமுளை வுற்றுறைசெய் யாதே
நிற்கநனி யீகைவினை பெற்றிடுகை யாலே
நித்தமது கோறனினி யற்கைநின தார்சீர்

கற்குமடி யேபிரவ கற்றிலெனு மீதுங்
கைத்தடியி னாலிவண ழித்தறகு மோகாண்
சிற்கனசி வானுபவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. (௯)

மொய்த்தபுழு வாகமுயிர் புத்திமன மாயா
மூற்றுமற வேமறைமு டிக்குமணி யாமா
தத்தொ்மசி யாகியப தப்பொருளி னாலே
தக்கசிவ னீயெனவு ணர்த்தியது தானு
வைத்தநின தாள்படுமி துற்றடிமை யாவே
மைக்கண்மணி யூடுபடு தற்குநிக ராமே
சித்திகட ரும்மொருவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. (௧0)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுபறைப்பருவம்.

:o:

குன்றவரி சிலைகொண்ட வெம்முடைய நல்லருட் குன்றமே தெய்வ மென்றுங், குறுகுமவ னடியவர் குழாத்தினுட் புகுவதே கூறரிய வீட தென்று, மன்றனுமை கண்குளிர நின்றுநட னவிலுமொரு வள்ளறிரு வஞ்செ ழுத்தே, மந்திரம தென்றும்விட் யப்பல்க யொறுப்பதே வலியென்று முள்ள படியே, நின்றதனை மயலின்றி யுணர்கின்ற வுணர்வதே நிலையான வுணர்வ தென்று, நெஞ்சினிறை யழியவெகு ளிக்கடுங் கனலெழா நிலையதே தவம தென்றுஞ், சென்றுவினை

பொடியாக வருள்செயருண் மேகமே சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க)

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுழைத் துமைகாண மணி...ன்று ணடமாடு மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலைகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய தென்னச், சிந்தைகவ ருந்...யர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும் வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை யென,நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் பறையென்ன நற்றவக் குன்ற மேநீ, செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினாற் சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (உ)

கருவிளைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளை யிறைவரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருள்பருகு கனலுமுயர் வான கத்தி, னிருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச் சமயர் தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிவே லிறைமயிலை வெற்பின் முடிமே, லொருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக ளொளிர்பணு முடி யனந்த, வுரகமென் றிடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நிலமென்னு மோரகலின் மெய்த்தபுகழாந், திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல வித்தகா சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (ங)

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன் மங்கையர், மலரடிக் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாது சொரியுங், கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பணைக் கடன்முழக் கமும் வீரர்தங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகிண் கிணி முழக்குந், தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமுந் தரும் சாலைகண் முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமுந் தமனியத் திருமறுகுலாந், தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (ச)

நரம்புதிர மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவிய சுருள்வா, ளுயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்த வுடலு, நிரம்புதுயர் செய்தடங் காதுழன் றொழியாத நிரயத் தழுத்து புலனு, நெறிமருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நில்லா தியங்கு முயிரும், பரம்புபற் பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநிலை குலைய நின்ற, படியிலெனை யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில் வைத்துத், திரும்புத லிலாதவொரு பதமுதவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. (ரு)

வேறு.

அரிமதர் மழைக்கண் வளர்வா ரவிரறன் மருட்டு குழல்வா, னணிமதி கவற்று நுதல்வே யனவொளிர் மணித்தொடியதோள், வரியஞி மிடிக்கு மிடியா மதுமடை திறக்கு மல

ர்வாண், மதிமுக மலர்க்கு முதம்வீழ் மணியிதழ் வளைத்த சிலைதாழ்,முரிபுருவ முத்து நகைநேர் முகிழ்முலை வளைக்கை மடவார், முதிர்படை யெழுச்சி மதவேண் முரசதிர் முழக்க மறவே, திரிவறு தவத்தரச நீ சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. (௬)

பழுதிறலை மைக்கு மணியே படுபறை முழக்கு மதுநீ, பணியென வெனைத்து நினையேல் பனைபுரை புழைக்கை யுழல்வான், மழைமத மொழுக்கு கவுளுல் வளைபிறை மருப்பு வளைமேல், வருமரச னுக்கு நிறையா மதுவுறை பிலிற்று மளிவா, யுழுமல ரயற்கு மலரா ளுயிரொனு மவற்கு மிறையா, மொருமுத னடிக்கு மதனு லொருகுறை படைத்த துளதோ, செழுமுகில் கவற்று கொண்டையாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. (எ)

மறியும்வளி யைச்சு ழனையாம் வழியுற வியக்கி மணியாழ், வளரிசை மடுக்க நினைவார் மனவிருழவி னெட்டு மடியா, யெறியுநின் மலர்க்கை யதனு லெழுபறை முழக்க மடியே, யிருசெவி மடுக்க விழைவே மிகல்கரி முறிக்க வளையா, முறியுமலர் மொய்த்த விணர்வீ முரலளி மறித்து மருளான், முறியிடை மறத்தி யர்கடாழ் முடிசெருகு கொத்தி னிடையே, செறியுமயி லைக்கி ரியுளாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே.()

பகழிபுரை மைக்க ணளிவீழ் பனிமலர் முடித்த குழல்வார், படுமுகிழ் முலைத் திருவொடே பனிமதி நிறக்கொடியளுள், புகழ்வரை தவத்தின் வருமோர் புதல்வி செவியிற்ப

ருகுபால், புளையுமழ லைச்சொன் மணிவாய் புகலவவள் கட்கி னியனாய், மகிழ்மக வினுக் கமையுமா மணியணி யுறப்புற வுலாய், வருமரு மகத் தனிமைபோ யொழியமணி முத்தருவிதாழ், திகழுமயி லைக்க ணுறுவாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கியருளே.

உளைசெயு மெவற்று மெனைநேர் வுறநகர் கனத்த திலையா, லெனவுல கமிழ்த்து கடைநா ளொலிகடன் மிதக்கு நகர்வா, ழருள்வடிவ வொப்பி லுமையா ளணிமுலை கறக்கு மருளா, ரமுதமுண மிக்க விழைவா லழுதகுழ விக்கு நிகராய், வருநக ரனைத்தும் வளையா மழையிய முழக்கி யெதிர்வார், வரவர விருப்ப முறுமூர் தொறுமலி தவத்த ருடனே, திருவடி வருத்தி வருவாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. (கO)

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

——:o:——

அருவடிவ மாகிமன மொழிகடந் துயர்பிரம மங்கையினு நெஞ் சகந்து, மணுகிவல் சிறைக்கொடியி னிருவிழிக்கொருமணி யமர்ந்ததென நின்ற நிலையைக், குருவடிவு கொண்டுணர்த் துறுசுண்க் குன்றமே கோடிமா தவர் குழுகியே, குற்றேவல் செய்தரு கிருந்துநின் றிருவுளக் குறிப்பின்வழி யொழுகி நிற்பக், கருவடிவ நிலையென்று செய்யாத கொலைகளவு கட்காம மேபயிலும் வெங், கயவர்தமை யுற

வுகொண் டொழியாத வென்றணைக் கடிதி னருகுற வழைத்
அத், திருவடிகள் புன்றலைக் கணிசெய்த வருளாள சிறுதே
ருருட்டி யருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க)

தகரமலர் வார்குழற் பவளவாய் மடமாதர் தடநெடுங்
கண்க ளென்னத்,தாவுமறி கிடைகிடந் திடுபெருங் கொல்லை
யைத் தண்டிரை சுருட்டி யெறியு,மகரமனை யுண்டதிர்த் தெ
ழுகமஞ் சூன்மழை மாரியென வந்து பிளிறும், வளைமருப்
புழல்செவிப் புகர்முகச் சிறுகணல் வலிவேழ மத நனைப்பப்,
பகரலரு மெறுழ்வலிப் பிறைமருப் பொருகரும் பன்றியது
கண்டு செவ்விப், பதமென்ன வுழவுண்ட முகடுதொடு நெடிய
முதிர் பணைதரள விதை விதைக்குஞ், சிகரமணி மயிலைமலை
முருகனுட னமருமிறை சிறுதே ருருட்டி யருளே, சிவசமய
குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே(உ)

யாவர்யா,வருமெழுங் கனவிருள் விழுங்குமோ ரிரவி
யைத் தத்த மக்கிங், கெதிரொன்று புகல்கின்ற தென்னவிவ்
வுலகில்வரும் யாவருந் தத்த மக்கு, மேவுமா ருருளுடைய
னென்னவரு மவிரோதி விரிசுடர் விளக்கொன்று தான்,வி
ழையவொரு கம்பத்து மிசையிருந் தகமெலாம் விரிகதிர் ப
ரப்பு மதுபோ, லோவிலா வண்புகழ்க் கதிரொளியை வெ
ண்டிரைய வோதையங் கட லுடுத்த, வுலகெலா மொருமயி
லை வரையிருந் தொளிர்விக்கு மொருவமா முத றடிந்த,தே
வர்சே னாபதியொ டுற்றிருந் தெனையாளி சிறுதே ருருட்டிய
ருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ரு
ருட்டி யருளே. (௩)

போரொன்று வஞ்சமன வெஞ்சொற் கொடுந்தருவர் புரமொன் றிரண்டுமொருதன், பொருவென்ற வஞ்செழுத் தோதுமவர் வினையிலைமை போல்வதற் கேகு மருளால், வா ரொன்று குங்குமக் கொங்கையங் திருமாது மனை யடைத் துந் திறந்தும், வந்துலா வருமிரண் டாழியும் பொய்யாத வாய்மைநன் னெறி யந்தணர், நேரொன்று நெஞ்சவஞ் சா லைதனி லகலாது நிற்குமா வீரி ரண்டு, நிரையிதழ்த் தாமரை த் தவிசினுறை யொருபாகு நிகழ்வுற்று மேவுறு பெருந்தே ரொன்று கொண்டவிளை யுளமகிழ வெம்மைய சிறுதேருரு ட்டி யருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறு தே ருருட்டி யருளே. (சு)

குன்றலரு மருளாள னென்றமொழி நிற்குறிக் கொண் டுசெல் கின்ற தெனவுங், குறித்தொருவர் பாலென்ற வளவி லம் மொழிசென்று கோவமுதி னேர்த லெனவு, நன்றினிய பழமென்ற வளவினெட் டிலைவாழை நற்கனியி னெய்த லெ னவு, நாடரும் பிள்ளையென் கின்றமொழி யாண்மகவி னண் ணுமா றெனவு மீச, னென்றளவின் விடமெழுந் திடநடு நடு ங்கிநிலை யின்றியிரி தரு தேவரை, யெய்தாமன் மணிகண் டனைப்பொருந் துதலெனவு மிவணகர மென்பது தனைச், செ ன்றடையு மொருபெருங் கச்சிநக ராளிநீ சிறுதேருருட்டி ய ருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ரு ருட்டி யருளே. (ரு)

வேறு.

கருத்திற் காண்குறு நாடிகண் மூன்றையுங் கண்டுநன் னடுநாடி, கலந்தி யங்குறு முயிர்க்கழி விலையெனக் காட்டி

நோ யினர்நெஞ்சந், திருத்திக் கைப்புவிட் டருமறைப் பாலொடு தீஙிறப் பெருமுக்கட், டைஞ்சு வைக்கனி தன்னையுட் கொள்கெனத் தெருட்டுபு முனங்கூட்டு,மருத்துப் பையினைச் சோதித்து வெண்பொடி மருந்தெடுத் துடல்பூசி, மணிய ணிந் தரு ளஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம் பிறழாம, லுரைத்திட் டோம்புறும் பவப்பிணி மருத்துவ னுருட்டுக சிறுதேரோ, யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரோ. ()

வண்டமிழ்ப் பெரும் புலவர்தஞ் செய்யுளின் வழூப்ப டாச் சொல்லோடும், வழூவ மைத்தசொற் புணர்த்திடு மா ற்றன வயங்கிள மதிசூடி, தொண்டு பட்டிடு மயறபு நன் னெறித் தொழும்பின ரொடுகூட்ச், சுளிவு றுதடி யேன்ற னைத் தழுவியே தொல்லிசைப் புலவோர்தந், தண்ட மிழ்த் தொடை புணர்க்கிலா முழுவழுத் தாழ்ந்தபுன் சொற்போ லச், சங்க ரன்றிருத் தொண்டில்வேற் றுலகளாச் சார்வற வளைந்திட்ட, வொண்ட ளைத்தனி முகமெனுங் கச்சிய னுரு ட்டுக சிறுதேரோ, யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட் டுக சிறுதேரோ. (எ)

வம்பு லாமலர்ப் பொழிலிடை யுடைந்துகு மாங்கனிச் சாறோடும், வண்டு மூங்கடி மலர்முறுக் கவிழ்ந்துபெய் மது வெயர்ப் பெருவெள்ள, மம்பொன் மாமணிப் பூணிள முகி ன்முலை யரிமதர் மழைக்கட்கே, ழரிச்சி லம்படி மாதரோ டெழின்மத னுடுறு முதிர்வேனில், பம்பு வான்றிரை யாண த்தண் புனலெனப் பாய்ந்துபா லியாற்றோடிப், பரவை ன்கரு நிறந்திரிந் துப்பறப் பரந்துறும் விழவானு, மும்பர்

போற்றிசெய் காஞ்சிமா நகரின னுருட்டுக சிறுதேரோ, யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரோ. ().

திலக வாணுதற் பவளவாய் மலைமக டிரண்முலைத் தடந்தோயுஞ், செஞ்ச டைப்பெரு மான்விளை யாட்டயர் செழுமலர்ப் பொழிற்கூடற், பலகை மீதுமுன் னுயர்த்துள செந்தமிழ்ப் பழமலர்த் தொடைவீழ்ந்து, படிந்தெ ழாதிருந் துறுபொருட் சுவைநறுப் பருகுறு பெருங்கல்விப், புலவர் தூய்மன மெனுங்களி வண்டினம் புக்கிருந் தொருங்குண்ணப், புனைந்த விக்கொடுந் தமிழ்ப்புகர்ச் செம்மொழிப் புதுமலர்த் தொடையார, முலகெ லாம்புகழ் திண்புயத் தணிபவ னுருட்டுக சிறுதேரோ, யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரோ. (கூ)

வந்து நம்புகழ் பாடுநர் தமையெலா மருவுடம் பிறுதிக்கண், மாசற் றெங்கணு நிறைசிவ மாக்கியே வைத்திடுஞ் செயலன்றி, நந்து கின்றவோர் பதத்தினுண் மறுமையி னனுகுறும் படியுய்த்த, னமக்க டாதென விம்மையே வண்டியிர் நனைகவுட் பகையாற்றல், சிந்தும் வன்மருப் பெறுழ்வலிப் புகர்முகச் சிறுவிழிப் பெருவேழச், செல்வ விந்திர னுக்குத வுடையவண் செழுமணித் தரளங்க, ளுந்தும் வெள்ளருவித்திரு மயிலைய னுருட்டுக சிறுதேரோ, யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரோ. (கO

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

சிவஞானபாலையதேசிகர்

கலம்பகம்.

காப்பு. நேரிசைவெண்பா.

சித்திதருங் கச்சிச் சிவஞான தேசிகன்மேற்
பத்திதரும் பல்வகைய பாட்டுதவு - மத்தி
யலங்கலா வானை யடுத்தபிடி யீன்ற
விலங்கலா வானை விரைந்து.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

ீர்தாங்கு சடாமவுலி நெடுங்கயிலைக் கிரியாகப்,
ார்தாங்கு வரையெல்லாம் பனிக்கலைவெண் மதியாகக்
ாய்கதிர்மான் றேரிரவி கடலமுதந் தானாகப்
ாய்திரைவார் கடல்யாவும் பண்ணவர்கோன் கடாக
நாலத்த களிறனைத்து நகைமணிப்பாம் பிறையாக
ாலத்த பணிமுழுது மாக்குபெரும் புகழுடையோய்.
இது ஆறடித்தரவு.

ன்னிலையு மெதிர்காட்டாத் தமமாகு மாணவநோய்
ன்னையல தெஞ்ஞான்று நீங்குவது தானன்றே
ன்னிருள்வாய்முழங்குதிரைச்சுருட்டுகடன்முகட்டெழுந்த
ன்னுகதி ராலன்றி மற்றொன்றான் மாயுமோ.

தத்துவமாந் திரையெழுந்த தனிமாலயப் பெருங்கடலுள்
மெய்த்ததாட் புணையன்றி வேறொன்றுங் கடப்பரிதே
மைத்திரைவார் கடலியன்ற மரக்கலங்கொண் டன்றுபோ
யித்தரைவாழ் மனிதர்கடந் தேறுயதற் கொன்றுண்டோ.

பழியிலா வறங்கள்பல பயின்றாலு முன்றிருவாய்
மொழியினா லன்றிவான் முத்திநிலை கிடையாதே
விழியினா லலதுலகின் மேவுமுருப் பிறிதுபொறி
வழியினா லெதிர்காணு மனிதர்தா முளர்கொலோ.

இவைமூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.

கொடுமிடி கெடவடு கொடைபடு நடையிணை
சடையொடு நதிபணி தவழ்மதி யொருவினை.
மறையறை முறையற மறமற வருளினை
பொறிநெறி மறுகுறு புலனிலை யலகிலை.
யரிகரி பகையிகு மணிமணி மயிலையை
வரியரி மதர்விழி மலைமக ணசரினை!

இவைமூன்றும் ஈரடியராகம்.

முன்னாளி லொருஞான முனையயின்ற வாரமுத
மெந்நாளு முண்கின்ற யாரோநின் னளவறிவார்.
நவத்தமிழ்நீ வுதம்புகலு நன்மொழியிங் குண்மைபெறத்
தவத்தொடுதா னஞ்செயுமோர் தன்மையுனக் கலதுண்டோ
மெய்யிலே பொய்தோன்றி மெய்யாக மயக்குறுமப்
பொய்யிலே பொய்தோன்றப் புகலுமுனைப் புகல்வார்யார்.
இருப்பம்பு பட்டுருவ வெய்தாலுந் தளராமற்
கருப்பம்பு படாவண்ணங் காப்பவர்க்குத் துணைநீயே.

கருமேனி யொழிந்தடியேங் கதிகாண நீயருளாற்
றிருமேனி கொண்டிருந்து செய்நன்றி மறப்பேமோ.

தவப்பிணிக்கு மூலமலந் தான்மூல மாய்க்கிளைக்கும்
பவப்பிணிக்கு மருந்துனது பார்வையே தானன்றே.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை.

வாத மாற்று நீ, போத மாற்று நீ,
வாய்மை யாக்கு நீ, தீமை போக்கு நீ.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

வசைகெ டுத்தனை, யிசைகொ டுத்தனை,
செயலொ ழித்தனை, மயலொ ழித்தனை,
யறம்வி ரித்தனை, மறமி ரித்தனை,
விழைவ றுத்தனை, பிழைபொ றுத்தனை.

இவையெட்டும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு - இது தனிச்சொல்.

நாவலர் புகழ்சிவ ஞான தேசிக
வெவ்வ மகன்ற சைவ நாயக
நின்னடிக் கமல நெஞ்சுற விருத்தி
நறுமலர் தூவி நாடொறும் பரவுதூஉஞ்
செல்வச் செருக்கிற் செவிடுபட் டிருக்குங்
காதிற் றீம்பால் கமர்கவிழ்த் தாங்கு
பாப்பல பன்முறை பாடி நின்னைப்
பாடா மாந்தர் பக்கற்
கூடா வடியரிற் கூட்டுக வெனவே.

இது ஒன்பதடிநேரிசையாசிரியச்சுரிதகம். (௧)

நேரிசைவெண்பா.

மேவ மலரும் விழிகரந்த நின்னைமதன்
றேவ சிவஞான தேசிகா—மேவிலனென்
னுள்ள மறிந்த வொருநின் றிருமேனிக்
கள்ள மறிந்தனனென் கண்டு. (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கண்டே னறிவெனு மொண்சுட ரேற்றிக் கருத்தகன்மெய்த்
தண்டேயு மன்புநெய் பெய்துபொய் வாதந் தடுத்தொளிரக்
கொண்டே மலவிரு ளெல்லாந் துரந்தெங் குடிமுழுதுந்
தொண்டே யெனுமெய்ச் சிவஞான தேவன் றுணையடியே.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடிமலர் சிவப்ப நடந்துள முனிந்த வணங்கினைக் கூட்
டுதல் வேண்டா, வடியனேன் றமிழ்க்குக் கலந்துட னிருந்த
வரிவையைப் பிரிவுசெய் திடுக, மிடிமலி வறிய செங்கல்பொ
ன் னாக்கி வியப்புற வுதவுதல் வேண்டா, வெந்தெரி பசும்
பொன் செங்கலாக் குகநீ வேறுனை வேண்டுவ திலையே,
பொடிமறை தழல்போ லிருந்துல கினர்கட் புலப்படா னுய
ர்சிவ ஞானி, புவியிலென் றிருப்ப வனையன்யா னென்று
பொங்கொளி யிரவிபோற் றோன்றிக், கடிநக ரெவற்றுஞ்
சிறந்தபொற் புரிசைக் காஞ்சியிற் போந்தகற் பகமே, கதி
மணிவரன் றி யருவிவுந் திழியுங் கயிலைநேர் மயிலைகாவலனே

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வலந்திரி கதிர்கா ணுலகின ரெல்லாம் வந்துகேட் பன
விலை யெனாத, நலந்தரு மொருநீ தமியனேன் கேட்ப நா

ல திலையெனத் திருவாய், மலர்ந்துரை செய்த தென்கோ லோ வறியேன் மயிலைமால் வரைமணி விளக்கே, புலந்தெ றுவீரர் பெருமவென்றிறைஞ்சிப் புகழ்சிவஞானதேசிகனே.

கலிவிருத்தம்.

சிகரியி னெழுதின மணியின் றேர்ப்பரிக்
கிகலிர வுளதுகொ லிருவி னைத்தொடர்
நிகரறு நினையடை நிலையி னோர்க்கிலை
நகரியி னமர்சிவ ஞான தேவனே. (௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு மற்றை யோரு
மேவரு நிலைய ராக வினையினேற் கருள்பு ரிந்தான்
மூவரு மிறைஞ்சு ஞான முதல்வனெண் மயிலை மேவி
யாவரும் விழையும் வான மிலான்புலம் பொழியு மாறே. ()

மேற்படி வேறு.

மாறு செயுமைம் புலக்கணமே குணமே மயக்கு மா யையே, வேறு செயுமா ணவமலமே வினையே நுந்தம் விற ல்காட்டித், தேறு செயுநஞ் சிவஞான தேவ னெதிர்நான் செல்வதன்முன், கூறு செயுநீர் செய்பவெலா மென்பாற் செய்து கொள்ளீரே. (அ)

மேற்படி வேறு.

கொள்ளும் வன்பவப் பிணியின ராகிய குவலயத் தவ ரொல்லா, மெள்ளும் வெந்துயர்ப் பவப்பிணி மருத்துவ னெ னப்படு சிவஞான, வள்ளல் வந்துவண் மயிலைமேல் வாழ்

தலை மணிவிளக் கெனக்கண்டு, முள்ள நைந்துசென் றுளாக் கிலை றொன்கொலோ வுண்டுடுத் தழல்வாரோ. (கூ).

மறம். பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாரா யரசன் றூதனென வந்த வொருவ யாமகங் கைதை, மலையை யுடைக்குஞ் சிவஞான வள்ளன் மயிலைக் குற வர்கா, ணேரா ரெங்கள் குலமகளை யின்று கேட்ப நினைவி டுத்த, விறைவன் றிருக்கா ளத்தியிடை யெங்கண் மிச்சின் மிசைந்தவனுற், சீரா ரெயிறு தரளமெனச் சிதற வடிபட் டுழல்கின்றேன், சிறிய் குலத்திற் பிறந்தவனே செந்தாண் மலராற் றேய்ப்புண்டு, பாரா ரறிய வுடல்குன்றிப் பகற் போ தெல்லாம் புறப்பட்டான், பழைய குடியிற் பிறந்தவனே பகரா யுள்ளம் வெருவேலே. (கo)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வேலுடையா னெடுமயிலை மலைமேவு சிவஞானி வினைக டீர்க்கும், காலுடையான் புகழோடு வெள்ளிமலை நிறைநிற் பக் கனம்போ தாமற், பாலுடையான் மிசைவைக்கப் பட்ட ததன் மேல்வைத்தோன் பால்வெண் ணீற்றுத், தோலுடை யா னவன்மீது வைத்ததன்றே விளமதியஞ் சொல்லுங் கா லே. (கக)

கலித்துறை.

காலம் போயிற் றஞ்சன மன்ன கடாமீதி
லாலம் போல்வெங் காலனு மந்தோ வணுகுற்றுன்
சீலஞ் சேண்மி னெய்யென வோஞ் சிவஞானி
கோலங் காணுங் கொள்கை கருத்திற் குறியீரோ. (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

குறியுமிலை வடிவுமிலை குணமுமிலை யுரையாட்டவோர்
பொறியுமிலை மனமுமிலை புலனுமிலை யரிதாகநீ
செறியும்வகை யருள்செய்பொருள் சிவசமய குலதீபமாய்
மறியுமளி மலர்முரனு மயிலைவரு சிவஞானியே. (௧௩)

நேரிசைவெண்பா.

ஞானிபெய ரேதேனு நன்மைதரு மென்னவுஞ்செம்
மேனிபுகல் வேதம் விதித்தபெய - ரான
சிவஞானி நாமஞ் சிவஞானி யென்று
ணவஞானி யென்ப வவன். (௧௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அவனோ விவனென் றெனையாளு மண்ண லடியவர்தம்
பவநோ யகற்றுஞ் சிவஞான தேசிகன் பாரில்வருஞ்
சிவனோ விவனென் றுலகமெ லாந்தொழுந் தெய்வமன்றி
யெவனோ தமிய னிதயா லயத்தி லிருப்பவனே. (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

இருந்து மேனியோ டிம்மை மறுமையிற்
பொருந்து போகம் புரிசிவ ஞானிநீ
விரும்பு வார்கட் கெனக்கருண் மெய்விளைந்
தருந்து மாசை யிலாமையி லாசையே. (௧௬)

மடக்கு. அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆசை தனதாண் மூட்டினு னடித்திட் டமுத மூட்டினுன்
பாச விருளை யகற்றினன் பதிசே ரறிவை யுகற்றினன்

றேசு மலியு மாகத்தன் சிவஞா னிப்பேர் மாகத்த
னேச மருவி மறியாரோ நிரயத் துயர மறியாரோ. (கஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மறிமறைத் தானு மழுமறைத் தானு மணிமிடற்றின்
குறிமறைத் தானு மதிமறைத் தானுமென் கொன்றைமலர்
வெறிமறைத் தானு மறிவே னுனைமதன் மேற்பகைமை
நெறிமுறைத் தாயிலை யேசிவ ஞான நெடுந்தகையே. (கஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடுமடைக்கட் குடவளைசென் றடைப்பவிள வரானு ழைந்து நீர்செ லுத்துந், தடம்புடைத்தண் பணைமருதக் கச்சி நகர்ச்சிவஞானத் தம்பி ரானே, படமுடிப்பார் மிசைநினது புகழ்பாடிப் பன்மலர்தூய்ப் பணிகின் றேற்குக், குடமுடைத்தா லெனப்பாசங் கெடுப்பதல்லா லெனக்குநீ கொடுப்ப தென்னே. (கக)

நேரிசைவெண்பா.

என்ன தவவுதவி யீதென் றுணர்கிலேன்
மன்னுசிவ ஞானமுனி வந்துற்றான் - றன்னைநிகர்
மாசங் கெடுக்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சியிலெம்
பாசங் கெடுக்கும் படி. (உ0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

படிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாஞ்சிவ ஞானிமெய்ப் பத்தர்மணி, முடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாம்பதத் தானொடு முன்னியெங்கண், மிடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றில ரோதனா வே

ந்தரொடெங், குடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றுசென் ரே
தூறுங் கோளர்க்ளே. (உக)

கலிவிருத்தம்.

கோள்வலி செய்வதென் கொடிய வாகிய
நாள்வலி செய்வதெ னம்மைக் கூற்றெனு
மாள்வலி செய்வதெ னமுத பாணிதன்
றுள்வலி யவைகொளுந் தண்டு தொண்டரோ. (உஉ)

அம்மானை. மடக்கு. கலித்தாழிசை.

தொண்டர்நெஞ்ச வஞ்சந் தொலைக்குஞ் சிவஞானி
யண்டரஞ்சும் வெள்ளிமலை யண்ணல்கா ணம்மானை
யண்டரஞ்சும் வெள்ளிமலை யண்ணலே யாமாகிற்
கண்டநஞ்சங் கண்டிலநங் கண்ணினா லம்மானை
காணே மயிலைவராக் கண்டக்கா லம்மானை. (உ௩)

கலிவிருத்தம்.

அம்மா சிவஞா னியடிக் கமல
மும்மா யைகடந் துமுயங் குமது
சும்மா தலைமீ துசுமத் தினுநற்
கைம்மா றுளதோ கடையே னிடையே. (உச)

நேரிசைவெண்பா.

இடையினமே போல விரண்டறமு மல்லா
நடையினமே நாமயிலை ஞானி—புடையினமே
சார்வார்கா தோடித் தடுமாறு கின்றமையாற்
றீர்வாகா மாயைச் செயல். (உரு)

காலம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செயலெலா மறமாகச் செய்யுங் காலந் திகழ்வெலாம் பொய்யாகத் திகழுங் கால, மயலெலா முறவாகி யமையுங் கால மறிவெலாந் தனையறிய வணையுங்கால,மயலெலா மொழிந்துபர வசமாங் கால மனமெலாம் பேரன்பு மயமாங் கால, மியலெலாம் பிறப்பொழிய வெடுக்குங் கால மெங்கள் சிவ ஞானியரு ளிசையுங் காலம். (உசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலுண்டு வாழு முனிவரு முள்ளங் கலங்குநஞ்ச
மேலுண்டு நஞ்சைய ளும்புழி மாறவெல் வீரவனை
மாலுண் டுமிழு முலகமெ லாஞ்சொன் மயிலைவெற்பிற்
பாலுண்டு பாலைய னென்றிருந் தாய்கொலெம் பாலையனே ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐய மயிலைச் சிவஞானி யந்தோ நம்மாற் செய்ப்பட்ட
வுய்ய வரிய பாதகங்கட் கொழிக்கு முபாய மிலையென்று
நையு மனிதர் நின துதிரு நாமத் தெழுவா யெழுத்திரண்டும்
பைய வொருகா லியம்பியுய்யப் பற்றார் துயரி னுற்றாரோ. ()

கலிவிருத்தம்.

உற்பவ மிற்ப தொடுக்க மளிக்குஞ்
சிற்பரன் மெய்ச்சிவ ஞானி திருக்கை
நற்பிர சாத மலர்ப்பத நம்பாற்
சொற்பெறு மூவர் தொழிற்புண ராவே. (உக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேதந் தெளிந்தநின் செவ்வாய் மொழிநின் விரைமலர்ப்பூம்
பாதம் படுதுக ளெங்குல தேவதை பார்வையெங்கள்
சாதங் களையு மருந்துநின் னுமந் தனிக்குடிலை
நாதன் கயிலை சிவஞானி நீயமர் நல்லிடமே. (௩௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நல்ல புலவர் பழிச்சுசிவ ஞானி யெனுமோர் நாமமுற, மல்லன் மயிலை மலையனைவே றொருவ னாகமதிக்கிலேன், மெல்ல வொருபூ வீசுதன்முன் வேளை யெரித்த தான்வெகுளி, யில்ல னெனினும் பொறையுளன்போற் றேன்று னெனினும் யான்றானே. (௩௧)

நேரிசைவெண்பா.

யானென தென்னு மிவைகழன்று வந்துசிவ
ஞான குருவை நணுகிலா—மானுடர்தம்,
பொல்லாப் பிறவிநோய் போமோ வரினுநிலத்
தெல்லாக் கடவுளரு மின்று. (௩௨)

வண்டுவிடுதூது. இன்னிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இன்றுபிழை யொன்று மியற்றே வெனைமுனிந்து
நின்று சிறிதுமரு ணெஞ்சுறு வின்மதனைக்
கொன்றுவிடு லில்லைக் கொலைப்பாவ மென்றளிகாள்
சென்றுபுக லீர்நஞ் சிவஞான தேசிகர்க்கே. (௩௩)

கலிவிருத்தம்.

கேடு தீர்மயி லைக்கிரி ஞானியைத்
தேடு வார்சிலர் செய்யுங் கருமியை,

நாடு வார்பலர் நன்மணி யோகடைக்
கோடு வீழ்மணி யோபலர் கொள்வதே. (௩௪)

சித்து. அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கொள்ளிபோன் மணித்தலைநா கங்கிடக்கு மயிலைமலைக் குகையில் வாழுந், தெள்ளுவா னமுதனைய சிவஞானி பதம் பரவுஞ் சித்தர் நாங்கா, ணள்ளியோர் பிடிசோறு தரிற்பத் 'தா நாழுனக்கிங் கைய மின்றி, வெள்ளிதான் வருவதன் முன் 'பொன்னுக்கு வோமிதுநம் வித்தை தானே. (௩௫)

நேரிசைவெண்பா.

வித்தை சிவஞானி வித்தையே காண்பவெலா
மித்தையென நின்று விளம்பியே—சத்தியமாய்
நாட்டினு னீதானு நானே யெனப்புகன்று
காட்டினன் றன்னையே காண். (௩௬)

ஊசல். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காண்டகைய விமிழிசைவெள் ளருவி தூங்குங் கவின்மயிலைச் சிவஞான தேவன் கூறு, மாண்டருநன் மொழிகேளா வாவி பாவ வல்வினையு நல்வினையு நின்று தள்ள, மீண்டுதுயர் நிரயமொடு துறக்க மேவி மெலிவதிவ்வா றெனத்திரிந்து காட்டல் போலத், தூண்டுசுடர் விளக்கனையீ ரிருமருங்குந் தோழியர்க ணின்றூட்ட வாடீ ரூசல். (௩௭)

தாழிசை.

ஊசலாடுறு நெஞ்சொடும்பிட ருற்றவெற்றிகொள் காலனை, யுணர்ந்திலேன்பய மற்றுவேண்டிய துண்டுடுத்துழன்

ெருண்மலர், வாசமார்குழல் மாதரார்செயு மாலின்மூழ்கின
னத்துயர், மாறுமாறு நினைந்திலேனெறி வாய்தலிற்படு மனை
யின்வாய், தூசுலாமணை மீதுவாள்விழி துஞ்சவீழ்பவர் போ
லவே, தொண்டர்தந்துயர் கண்டிராது துடைக்குறுஞ்சிவ
ஞானிநீ, யாசுதீரருண் மிகுதிகாணிய வஞ்சலென்றருள் செ
ப்தியோ, வருண்மறைத்து விடுத்தியோசொ லறிந்திலேன்
றிரு வுள்ளமே. (௩௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளதன் பொருள ளிக்கு முயர்சிவஞான தேவன்
றெள்ளும்வண் புகழுங் காமற் றெறுபிர தாப முந்தாம்
வெள்ளிநன் மதியுஞ் செங்கேழ் வெய்யவன் றனு மாகி
யெள்ளவந்தெதிர்வ துண்டோவெனவெழுந் துலாவுமன்றே.

மேற்படி வேறு.

அன்றெடுத்து மலைகுழைத்துப் புரமெரித்த புகழல்லா
லளற்றூழ் வேலை, நின்றெடுத்து மனங்குழைத்து வினையெரி
த்த நின்புகழை நிகழ்த்தல் செய்யார், குன்றெடுத்த புகழிரு
ப்பச் சிறுசிலையொன் றெடுத்தபுகழ் கூறல் போன்மான்,கன்
றெடுத்த கரமறைத்துச் சிவஞானிப் பெயர்படைத்த கரு
ணைக் குன்றே. (௪௦)

தவம். கட்டளைக்கலித்துறை.

குன்று மறையுள் விபூதியென் றேசொலுங் கூற்றினுக்குப்
பொன்றாத செல்வ மெனப்பொருள் கூறும்வன் பூசுரருந்
தன்று மனாமலர்க் கைந்நீறு சாற்றத் தவம்புரிவ
ரொன்று லெவர்சிவ ஞானிதன் மேன்மை யிசைப்பவரோ. [()

புயவகுப்பு.

இசைபோகி மாழ்கமத னம்பைக் கடிந்தன
விளநாக வீருரியொ டென்பைத் துரந்தன
வசைபோகு மாரநிகர் கண்டிக் கிசைந்தன
மகமேரு வாதிவரை யஞ்சக் கிளர்ந்தன
நசைபோகு மாதவர்க டுன்பைத் துரந்தன
நயநிறு தேய்வையென விஞ்சத் திமிர்ந்தன
திசைபோகு தூயதமிழ் தங்கப் புனைந்தன
சிவஞான தேசிகர்தம் வென்றிப் புயங்களே. (௪௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புயன்மறையா மயிலைமேலைச் சிவஞானி நீயேயெம் பொருளிற் கொண்ட, செயன்மறையா விளவேறு கரந்தவன்யானலனென்னிற் றெளியச் சொல்வே, மயன்மறையா நின்னடிகண் டனமார வாரங்க ளாகா துன்ற, னியன்மறையா துணைசெய்தி செய்திலையே லலர்தூற்ற விளைக்கிலேமே. ()

மேற்படி வேறு.

இளைக்கு மிடியற் குறுபொருளா மிறைவற் கரசாங் கூற்றுவனை, விளிக்கும் பிணிக்கு மருந்தாகும் விடத்திற் கருஞ்சீர்க் கலுழனும், வளைக்கும் பகைக்குப் படையாகு மலடர்க் கரிய மகவாகுந், திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவன் றிருக்கைத் திருநீறே. (௪௪)

நேரிசைவெண்பா.

நீறுவாய் கோலநினை நெஞ்சமே நெஞ்சமவற்
கூறுநா வேமாற்றங் கூறுநா—பாறுவீழ்

வேல்பிடிக்குஞ் செவ்வேள் வியன்மயிலை ஞானிமலர்க்
கால்பிடிக்குங் கைகளே கை. (௪௫)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கைகமழ் நறிய கறியொடு படூஉ
மென்மைவெள் ளடிசி லின்மை மாந்தி
விலைவரம் பறியா மென்றுகி லின்மை
நாடொறு முடுத்து நகைமணிப் பசும்பொற்
பூண்டன தின்மை காண்டகப் புனைந்து
திண்குற டுரிஞ்சுஞ் செழுஞ்சாந் தின்மை
பூசிப் பொன்மலி புரிசை மாடத்
தின்மையின் மலர்ப்பூம் பள்ளி யின்மையிற்
கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசுந்தொடி
யிளமுலை மாத ரின்மையொடு தழீஇ
வாழா நின்றநின் வண்புகழ் பாடு
நல்லிசைப் புலவர் நற்பொரு ளின்மை
கண்டது பொறுது கவலைகூர்ந் தழிக்கு
நின்னை யென்னோ நிலமிசை மாந்த
ரழுக்கா றிலனென வழுக்கா தறைகுவர்
தவப்பல விடர்செய் பவப்பிணி மருத்துவ
கலங்குறு தன்மைப் புலந்தெறு வீர
வடியார் கொள்ள மிடியாச் செல்வ
நானிலம் புகழ்சிவ ஞான தேவ
வடியே மருளா தறிதரக் கூறுதி
யென்றவன் றனையே யாம்வினு யறிகுது

‡ நங்கண் களிப்ப நண்ணு மாயி
னணியென் விறங்குவெள் ளருவி
மணிமலி மயிலை மலைகிழ வோனே. (சசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கிழவி யெனுமிக் கிரிராச கன்னிகை கெண்டையங்க
ணழவி மலனைத் தழூஉ ரமர்ந்த வமுதமுனி
தொழவி கலமி லுயர்ஞான ங் கூறுஞ் சுடரிலைவேற்
குழவி தனினு முனையே விரும்புங் குடமுனியே. (சஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

குடக்கெனப்படாக்குணக்குங் குணக்கெனப்படாக்குடக்கும்
வடக்கெனப் படாத தெற்குந் தெற்கெனப் படாவ டக்கு
நடக்குமெய்ப் புகழ்மா கச்சி நகர்ச்சிவ ஞான தேவே
படைக்குமப் பெரியோன் றன்னைப் பரவுவார் பரவு வாரோ.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரம யோகி யென்றுடம்பிற் பாதி யொருத்தி கொளக்
கொடுத்துப், பகர்வுற் றறநன் மகனையடும் பாதகத்திற் குட
ன்படுத்தித், தருமி தானென் றெருதேறிச் சாந்த னென்று
புரமெரித்துத், தம்பி ரானென் றொருவற்குச் சந்து மகளிர்
பானடந்து, பெருமை யாள னென்றுபோய்ப் பேய்க்கூத்
தாடிச் சின்மையனும், பெயர்பெற் றவையி னம்பியாற் பித்த
னாகிப் புனிதனெனச், சிரமு மாலை யென்புமணிந் திரிந்த மு

‡ இப்பிரபந்தம் ஆசிரியரயிக்கமுற்றபின்னர் அருளிச்செய்த
தாகலின் ''நங்கண்களிப்ப நண்ணுமாயின் யாம் வினையறி
குதும்'' என்று ஆற்றுமையால் விதந்துரைக்கப் பட்டது.

ரண்கொள் செயலெல்லாந், தீர்வான் வந்த சிவஞான தேவ
ற் கிலையொப் பாவாரோ. (௪௯)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாரியங் கரையிர் வாளிலைக் கைதை மலரெனத் தோ
ன்றுவர் சிலர்தா, மதுரவீர்ங் கரும்பின் மலரெனச் சிலர்தா
ம் வருவர்நீ கற்பக மலர்போற், காரியங் களத்த னடஞ்செ
ய்தா மரையின் கழலொலி யூவுமூர் போகி, கண்களாற் க
ண்டு கேட்குமூர்ப் பச்சைக் கந்தமா முனிகரத் துதித்தாய்,
வேரியங் கமலத் தாளிழை மருங்குன் மெல்லியற் பெண்
ணொரு கம்ப, மேவுற விருமா தங்கமுங் கட்டி விடாதமர்
நகர்கணு யகமும், பாரினன் முகமா மிக்கரை முனிந்த பர
ன்றிரு வக்கரை நகரும், பயிலிட மெனக்கொண் மயிலைவா
ழமுத பானமார் ஞானமா தவனே. (௫௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தடங்கட னீர்முகந் தாங்குப் பொழியினுந் தண்விசும்பு
நெடுங்கட னீர்மை பெறல்போல வேதங்க ணீறுதொட்டு
நடுங்கிடு மாறில் சிவஞான தேசிக னல்கினுமோர்
படங்கிடை ஞால முடையார் பெறுகுவர் பாக்கியமே. (௫௧)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாக்கியமும் பாலுமுமை புகட்டியமெய்ஞ் ஞானப்
பாலனீ யளவிறந்த சிவபெருமா னடியார்க்
காக்கியிடல் கருதியே யுருத்திரபல் கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ வெனத்தன்

றாக்கினிடை யுறைசெய்தா னென்றேயென் றனக்குத்
தோன்றுகின்ற துலகில்வே றொருவரிலா மையினுற்
சீர்க்கவிஞர் புகழ்மயிலை மால்வரையின் விளக்கே
சிவஞான தேவனெனச் சிறந்தவருட் கடலே. (௫௨)

நேரிசைவெண்பா.

கடலுலக மேத்துங் கருணைமலை மாயை
நடலை தபுமயிலை ஞானி—விடலரிய
நல்லினத்தை நண்ணு நணுகுமுட லாமுதலூர்
மெல்லினத்து ளர்திநிலை மெய். (௫௩)

கலி. எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மெய்த்தவறு சமயங்கட் கிறைவ னாகி
விளங்குசிவ ஞானகுரு வாம மென்னுஞ்
சத்திசம யத்தினுக்குக் கள்ளு மூனுந்
தகுமெனமான் மதுகைவிடா னாகி நின்றான்
புத்தலரி யய்ன்கரிகங் கொண்டு வந்தான்
புராரியுழை யையங்கரன்பே ரொலிகைக் கொண்டார்
நெய்த்தவடி வேன்முருகன் சேவல் கொண்டா
னிலவினனோர் முயன்முழுதும் விழுங்கி னானே. (௫௪)

தழை. கலித்துறை.

விழுங்குவள் போலது கொண்டற லோதியின் மேல்வைத்
ளழுந்துற வாள்விழி யொத்தின டேமொழி யன்பாநின் [தா
செழுந்தழை பட்டது நஞ்சிவ ஞானி திருத்தார்கள்
பழம்படு செஞ்சடை யார்கரம் வந்து படும்பாடே. (௫௫)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாடு வாரிசை யறியு மியாவுமூர் பணியு நல்லிய லம்பலத்துநின், ரூடு வாரறி வார்கொ லோவறி யார்கொ லோவெனப் பாடு வார்கொளத், தோடு வார்செவி நல்கி னுயர்சூலி நஞ்சிவ ஞானி நீபடை, வீடு வார்செவி யாக நல்கினை விலகி நல்லியற் புலவர் கொள்ளவே. (ருசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கொள்ளு முண்டி பகுத்துண்டு பெருஞ்சீர் கொண்டானின்குரவன், கள்ளும் வண்டு மருமலர்ப்பூம் புலியூர்ப் பச்சைக் கந்தமுனி, தெள்ளு மிருஞ்சீர் நீபகுத்திட் டுண்ணு துற்ருய் சிவஞானி, துள்ளு மருந்தா யினுங்கன்று சொல்லாரோசொ னல்லாரோ. (ருஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நல்லா ரவன்சொல்வ தெல்லாம்பொய் யென்பவர் நன்மையிலாப், பொல்லா ரவனைமெய் யாளனென் பார்மெய்ப் பொருளுணர்ந்த, வல்லார் மயிலைச் சிவஞானி யைச்சொல வாய்திறவார், கல்லா ரவனியல் சொல்வமென் றேபல கற்றவரே. (ருஅ)

கலிவிருத்தம்.

கற்றுவேத முற்றுமாயை கழலுமீச னேபதி
சொற்றசைவர் கட்கெனச்சொல் சொல்லுமாவி யேபர
முற்றும்வைதி கர்க்கெனச்சொன் மொழியுமாறு மாறுநா
மூற்றமயிலை ஞானதேவ னெருசொலுண்மை சொல்லவே.

தாழிசை.

சொல்லருங்கயி லைத்தணந்தனை துன்னுநீவிட குணமுமூ ர், சுடல்செய்சாபமு மின்றியேசம னோக்கமெய்தினை தோ னுடை, பல்லெலும்பணி கோலமேவினை பாதியாணென ன் மாறினை, பணிகள்யாவுமு னாதகன்றனை பாணிசென்னிசு மக்கிலை, வில்லிருந்தத னூம்பொழிந்தனை மீளநஞ்சமி ரிந்த னை, விரைந்துசோறிடு மனையைநல்கென வேண்டுமாறு மற ந்தனை, கொல்லிரும்பர சினைவிடுத்தனை குறைவிலாமதி மே வினை, கோதறுஞ்சிவ ஞானியேயருள் கூருஞானவி னோ தனே. (௬௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வினையே னெனினுங் கொடியே னெனினும் விதிவிலக்கு
நினையே னெனினு மியானே யறங்களி னின்றுடையே
னனையே யனைய சிவஞான தேவ னருண்மிகுதி
யெனையே யடைதலி னாலைய மேது மிதற்கிலையே. (௬௧)

நேரிசைவெண்பா.

இல்லாமை யில்லாமை யெய்தலா நூன்முழுதுங்
கல்லாமை கல்லாமை கற்கலாம் - வல்லான்
சிவஞான தேவன் றிருவடியைப் போற்றத்
தவஞான முண்டாயிற் றான். (௬௨)

வஞ்சித்துறை.

தானி யேசிவ, ஞானி யேயெனான்
மேனி யோடபி, மானி யாகுமே. (௬௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மேவரு மெய்ச்சிவ ஞானி திருப்புகழ் மேன்மை யிசைத்திடுநாண், மாவுர கர்க்கிறை தாளெளிர் பைத்தலை மாணவசைக்குமதாற், பூவசை வுற்றிடு மாலென மட்டவிழ் பூமிசை யுற்றிடுவான், பாவின் வியப்புறு மேரு முதற்கிரி பாரமியற்றினனே. (௬௪)

நேரிசைவெண்பா.

பாரார் விசும்புளார் பாதாளத் தார்பரவுஞ்
சீரார் சிவஞான தேசிகா - தீரா
வறவா நினைக்கி னடியேன் பொருட்டுப்
பிறவா நினக்குப் பிறப்பு. (௬௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறந்தான் மேலு மிடிதீர்நோய் தீரொன் றெமைப்பின் றொடர்வனென, வறிந்தாய் போலுஞ் செம்பவளத் திருவாய் மலர்ந்தென் னகந்திருத்தி, யிறந்தார் ஞால மிசைப்பிறவா முதுகுன் றகலா தெனைவைத்தாய், சிறந்தார் வாய்மைச் சிவஞானிப் பேரோய் தீராச் சீரோயே. (௬௬)

நேரிசையாசிரியப்பா.

சீர்வளர் குவவுத் திண்டோண் மாருதி
யுயிர்தரு மருந்தொன் றுறுதற் பொருட்டு
முழுமணி கொழிக்கு முகங்கவி ழருவிக்
குன்றமொன் றெடுத்த கொள்கை போலச்

சொற்றிறம் விரித்த சுடர்மணிச் செழுஞ்சூட்
டுரக வேந்த னொருதலை தரிப்பக்
காதல் கூர்ந்து கண்ணகன் ஞால
முச்சிக் கொண்ட கச்சிப் பதியு
மெறும்பியுயிர் நீங்கி லெறும்பி யீருரி
போர்த்துப் போகும் புராதன மலையு
மான்பாற் கன்றி யளவில்பல் கதிக்கு
மின்சுவை விளையு மென்சே யூருங்
கயிலைபோற் சிறந்த மயிலைமால் வரையு
மிடங்கொண் டிருந்த வெங்க ணாயக
னரன்றிருத் தொண்டர்க் கன்னை போல்வான்
புகழுநர்க் கடங்காப் புகழுடைப் பெருந்தகை
யுலகா யதனுக் கிலகா யுதமா
யணுமத மோரணு வாகத் துரந்து
விசேட மதத்தின் விசேட நீக்கிக்
காலவா திக்ரோர் கால னாகிக்
குருமத நொய்தெனக் கூறி மாற்றிப்
பஞ்ச ராத்திரிக் கஞ்சு பகலாய்ச்
சைவப் பயிர்க்குத் தண்முகி லாமே
னுந்தொழு வருள்சிவ ஞான தேவன்
சமய வாதிக டம்மத நிறுவத்
தகர்போல் வாதிற் றாக்குத னெக்கிச்
சிரித்துளங் களிக்குஞ் சிவாநு பூதியின்
மாண்டிட வெம்மை வைத்தனன்
வேண்டிய செய்கவவ் வீணர் தாமே. (௬௭)

பிச்சியார். கலித்துறை.

தாமே மனிதர் தமதா மயிலைத் தனிஞானி
பூமேன் மனிதக் கோல மடைந்து புறப்பட்டான்
மாமேன் மையரா கியமா தவர்தவம் வௌவற்குக்
கோமே தகமே நீதவ வேடங் கொண்டாயே. (சுஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கொண்டசிலை மரமுதலா யினதமைத்தாஞ் சிவமெனவே குறிக்க மாட்டா, ரண்டர்முத லாயினோர் பாவிக்கப் படுமயிலை யமர்ந்திட் டெம்மைத்,தொண்டுகொளுஞ் சிவஞானி தனைத்தானே சிவோகமெனத் துணிந்து கொண்டு, பண்டைநரர் பவமுழுதுந் தொலைத்திடுவ னியாரதிகம் பார்த்திடரே. (சுகூ)

பாண். நேரிசைவெண்பா.

பார்த்திடுவ னீலகண்ட பாணனா ராகநினைத்
தீர்த்தன் சிவஞான தேசிகன்சீ - ரேத்திவ்விற்
பாணா நினைச்சாதி பாராட்டு வேன்பிறர்சீர்
நாணா துரைத்துறலா னன். (எO)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானே சசிவன் னனிற்பெரி யேனவன் ஞானிதனைத்
தானே யடைந்தில னன்றிருக் காஞ்சியிற் றண்மலர்ப்பூந்
தேனே யனைய சிவஞான தேவனைச் சேர்ந்திமைப்பி
லூனே யுயிரோ யெனுமிவை வேறுபட் டுய்ந்தனனே, (எக)

நேரிசைவெண்பா.

உன்னைச் சிறையிட் டுளானென்று சிவஞானி
தன்னைப் பணிவினவித் தான்செய்வ - னென்னைப்
படைப்பேன் கிடைப்பேனென் றெண்ணாதே பாவி
யடைப்பேன் கமலா லயா. (எஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலய மெனக்கொண் டெம்மனத் தமர்ந்த வருட்சிவ ஞானதேசிகவெம், பாலைய மலர்க்கண் ணிரண்டுடை யாய்க் குப் பார்வைமுன் றுளனெனப் படுவோன், மேலவ னென் னி லவற்குநா லிருகண் விண்ணவ னுயர்ந்தவ னவற்குச், சா லவு மதிக னவனு யிரங்கட் டவளமார் கவளவா ரணனே()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வார ணாசி சிதம்பர மங்கல மாதை வீழிபுகார்
சீர ணமலை யம்பர் வலஞ்சுழி சேது மாதவனூ
ரார ணடவி நின்பத பங்கய மாகும் வேறறியே
னார ணாதி வணங்கு மருஞ்சிவ ஞான தேசிகனே(எச)

தாழிசை.

தேசுலாவுமணி நாகமீரமதி தேய்வகன்றுவளர் மோ வெனு, வாசையோடமரும் வேணிநாதனரு ளாளனெந்தை புகழ் காழிவாழ், பாசநாசனெனு ஞானமாமதலை பாடவென் புமக ளாகுநான், மாசிலாதசிவ ஞானிசீர்பரவ மாதனொன்பு வடி வாவனோ. (எரு)

மதஙு. மேற்படி வேறு.

ஆகுமேயிவள் வலிபிறர்க் காவிபோமுடல் போலவே, மோகமாதரின் மாறிய முதல்வனஞ்சிவ ஞானிசீர், பாகு போன்மொழி யான்மிகப் பாடியாடிம தங்கிதான், சோக மேதுமின் முனிவர்தங் துறவுகொள்ளைகொள் கிற்பளே. ()

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பகலாவெழுத் தைந்தேவடி வாகுஞ்சிவ ஞானி
பாற்போகுவ னென்றேஙினை வுற்றேனது பொழுதே
புகலாசையி ரும்பேயினிப் போவேனெனப் போய்த்தாற்
புணர்மூலம லப்பேயவற் கண்டேகுவ னென்றே
யகலாமைய கன்றேயக லாநின்றது மெல்ல
வாகத்தின்வி னைப்பேயவற் கண்டுஞ்சில நாளு
ணிகலாமையி ருந்தேகுவ னெனநின்றது மாயை
யெனும்பேயத னோடேகுவ னெனைந்தறிந் தே. (எஎ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

இரந்து நிற்றலி லாமையுங்
கரந்து நிற்றல்க லாமையும்
பொருந்து நிற்புகழ் வேணியான்
றிருந்து மெய்ச்சிவ ஞானியே. (எஅ)

நேரிசைவெண்பா.

ஞானியஞ் ஞானியெனல் ஞானசம் பந்தனெனுந்
தானிமணப் புந்தற்குத் தப்பியுழன்—மானுடர்கா
ணில்லாமல் வம்மினோ நின்றசிவ ஞானிபத
மெல்லாம் வழங்குகின்று னின்று. (எகூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்றுவர்வாய் மகளிர்மய லுருதென்று மெனைத்தடுத் தா ளிசையக் கொண்டாய், வென்றிமலி துறவியா தலினிய ம் மாதொருபால் விழைந்து வைத்தோன், முன்றமர்செய் மணம்விலக்கி வலிந்தாட்கொண் டிருமாதர் மோக வேலை, யன்றமிழ நம்பியைச்செய் தனன்சிவஞா னிப்பெரும்பே ரடைந்து ளோயே. (அ0)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடையாத புல்ல ரினமோ டிணங்க வடியேனை விட்ட வொருநீ, கிடையாத நின்னை புறுமன்பர் தங்கள் கிளையோ டிணங்க வருள்வாய், திடையாக நாளி னடியான் முனிந்த சிவஞான தேவ மதியைச், சடையா லணிந்த வவன்வேறி யார்கொ றலைவா வெனக்கு மொழியே. (அக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

எனக்குப் பிறப்பில்லை யென்றே கனன்ம்மு வேந்துவ ன்யா, னினக்குக் கருணையென் மேற்று தலினின் னில்லைம கண்டே, யெனக்குப் பிறப்புண்டென் பார்சிவ ஞானி யிருநி லத்தி, னினக்குப் பிறப்புண்டென் பாரல ரோவவர் நிந்தை செய்தே. (அஉ)

சம்பிரதம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிந்தையறும் படிமுழுது மளப்பம் வாங்கி
நெடுவரையொன் றெடுப்பமெழு கடலை யள்ளிச்
சிந்துவமல் லியினலரி யாக்க வல்லோஞ்
செய்குவமென் றயன்போனுற் றிசையும் பாரோ்

தந்தையினு மினியசிவ ஞான தேவன்
றன்கருணை கொண்டெளிதிற் றருக்கர் கூறு
மைந்தனுவி லோரணுவு ளண்ட முண்ட
வம்புகொளுஞ் சம்புவைநா மடக்கு வோமே. (அரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடங்க வெலும்புந் தோலுமாயருவ ருத்திட் டுமிழ்கின்ற, வுடம்பை நானென் றிருந்தேனை யொழிவில் கருணைச் சிவஞானி, கடந்த பிரம நீயெனவே கழற்கா லென்புன் றலைவைத்தான், முடங்கு சுருள்வா ளுய்க்கொருபொன் முடிசூட் டினனெம் பெருமானே. (அச)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பெருமானே சிவஞானிப் பெயருடையோய் நினதருளால்
வருமான்மா பரமுத்தி மருவுதலே யியல்பாகும்
பரமான்மா வுரைசெய்யப் படுகாசி முதலனதாந்
தருமாறே ருபசாரந் தருவதுநிற் கிடைத்திடுமே. (அரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கிடைப்பரிய நீதுறந்த கங்கைதிருப் பாற்கடலாய்க் கிடந்த தாங்குச், சடைப்பழகு மனந்தனத னெடுபோகச் சயனமெனச் சார்ந்தான் மாயன், படப்பணியை நீங்குதலால் வளர்ந்துபோ யிற்றுமதி பாணி மானை, விடுப்பவத னுடல்புகுந்த தரியசிவ ஞானியென விளங்கு வோயே. (அசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விளங்காத வண்ணம் பிறர்நீங் கடக்கி விரித்துநன்மை
நிளங்காதல் செய்துரைப் பார்கூ றுதற்கிங் கொருசடுகி

னிளங்கா மூளவு நலமில ளாகிய வென்னையென்றோ
துளங்கா தருளச் சிவஞான தேவன் றொடங்கினனே. (அஎ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தொடங்கியா யிரநாவால் யோக மெல்லாஞ்
 சொல்லினுநீ போகியெனப் படுவாய் மண்ணை
விடும்பரிசு நினக்கில்லை பணம்போ மாயின்
 வீந்திடுவை விரைகமழ்மென் மலர்க்கட் பெம்மான்
முடங்குறினு நினைவிடுமோ வளியுள் வாங்கு
 முயற்சியால் யோகியெனப் படாய னந்தா
வடைந்தசிவ ஞானியெனும் பரம யோகி
 யல்லைகாண் சொற்சொலவே வல்லை நீயே. (அஅ)

நேரிசைவெண்பா.

நீயிருப்பப் புன்பொருட்கு நீசர்ப் புகழ்வாருந்
தீயிருப்ப வூன்விரும்பித் துய்ப்பாரு - நாயிருத்தல்
போலிருந்து நீணரகிற் போய்விழுவா ரோமயிலை
மேலிருந்து வாழ்முனிவா மேல். (அகூ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலுக்கு நீவரம் பாயினை கூறில் வியனுலகிற்
கீழுக்கு நான்வரம் பாயினன் மேலெனக் கீழினுக்கு
மேலுக்கு நாப்பணின் றார்கீ ழெனச்சொல மேவுவர்காண்
கீழுக்கு நாடரி தாஞ்சீர் மயிலைக் கிரிமுனியே. (கூo)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முனிப்புலி தொழுசிதம் பரங்கண் ணுற்றவர்
முழைப்புலி முழங்குமவ் வருணை யங்கிரி
நினைப்பவ ரமலவா ரூர்ப்பி றப்பவர்
நிகழ்த்துறு காசியிற் சென்றி றப்பவர்
தனிப்பெரு முத்தியை யடைவர் தாங்களே
தலைப்படு குவருயர் பதமுன் கச்சியை
புனைப்பெயர் பகர்பவர் கேட்கின் றாரொடு
முனைப்பரும் புகழ்ச்சிவ ஞான தேவனே. (கக)

கைக்கிளை மருட்பா.

தேவென் றறிந்தோஞ் சிவஞான தேசிகனை
யோவென் றெழுகுமருட் கண்களான் - மாவென்
திமைக்கும் விழியா லிவளை
யிமைக்கு ளணங்கல ளென்றறிந் தோமே. (கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அறிவதை யறிந்தார் மூவ ரறுமுகக் குரவன் றன்பான்
முறைவரு வருண முற்று முக்கணன் குருவென் றன்பு
செறிகிலன் மலய வெற்புச் செஞ்சடை முனிவன் யாக்கை
குறியவன் குறுகி லானெங் கோன்சிவ ஞானிதானே. (கங)

கலம்பகம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருள்பொழி விழிகள் வாழி யறம்பகர் பவளம் வாழி [ன்ற
யிருள்புரை தமியே னுள்ளத் தெழுந்துபே ரொளியாய் நி
குருபரன் காஞ்சி வாஞ்சை கொள்சிவ ஞான தேவன்
திருவடி வாழி யன்னோன் திருப்புகழ் வாழி வாழி.

சிவஞானபாலையதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

சிவப்பிரகாச்சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சஅ	சு	சு	வைந்துதி	வைந்நுதி
ருஅ	க0	அ	பணிபணி	பணிமணி
சுஉ	உ	ச	வருநீ	வரினீ
[illegible]	ச	க	றருள்	ரருள்
எசு	ரு	உ	வளலி	வளவி
கூரு	ரு0	ச	ழொலி	லொலி

நெஞ்சுவிடுதூது கர்ப்பில், தூய்தாகுமேனி என்றும் பாடம்.